

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologia Brevis, Ab Orbe condito, vsque ad annum
Domini M.DC.XIII**

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Colonia Agrippina, 1613

Chronologia Brevis, Ab Orbe Condito, vsque ad annum Domini M. DC. XIII.
Roberti Cardin. Ballarmini E Societae Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65414)

CHRONOLOGIA

BREVIS,

AB ORBE CONDITO,

usque ad annum Domini

M. DC. XIII.

ROBERTI CARDIN.

BELLARMINI

E Societate IESV.

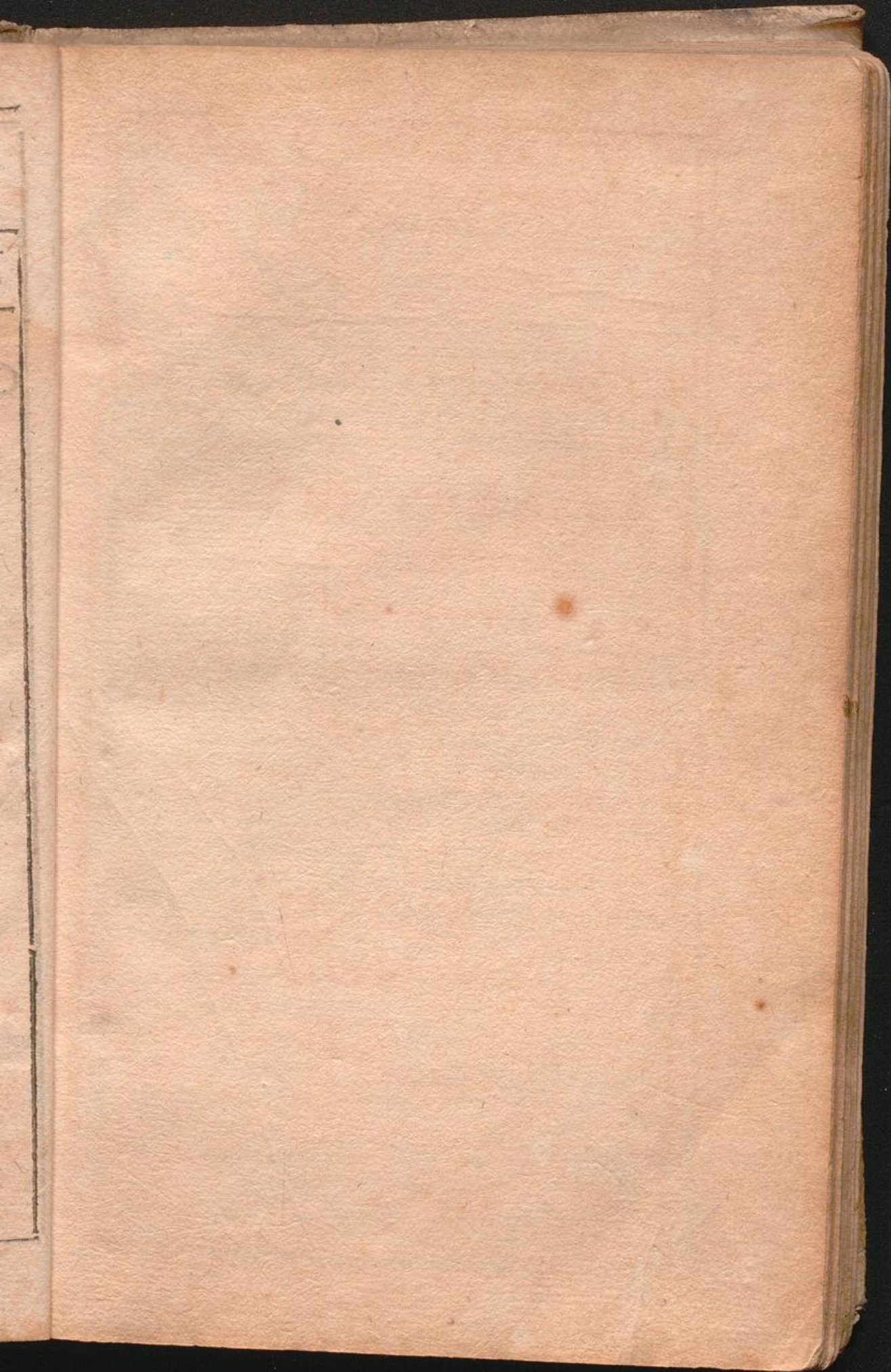

C H R O N O L O G I Æ

Pars prior, ab anno Mundi 1.

ad 4055.

Anni Mūdi	Patriarchæ.	Monarchæ Assyrio- rum.
1	Adam vixit ann. 930	
130	Seth. 912	
235	Enos. 905	
325	Cainam. 910	
395	Malaleel. 825	
460	Iarer. 962	
622	Enoch. 365	
687	Mathufala. 969	
874	Lamech. 777	
1056	Noe. 950	
1556	Sem. 600	
1656	Diluvium durat ann. 1	
1658	Arphaxad. 338	
1693	Cainan. 568	
1723	Sale. 433	
1753	Heber. 464	

Varia.

Quæ dicuntur de Adam, & cæteris Patriarchis, habentur in Genesi cap. 5. & II. præterquam de Cainan filio Arphaxad: is enim non habetur in textu Hebræo, sed addidimus propter Lucæ auctoritatem ex interpretatione 70.

Porro annos Beli, & cæterorum Regum Assyriorum annotauimus ex Eusebio, nec enim apud alium antiquiorem habentur: tamen initium huius regni posuimus in loco altiore, quam fecerit Eusebius, tum ut esset locus Regibus Medorum, quos infra subiiciemus: tum etiam quia cum Belus sit Nembrot nepos Cham, & Ninus sic Assur nepos Noe, ut vult Augustin. lib. 16. Ciuitat. cap. 3. vel certe filius Nembrothi, non videretur credibile, eos non fuisse ante tempora Thare, qui fuit decimus a Noe.

4
CHRONOLOGIÆ

Anni Mūdi	<i>Patriarcha.</i>	<i>Monarcha Assy- riorum.</i>
1787	Phalech. 239	
1791		Belus reg. ann. 65.
1817	Reu. 239	
1849	Sareg. 230	
1856		Ninus. 52
1879	Nachor. 148	
1908	Thare. 205	Semiramis. 42
1950		Zameis. 38
1978	Abraham. 175	
1988		Arius. 30
2018		Analius. 40
2058		Xerxes Balaneus. 30
2078	Isaac. 180	
2088		Armametres. 38
2126	<i>Indices Hebraorum.</i>	Belochus. 35
2138	Iacob. 147	
2161		Balaneus. 52
3221		Altadas. 32

2
2
8
0
0
0
38
35
52
32

Varia.

Belum esse Nembrothum, qui Gen. 10. ædificauit Babylonem; & Ninum esse Assur, qui Genes. 10. ædificauit Niniuem probari potest tum ex eo quod Abydenus apud Eusebium lib. 9. præparat. Euangel. cap. ultimo, testatur Babylonem à Belo conditam: & constat Niniuem à Nino ædificatam, de quo vide Diodorum lib. 2. cap. 1. tum etiam ex eo quod primus Rex Orbi terrarum cognitus iuxta Scripturas sacras est Nembroth, & iuxta profanas est Belus, ex quo non malè coniecimus. Nembrothum esse Belum. Mirum autem est cur Mercator Nembrothum velit esse Ninum, & tamen fateatur ante eum regnasse Belum, cum Scriptura apertè dicat, primum qui coepit esse potens in terra fuisse Nembrothum.

Ann. 20. Armametrus claruit Phoroneus legislator primus.

Anno 26. Belochi fuit diluuium Ogigis.

Anni Mūdi	Iudices Hebrao- rum.	Monarchia Assy- riorum.
2229	Ioseph. 110	
2245		Mamitus. 30
2275		Mancaleus. 30
2305		Iphareus. 20
2325		Mamylas. 30
2355		Sparetus. 40
2395		Afcades. 40
2403	Mofes. 110	
2435		Amyntas. 45
2480		Belothus. 25
2483	Mofes ducit Popu- lum annos. 40	
2505		Bellopares. 30
2523	Iofue. 26	
2535		Lamprides. 32
2549	Interregnum an. 10	
2559	Ochoniel Iudex annis 40	
2567		Sofares. 20

Varia.

Anno 32. Spareti Cecrops Athenas condidit.

Per idem tempus fuit diluuium Deucalionis.

Anno 6. Ascadis Isis venit in Ægyptum; & litteras docuit.

Anno 1. Belothi Cadmus floruit, qui litteras Græcas dicitur inuenisse.

Eodem anno rapta fuit Europa, ex qua nati sunt Minos, & Radamantus.

Pontificum Indæorum annos exacte descriptos non inuenimus: constat tamen à Mosis tempore vsque ad Macha-

Anni Mūdi	<i>Iudices Hebrao- rum.</i>	<i>Monarcha Assy- riorum.</i>
2587		Lamparos. 30
2599	Aoth. 80	
2617		Panias. 45
2662		Sofarmus. 19
2679	Barac, & Delbora. 40	
2681		Mitreus. 27
2708	Gedeon. 40	
2740		Tanteus. 40
2759	Abimelech. 3	
2762	Thola. 23	
2780		Thineus. 30
2785	Iair. 22	
2807	Iephte. 6	
2810		Dercilus. 40
2813	Abefan. 7	
2820	Aialon. 10	
2830	Abdon. 8	
2838	Sampson. 20	

Varia.

Machabæos fuisse hos : 1. Aaron. 2. Eleazarum. 3. Fi-
 nees. 4. Heli. 5. Achitoph. 6. Abiathar. 7. Sadoch.
 8. Achimas. 9. Azariam. 10. Azariam alium, qui pro-
 hibuit Oziam adolere thus. 11. Vriam. 12. Sobnam
 tempore Ezechia. 13. Eliachim tempore Manassæ.
 14. Helciam tempore Iosia. 15. Sarcam occisum à Na-
 buchodonosor. 16. Iosedech in captiuitate. 17. Ie-
 sum filium Iosedech. 18. Ioacim. 19. Eliasib. 20. Ioa-
 dam. 21. Iohannem. 22. Iaddum. 23. Oniam. 24. Si-
 monem. 25. Eleazarum. 26. Manassem. 27. Oniam.
 28. Simonem. 29. Oniam. 30. Alcimum. 31. Iudam
 Machabæum. Hæc ex Chronologia Nicephori.

Hunc Aialon Septuaginta non habent.
 Anno 2821. euerfa fuit Troia.

Anni Mūdi	<i>Iudices Hebrao- rum.</i>		<i>Monarcha Assy- riorum.</i>
2850			Eupales. 38
2858	Heli.	40	
2878	Samuel.	20	
2888			Laostenes. 45
	<i>Reges Hebrao- rum.</i>		
2898	Saul Rex.	20	
2919	Dauid.	40	
2933			Piriciades. 30
2959	Salomon.	40	
2963			Ophrateus. 20
2983			Ophratanes. 20
	<i>Reges Iu- da.</i>	<i>Reges Isra- el.</i>	
2999	Roboam. 17	Hierobōā. 22	
3016	Abia. 3		
3019	Afa. 41		
3021		Nadab. 2	
3023		Baafa. 24	

q̄ roborum secutus est. Hilud juniorum et in
patre suo dicitur esse, inde rebellio et divisio regni.

PARS PRIOR.

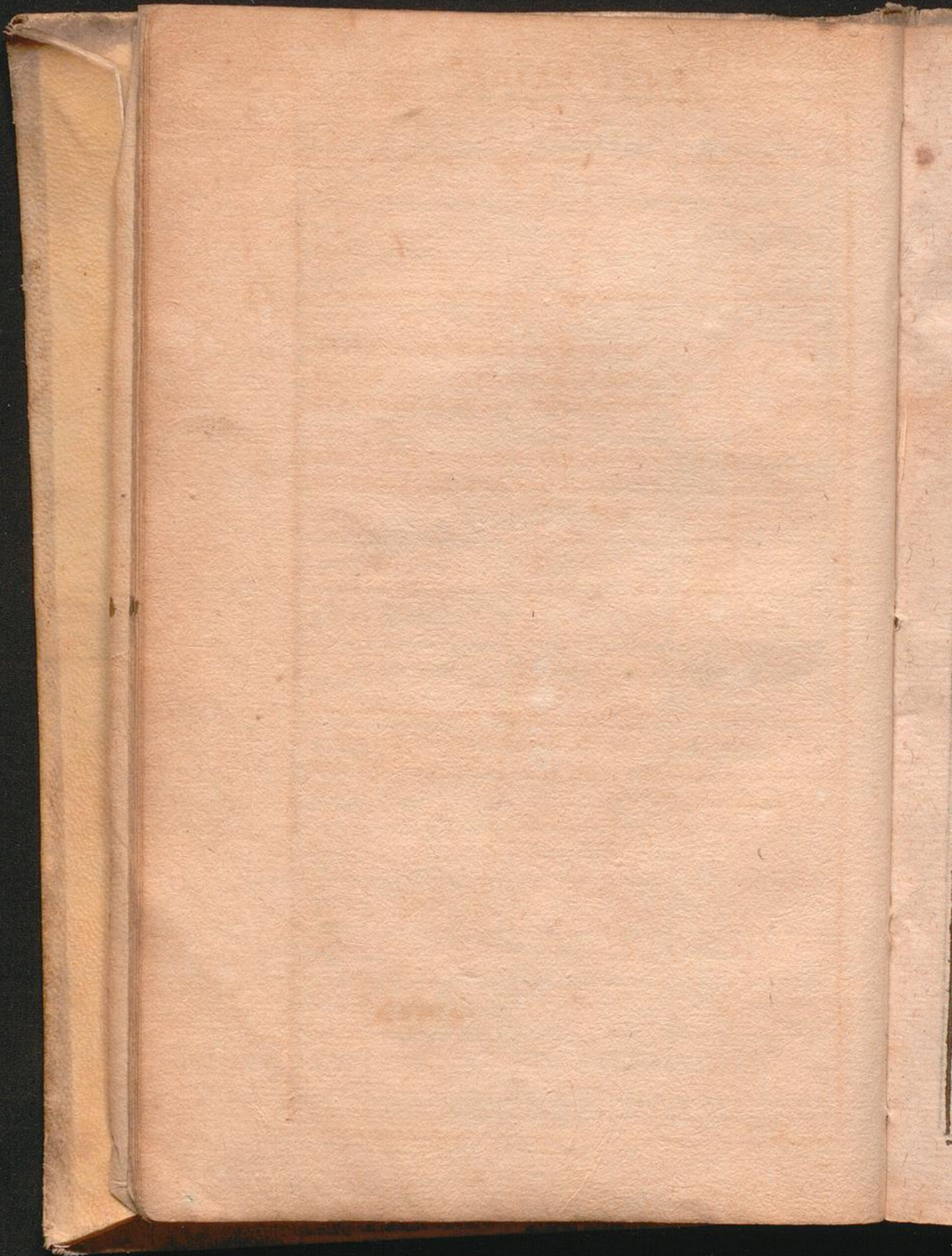
Varia.

Aeneas in Latio regnat. In annis Heli includuntur etiam anni Sampsonis, ideo 70. Interpretes solum 20. annos adscribunt Heli.

Anni Samuel, & Saul in Scriptura veteri non habentur, sed Actor. 13. dicuntur fuisse 40.

Anno 2928. Carthago condita est.

Anni Mūdi	Reges iuda.	Reges Israel.	Monarchæ Assyriorum.
3033			Ocrazapes. 41
3047		Hela. 2	
3048		Zambri. dieb. 7 Amri. anni 12	
3060	Iofaphat. 25	Achab. 22	
3074			Sardanapal ^o 20
3082		Ochozias. 2	
3083		Ioram. 12	
3085	Ioram. 5		
3090	Ochozias. 1 Athalia. 7	Iehu. 28	Reges Medo- rum.
3094			Arbaces. 28
3097	Ioas. 40		
3118		Ioachaz. 17	
3122			Mandanes. 50
3135		Ioas. 16	
3137	Amafias. 29		
3151		Hieroboam. 4	

Varia.

Monarchia Assyriorum vsque ad Sardanapalum stetit annis 1330. quamvis Eusebius dicat 1240. & Iustinus lib. 1. 1300. & Diodorus lib. 2. 1400. & Orosius lib. 1. 1160.

Destructa fuit à Medis, quorum annos describimus ex Cresiacidio, qui ex publicis Annalibus eos refert apud Diodorum lib. 2.

Annos Assyriorum, & Babyloniorum partim ex Scriptura, partim ex Beroso apud Iosephum lib. 1. contra Appionem petemus.

• 218076

Anni Mūdi	Reges Iu- da.	Reges Isra- el.	Reges Me- dorum.	Reges Af- syriorum.
3163				Phul. 48
3166	Azarias. 52. sed cū pa- tre ann. 12. folus 40			
3172			Sarfome- nes. an. 30	
192		Zacharias mens. 6 Sellū m. 9 Manaem ann. 10		
3202		Phaceas. 2	Artocar- mis. an. 50	
3204		Phacee. 20		
3206	Ioathā. 16			
3211				Teglath- phalassar. ann. 25
3222	Achaz. 16			
3224		Ofee. 9		
3236	Manasse.			Salma- nassar. 9

Varia.

Assyrii rursus incipiunt in Niniue regnare, regnantibus nihilominus etiam Medis. Huius Phul mentio fit 4. Reg. 15.

Olympiades incipiunt anno 4. Ioathan, id est, anno mundi 3209. Nam constat, Cyrum regnare cœpisse Olympiade 55. ut Eusebius, & omnes alii docent: porro Cyrus regnare cœpit anno mundi 3425. non igitur recte Eusebius earum initium ponit anno 50. Azariae. Quod si initium regni Cyri ponatur anno 3547. Olympiades incipient anno 10. Achaz, mundi 3232.

Roma conditur anno 12. Achaz, mundi 3233.

Salmanasar transtulit decem tribus in captiuitatem. 4. Reg. 17. & Tob. 1.

Anni Mūdi	Reges Iu- da.	Reges Medo- rum.	Reges Assy- riorum.
3238	Ezechias. 29		
3245			Sennacherib. 7
3252		Arbianus, seu Cardiceas. 22	Affar-addon. 18
3267	Manasses. 55	Reges Medorum.	Reges Babylonis.
3270			Merodach Ba- ladan. 40
3274		Arteus, qui & Deioces. 53	
3310			Ben Merodach. ann. 21
3322	Amon. an. 2		
3324	Iofias. 31		
3327		Artibes, qui & Phraonthes. ann. 22	
3331			Nabulassar ^o . 29
3349		Artaban ^o , qui & Ciaxares. an. 40	
3355	Ioachaz. m. 3. Ioachim. ann. 11		

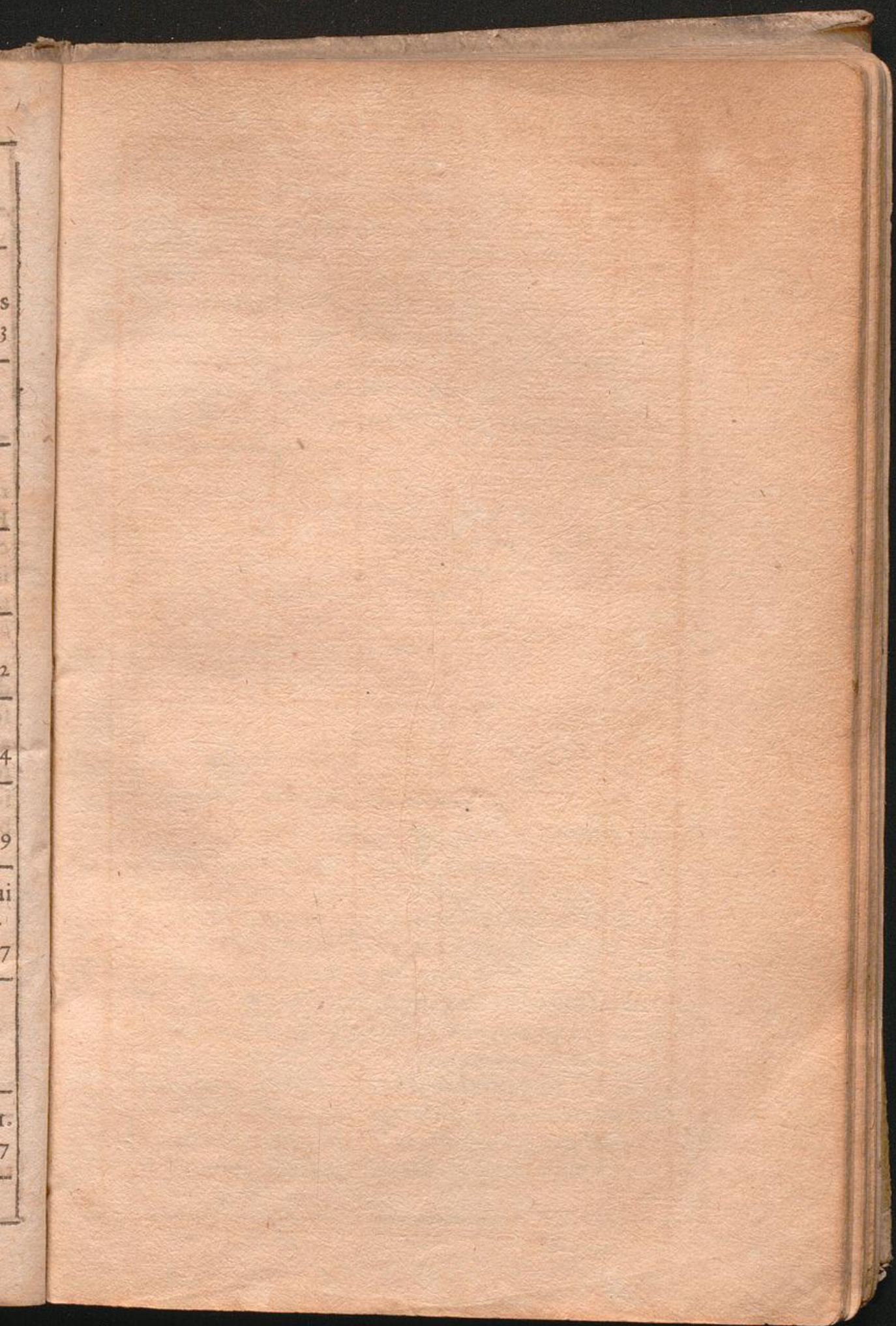
Varia.

Merodach Baladan regnabat in Babylone eo ipso tempore, quo Assar Addon in Niniue, vt patet ex 4. Reg. 19. & 20. Tamen posuimus eius initium hoc loco, quia post Assar Addon cœpit Merodach regnare etiam in Niniue, vnde non fit amplius mentio in scripturis Regum Assyriorum, sed solum Babyloniorum.

Hunc Merodach putamus esse eum, qui in libro Iudith dicitur Nabuchodonosor. Sicut etiam Arteum, seu Deiocem putamus esse Arphaxad, de quo ibidem agitur. Porro Deioeci dedimus 53. annos, quia hunc numerum notauit Herodotus lib. 1. vbi etiam dicit à Deioce ædificatam Ecbatanam, quod in libro Iudith tribuitur Arphaxad.

Ex numeris Regum Babyloniorum, qui habentur ex Beroso apud Iosephum libro 1. contra Appionem

Anni Mūdi	Reges Iuda.	Reges Medo- rum.	Reges Persa- rum.	Reges Baby- lonis.
3360				Nabuchodo- nolor magnus ann. 43
3366	Ioachim m. 3 Sedechias. II			
3377	CAPTIVITAS an. 70			
3389		Asty- ges. 38		
3430				Euilmero- dach. 22
3425			Cyrus 29.	Niriglissor ann. 4
3429				Laboro Sor- docus m. 9
3430				Balthasar, qui & Naboni- dus. 17
		<i>Duces Iudaorum.</i>	<i>Monarchia Persarum.</i>	
3447	Captiuitas solui- tur.		Cyrus cum Dario an. 1. solus ann. 7	
3448	Zorobabel.	32		

8
3

2

4

9

ii

7

6

7

Varia.

nem, solum mutauimus duos annos, quos tribuit Euilmerodacho Berofus in 22. annos: nam 4. Regum ultimo dicitur Euilmerodach regnare cœpisse anno 37. transmigrationis Regis Ioachim: ex quo tempore usque ad finem Regni Babylonici constat esse annos 44. qui tamen non colligerentur, nisi daremus Euilmerodacho 22. annos, credibile est esse errorem impressorum, præsertim cum omnes alii Chronologi dent ei 22. aut 23. annos.

Cyrum posuimus ante Babylonem euersam multis de causis. Primo, quia constat eum regnasse post Astyagem, translato ad Persas Medorum Imperio, vt habetur Danielis 13. & apud Herodotum lib. 1. Diodorum lib. 2. & Iustinum lib. 1. Secundo, quia Berofus apud Iosephum lib. 1. contra Appionem, & Herodot. lib. 1. Iustin. lib. 1. & alii dicunt, Cyrũ post adeptum Imperium Asiæ tandem venisse contra Babylonem: non igitur incipit regnum Cyri post euersam Babylonem, sed antea cœpit. Tertio, quia Herodotus lib. 1. tribuit Cyro annos 29. Xenophon autem lib. vlt. Cyropediæ tribuit tantum septem, quorum vtrumque concordari potest, si dicamus, Cyrum regnasse in vniuersum annos 29.

sed

Anni Mūdi	Duces Iudao- rum.	Monarchia Per- sarum.
3455		Cambyles an. 7 mens. 6
3462		Magus cum fratre mens. 6
3463		Darius Idaspis. 36
3480	Refa. 46	
3499		Xerxes. 21
3520		Artabanus mens. 7
3521		Artaxerxes Longima- nus. 40
3530	Ioannes. 40	
3561		Xerxes alius. mens. 2 Sogdianus mens. 7
3562		Darius Nothus. 19
3570	Idas. 14	
3581		Artaxerxes Mnemon. 43
3584	Ioseph. 7	
3591	Semei. 11	
3602	Matathias. 12	
3614	Maat. 9	
3623	Nagge. 10	

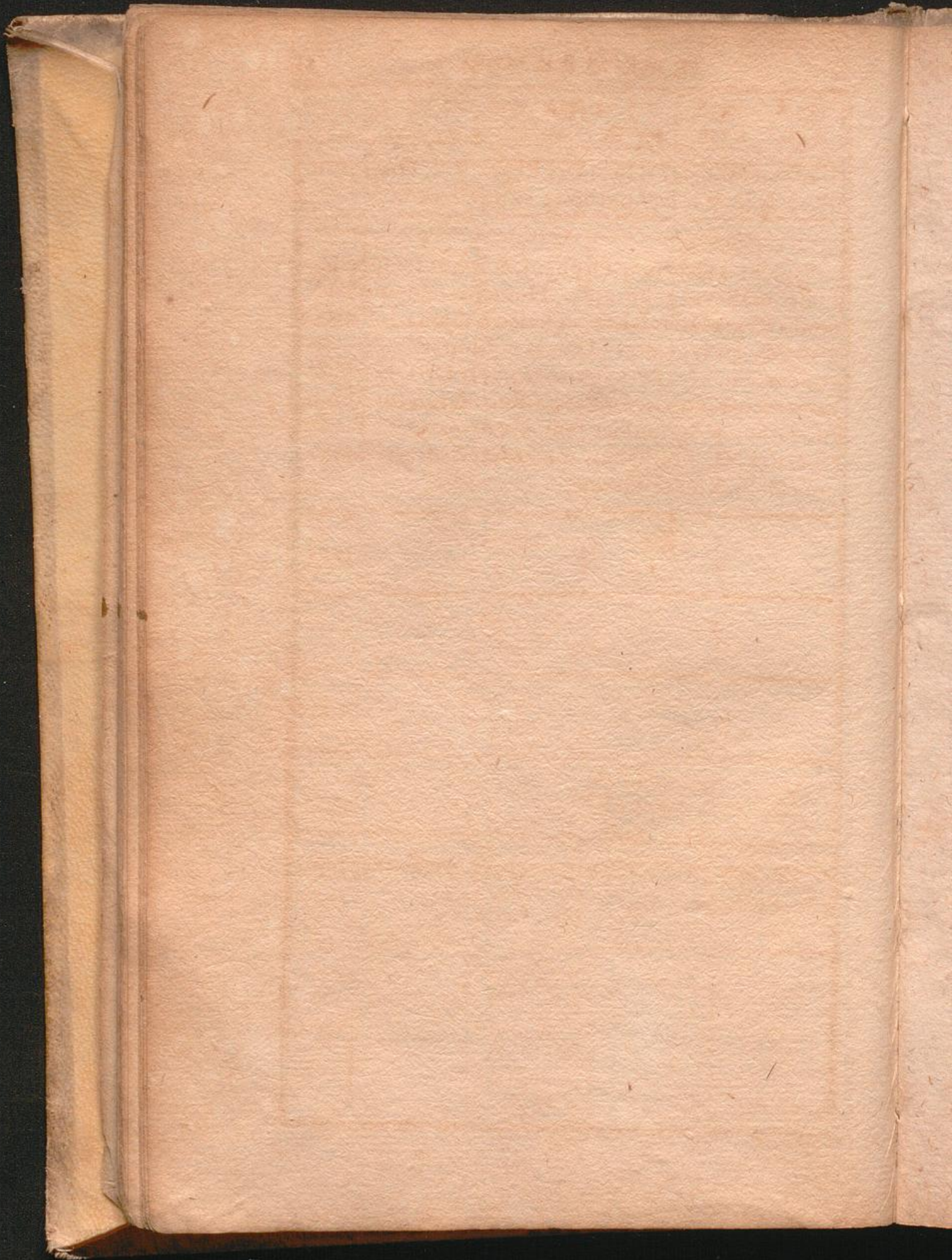
Varia.

sed post adeptum imperium Babylonis annos septem. Quis igitur (inquies) est Darius Medus, qui regnavit anno vno post Balthassarem? Daniels. 6. & 9. dico cum esse Ciaxar. m Astyagis filium, cuius meminit Xenophon: tamen si enim Medus iam nihil erat, nisi Cyri præfectus quidam, aut Regulus, placuit tamen Cyro honorare illum titulo Regni Babylonici, quod consanguineus & senior esset. Vide Ioseph. lib. 10. antiquitat. cap. 12. & Hieronym. in Daniele.

Annos Regum Persarum descripsimus ex Diodoro lib. II. 13. & 17. item ex Herodoto libro 2. & 3. & ex Eusebio: sed ubi non conveniunt, Diodorum sequuti sumus.

Alexander Magnus anno septimo Regni sui Macedonici expugnavit Darium, & transtulit Monarchiam Persarum ad Græcos: deinde cum imperasset adhuc annos quinque, tandem mortuus est anno 33. ætatis, 12. Regni, & 6. Monarchiæ: post cuius obitum
diuisa

Anni Mūdi	Duces Iu- daorum.	Monarchia Persa- rum.			
3624		Artaxerxes Ochus.			23
3633	Helli. 8				
3641	Nahum. 7				
3647		Arfes.			4
3648	Amos. 14				
3651		Darius.			6
		<i>Monarchia Græcorum.</i>			
3657		Alexander Magnus ann.			5
3662	Mathatias. ann. 10				
		Diuisio Monarchiæ in qua- tuor Regna.			
		<i>Reges Ma- cedonia.</i>	<i>Reges Ægypt.</i>	<i>Reges Syria.</i>	<i>Reges Asia.</i>
3663		Philippus Arride ⁹ . 7	Ptole- mæus Lagi ⁴⁰		
3668					Antigo- nus. 18
3670		Cassan- der. 19			

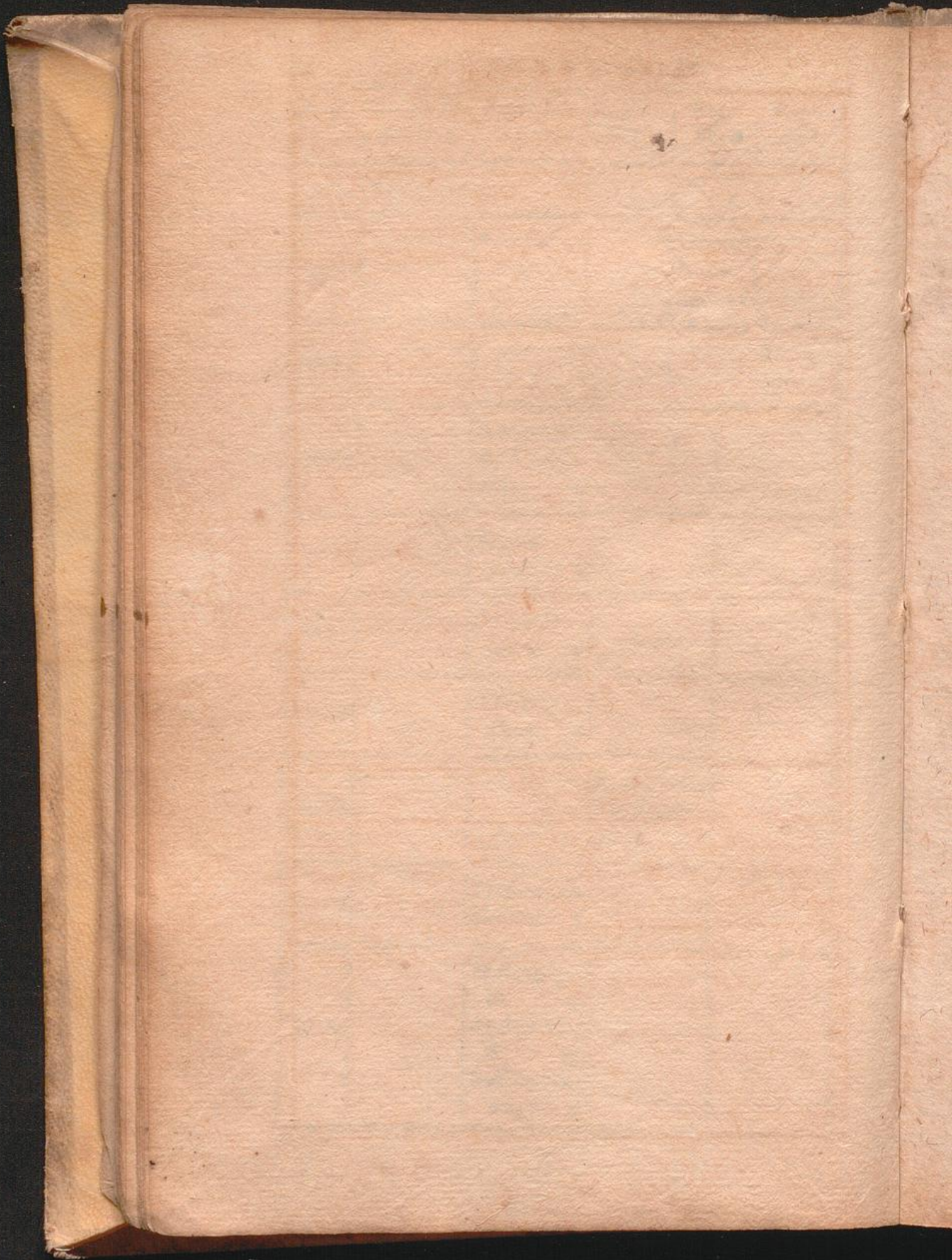
Varia.

diuisa est Monarchia in plures Reges. Vide Diodorum lib.17. & 18. & Iosephum lib.12. antiquitatum.

Sapientes Gentium, Orpheus, & Linus temporibus Iudicum dicuntur floruisse. Homerus tempore Salomonis Regis Hierusalem. Thales tempore Iosia Regis. Septem Sapientes ad finem captiuitatis. Æsopus eodem tempore. Pythagoras tempore Cyri. Herodorus tempore Xerxis. Socrates, Euclides, Xenophon, Pindarus, & Simonides tempore Artaxerxis. Plato, Isocrates, Demosthenes, Æschines, Aristoteles tempore Ochi, & successorum.

Theophrastus, Zeno Epicurus & Menander tempore Ptolemæi Lari.

Ann. Mūdi	Duces Iu- daorum.	Reges Ma- cedonia.	Reges Ægypt.	Reges Syria.	Reges Asia.
3672	Ioseph. 60				
3676				Seleuc ^o Nica- nor. 32	
3686					Deme- tri ^o . 17
3689		Antigon ^o , & Alexan- der. 4	Reges Æ- gypti.		
3693		Deme- trius. 6			
3699		Pyrrhus mens. 7			
3700		Lyfima- chus. 5			
3703				Ptolemeus Philadel- phus. 38	
3705		Ptolemeus Ceraun ^o . 1			
3706		Meleager, m. 2 Antipater, d. 45 Soſthenes, an. 2			

Varia.

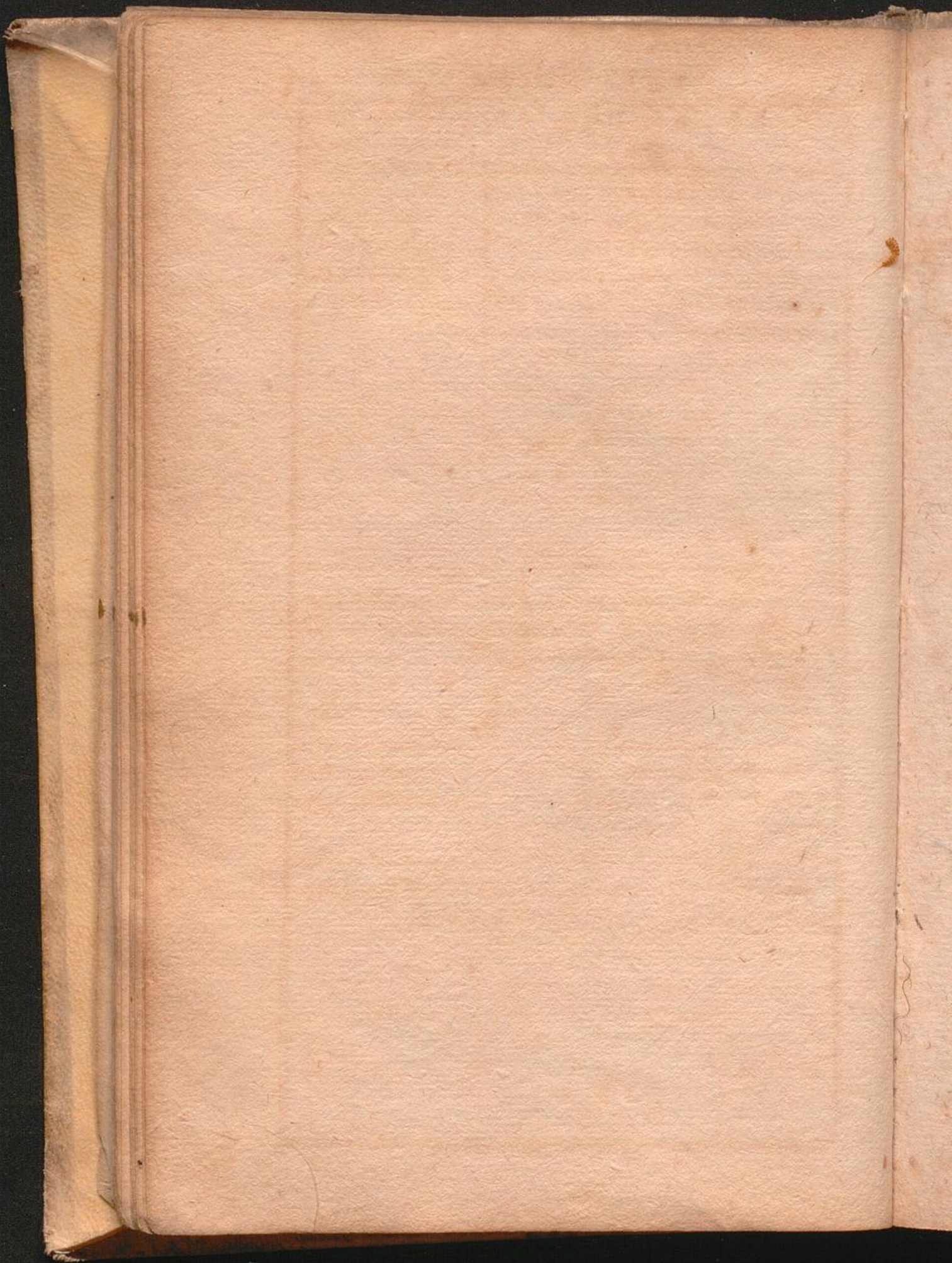
A Seleuco numerant libri Machabæorum annos Græcorum. Eusebius.

Demetrius Rex Asiæ à Seleuco captus Imperio priuatur : ita remanent tres tantum Alexandri successores. Eusebius.

Res Romana.

Roma condita est 11. Kal. Maii. Plutarch. in Romulo, & Eutropius libro 1. Olympiade 7. anno 1. Solinus cap. 2. Clemens Alexandr. Strom. 1. Dionys. Halycarn. pagina 58. ex quo sequitur, conditam eam fuisse anno 12. Achaz, mundi 3233. nam Olympiades cœperunt anno 4. Ioathan, mundi 3209.

Anni Mūdi	Duces Iu- daorum.	Reges Ma- cedonia.	Reges Ægy- pti.	Reges Sy- ria.
3708		Antigon ^o , an. 36		Antiochus Sother. 19
3727				Antiochus Theos. 15
3732	Ioan. Hir- canus. 17			
3742			Ptolemæus Euergetes. ann. 26	Seleucus Gallini- cus an. 20
3744		Demetri ^o , an. 10		
3754	Inretre- gnū apud Iudæos.	Antigon ^o , an. 15		
3762				Seleucus Ceraunus an. 3
3765				Antiochus Magnus an. 36
3767			Ptolemæus Philopa- ter. an. 17	
3769		Philippus an. 42		

Varia.

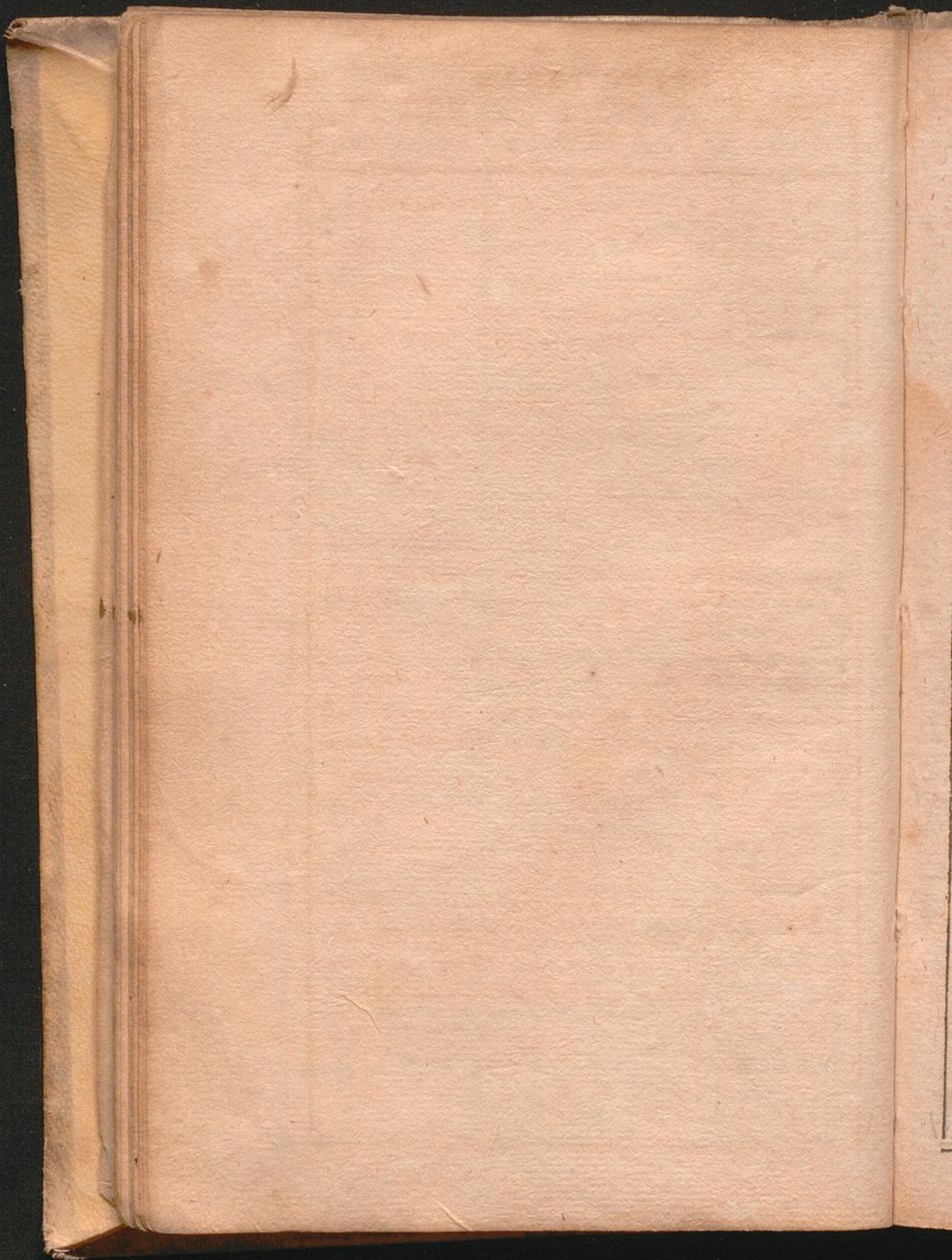
Regnatum est Romæ annis 244. L. Iulius, & Dionysius Halycarnass. nimirum regnavit Romulus annos 37. interregnum fuit ann. 1. Numa Pompilius regnavit annos 43. Tullus Hostilius 32. Ancus Martius 24. L. Tarquinius Priscus 38. Servius Tullus 44. L. Tarquinius Superbus 25,

Consules cœperunt mundi 3478. Olympiad. 68. anno 15. Darii Idaspis. Duravit regimen consulare vsque ad Imperium Iulii Cæsaris annos 462.

Secessio plebis in sacrum montem, & creatio prima Tribunorum accidit anno 261. ab Vrbe condita, anno mundi 3495. Olymp. 72. Liu. lib. 2.

Magistratus Decemvirosum cœpit anno Urbis conditæ 303. duravit vix tres annos. Liu. lib. 3.

Anni Mūdi	Duces Iu- daorum.	Reges Ma- cedonia.	Reges Æ- gypti.	Reges Sy- ria.
3783			Ptoleme ⁹ Epiphanes ann. 24	
3801				Selencus Philopa- tor. an. 12
3806			Ptolomæ ⁹ Philome- tor an. 35	
3811		Pertes. 10		
3813				Antiochus Epiphanes ann. 11
3821		Regnū Ma- cedoniae deficit.		
3822	Matathias an. 1			
3823	Iudas Ma- chabæus. 6			
3824				Antiochus Eupator. 2
3826				Deme- trius So- ter. 12

Varia.

Dictatorum prima creatio facta est anno Urbis 253.
creato T. Lario. Liu. lib. 2.

Tribuni Militares Consulari potestate cœperunt
anno Urbis 311. Roma capitur à Gallis anno Urbis 365.
Dionys. lib. 1. Liu. lib. 5.

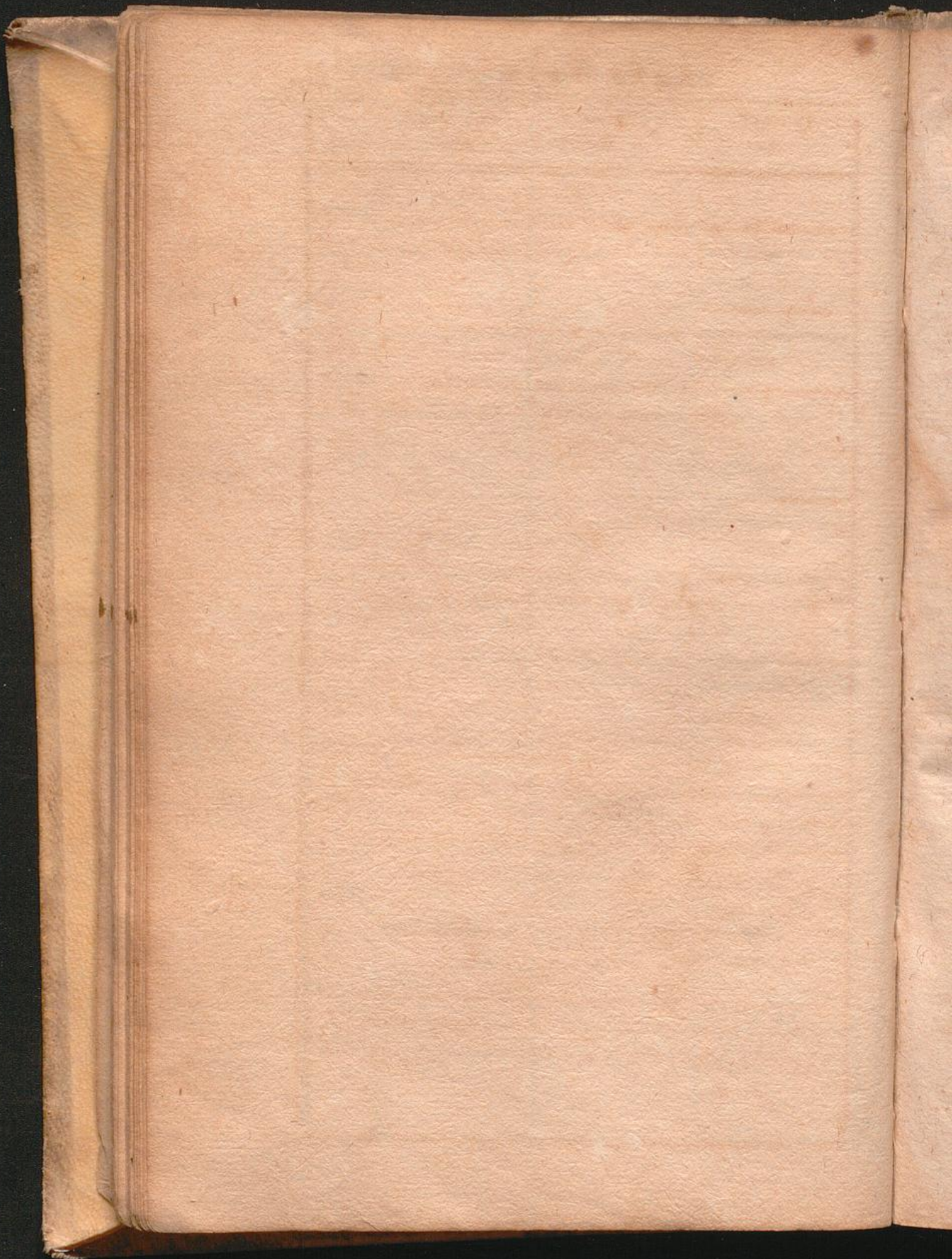
Bellum Romanorum cum Pyrrho Rege anno Urbis
473. Liu. lib. 13.

Romani ingressi sunt mare, & primum bellum Pu-
nicum gesserunt Olympiade 129 anno Urbis 489. mun-
di 3723. Polybius libro 1. durat 22. annos. Eutropius
lib. 3.

Initium secundi belli Punici fuit Olympiade 40.
anno Urbis 537. mundi 3771. Polybius lib. 3. duravit
ann. 17. Liu. lib. 30.

Bellum Romanorum cum Philippo Rege Macedo-
niæ cœpit anno Urbis 554. mundi 3788. finitum est an-
no 3821. capto Perse Rege à L. Æmilio Paulo. Vide Li-
uium lib. 44. & 45.

Anni Mūdi	Duces Iudao- rum.	Reges Ægy- pti.	Reges Sy- ria.
3829	Ionathas, ann. 19		
3838			Alexander ann. 10
3840		Ptolemæus Euerget. 29	
3848	Simon. 8		Demetrius alius. 3
3851			Antiochus Se- deres. 9
3856	Ioannes Hir- canus. 26		
3860			Demetrius ite- rum. 4
3864			Antiochus Griphus, seu Tryphon. 12
3868		Ptolemæus Phifcon. 17	
3876			Antiochus Cizycenus, ann. 18

Varia.

Bellum Asiaticum feliciter confectum est à L. Scipione Africano Scipionis fratre cōtra Antiochum magnum Regem Syriæ anno Urbis 564. mundi 3298. vide Liu. lib. 37.

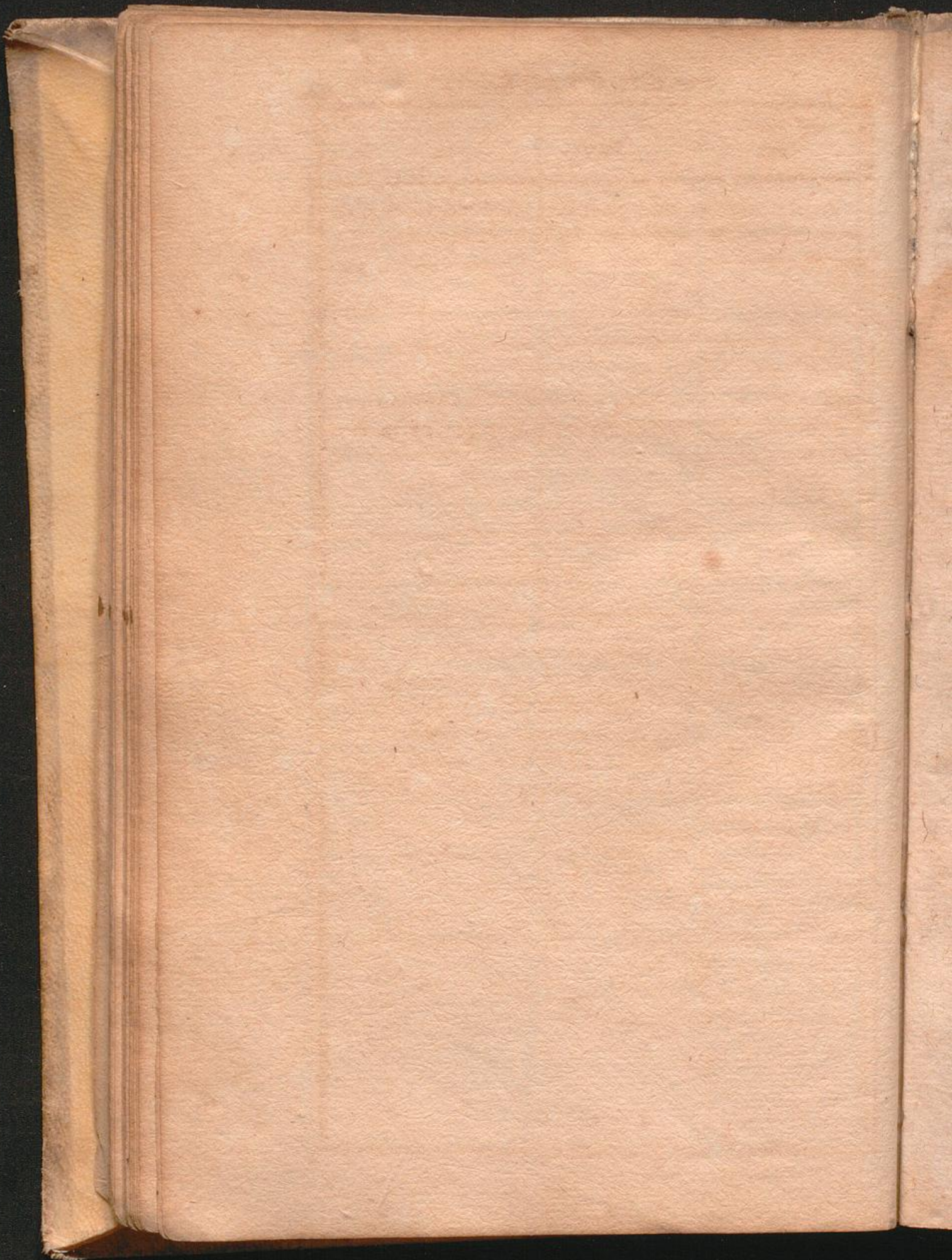
Bellum Punicum tertium cœpit anno Urbis 602. mundi 3836. finitum est intra quinquennium à Scipione Africano minore. Florus lib. 49. & 51. Eutropius lib. 4.

Bellum Numantinum anno Urbis 626.

Bellum Iugurthinum anno Urbis 643. mundi 3877. vide Sallustium. Bellum Cymbricum ante Iugurthinum cœpit, sed post Iugurthinum finitum est à C. Mario.

Antiochum hunc Pompeius Regno spoliavit. Appianus Alexandrinus in Syriacis.

Anni Mūdi	Reges Iudæo- rum.	Reges Ægy- pti.	Reges Sy- ria.
3882	Aristobolus. 1		
3883	Ianne ⁹ Alexā- derann. 27		
3884		Ptolemæus A- lexander. 10	
3894		Ptolemæus Phylconite- rum. 8	Philippus. 2
3902		Ptolemæus Dionysius. 30	Regnum Syriæ deficit.
3910	Alexandria ann. 9		
3919	Hircanus ann. 34		<i>Imperatores Romani.</i>
3932		Cleopatra. 22	
3937			Iulius Cæsar. 4
3941			Interregnum an. 1. & dimid.
3942			Octavianus Augustus cum Trium- viris ann. 12. solus 44. Sueton.

Varia.

Aristobulus primus post Regem Sedechiam, diadema sibi regium imposuit. Iosephus lib. 15. antiquit. cap. 18.

Philippo à Gabinio capto cessat Regnum Syriæ. Eusebius in Chronico.

Post mortem Alexandræ contendentibus filiis eius Aristobulo, & Hircano de Regno, Pompeius Iudæos tributarios fecit, & Aristobulum quidem Romam captum adduxit, Hircano Pontificatum confirmavit, procurationem Prouinciæ Antipatro tradidit, cuius filius Herodes postea ad Regnum peruenit. Iosephus lib. 14. antiquitat.

Anni Mūdi	Reges Iudao- rum.	Reges Ægy- pti.	Reges Sy- rie.
2953	Herodes Asca- lonita. 37	Regnum Æ- gypti deficit.	
3984			
3990	Archelaus. ann. 9		
3998	Herodes Anti- pas. an. 24		Tiberius ann. 22. m. 6. d. 26 Suct.
4013			
4016			
4022	Agrippa. 7		
4029	Aprippa Iu- nior. 26		
4055	Regnum Iu- dæorum de- ficit.		

Anni Dñi.	CHRISTVS.	Varia.
1	IESVS nasci- tur.	
7	Iesus redit ab Ægypto.	Hierusalem capta , & de- structa est anno 2. Vespasia- ni, 73. Christi, 4056. mundi: perierunt partim gladio, par- tim fame vndecies centena millia Iudæorum: & alia cen- rum millia capta, & vendita sunt. Iosephus, & Eusebius.
15		
31	Iesus baptiza- tur.	
34	Iesus moritur, & resurgit.	
39		
46		
72		

C H R O N O L O G I Æ

Pars Altera; ab anno Domini i.
ad 1612.

Anni Dñi.	Pontifices.	Imperatores.	Scriptores.
0		Iulius Cæsar. ann. 4	
0		Augustus. ann. 56	
17		Tiberius ann. 22. mens. 6	
34	S. Petrus. ann. 35. mens. 3		
39	S. Petrus An- tiochiæ. 7	Caius ann. 3. mens. 10	S. Petrus. S. Paulus. S. Matthæus.
43		Claudius. ann. 13. mens. 8	S. Ioannes. S. Iacobus. S. Iudas.
44	S. Petrus Ro- man. 25		S. Marcus. S. Lucas.
57		Nero, ann. 13. mens. 7	Philo.

Heresiarchæ.	Varia.
	<p>Anno 42. Augusti inchoante nascitur Iesus Christus. Nam anno 15. Tiberii compleuerat Iesus ann. 30. Luc. 3. ergo ann. 1. Tiberii compleuerat Iesus ann. 15. ergo si demas ex annis Augusti quindecim annos, concurreret annus primus Christi cum anno 42. Augusti.</p>
<p><i>Simon magus primus heresiarcha existimauit de num Dei pecunia possideri, Act. 8. docuit præterea mundum non esse creatum à Deo: se esse Deum, qui in Samaria apparuit, ut Patrem, in Iudæa, ut Filium, in gentibus; ut Spiritum sanctum, non esse liberum arbitrium: non esse necessaria opera bona: Animus migrare de corpore in corpus. Vide Irenæum lib. 1. cap. 20.</i></p>	<p>Christus mortuus est, & resurrexit, & Petrum Ecclesiæ præfexit, anno suo 34. Scribit enim Beda lib. de ratione temporum cap. 45. Fidem Ecclesiæ habere, vixisse Christum in carne mortali paulo amplius triginta tribus annis.</p> <p>Concilium primū Hierosolymitanum sub S. Petro anno Domini 51.</p> <p>Persecutio 1. sub Nerone.</p>

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperato- res.	Scripto- res.
70	Linus. II	Galba m. 7. d. 25	Iosephus.
71		Otho. mens. 3 Vitellius. m. 8	
72		Vespasianus. an. 9. mens. 11	
81	Cletus. 12	Titus. ann. 2 mens. 2	
83		Domitianus. an. 15 mens. 15	Hermes.
93	Clemens. 9		Clemens.
99		Nerva. ann. 1 mens. 4	Ignatius. Polycarpus.
100		Traianus. ann. 19 mens. 6	Dionysius Areo- pagita.
103	Anacleus. an. 9. m. 3		
112	Euaristus. an. 9. m. 3		
120		Hadrianus. ann. 20. mens. 11	Aquila interpres Scripturæ.
121	Alexander. an. 10. m. 5		

Heresiarcha.

Menander, Saturnius, Basilides, Discipuli Simonis. Iren. lib. 1. ca. 21. & 22.

Nicolaus unus ex septem primis Diaconis, docuit, licere fornicari. & vesci idolothitis. Ire. lib. 1. c. 27. Alij tamen existimant, Nicolaum Diaconum fuisse virum probum, sed Nicolaitas, qui arguuntur Apoc. 2. & qui ea docebat, fuisse hereticos, falso nomine Nicolaitas dictos. Vide Euseb. lib. 3. hist. c. 23.

Cerintus, & Ebion eius discipulus, Iesum esse purum hominem ex Iosepho, & Maria natum docuerunt. Iren. lib. 3. c. 3. & lib. 1. c. 25. & 26.

Varia.

Eusebius in Chronico scribit, Neronem imperasse annis 14. m. 8. sed non ita est, imperavit enim annis 13. mens. 7. ex Suetonio, Dione, & aliis. Proinde S. Petrus non fuit crucifixus anno 14. Neronis, vt S. Hieronymus, Eusebium secutus scripsit in lib. de Scripturis Eccles. sed anno 13. alioqui martyrium S. Petri non contigisset die 29. Iunii, vt Ecclesia celebrat. Obiit enim Nero die 10. Iunii anni 14.

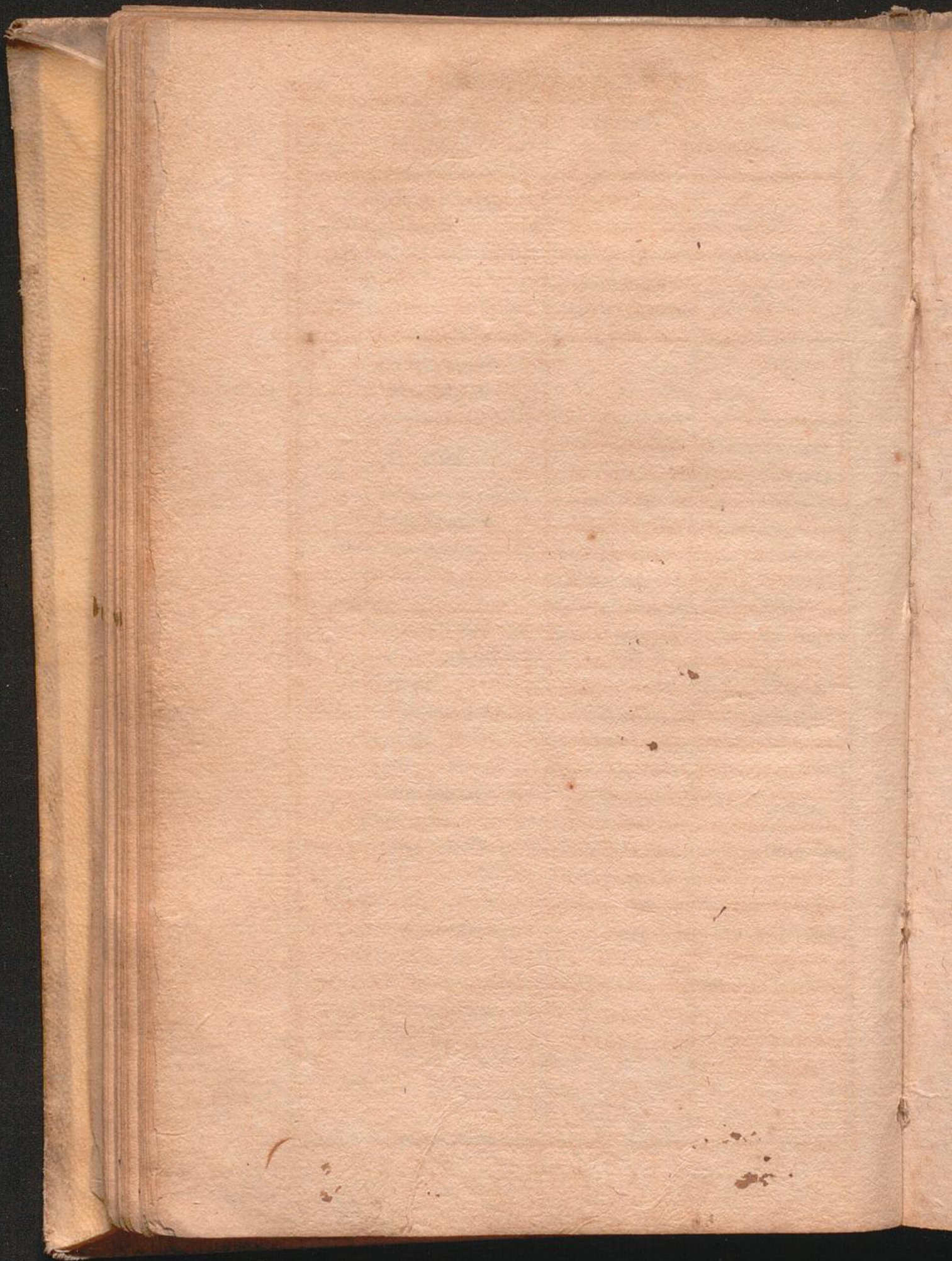
Anno 2. Vespasiani Hierusalem capitur, incenditur, evertitur, vt non remaneret in ea lapis super lapidem, iuxta predictionem Domini, Luc. 19.

Secunda persecutio sub Domitiano.

Domitianus, qui se Dominum, ac Deum haberi, & dici volebat, misere confoditur.

Persecutio, tertia sub Traiano. Hic Traianus vir optimus existimatus est ab infidelibus, ita vt acclamarent nouis Principibus, Augusto felicior, Traiano melior, Eutropio

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperato- res.	Scripto- res.
132	Sixtus. ann. 10 mens. 1		Iustinus.
140		Antoninus. an. 22. m. 8	Melito.
142	Telesphorus. an. 11. m. 9		Athenago- ras.
154	Hyginus. an. 4		Theophilus Antiochenus.
158	Pius. an. 9. m. 6		Egesippus.
163		M. Aurel. L. Verus. a. 19	Tatianus.
167	Anicetus. ann. 8. mens. 9		Irenæus.
175	Soter. 5		
179	Eleutherius. an. 15. d. 23		Hippolytus.
182		Commodus. an. 12. m. 9	
194	Victor. ann. 9 mens. 1		

Heresiarcha.

Chiliasa, qui docent, Santos regnatos mille annis post resurrectione cum Christo in terris; coeperunt tempore S. Ioannis per Papiam eius discipulum. Vide Euseb. lib. 3. hist. cap. 39.

Gnostici, auctore Carpocrate, secundum Iren. lib. 1. c. 24. vel Nicolao, secundum Epiph. hares. 26. vel Valentino, secundum Hieronym. in lib. de Script. Eccl. docuerunt, Animam esse de substantia Dei; Vnum esse Deum bonum, alterum malum, & alia id genus. Vide Augustin. haresi 6.

Carpocrates docuit, Iesum Christum ex Ioseph natum, mundum ab Angelis factum; nihil esse bonum, vel malum, nisi opinione hominum. Omnia opera esse exercenda, quantumuis pessima, & toties animam ad corpus, quasi ad carcerem redituram, donec expleat, iuxta illud: non exies inde, donec redas nouissimum quadrantem. Iren. lib. 1. c. 24.

Varia.

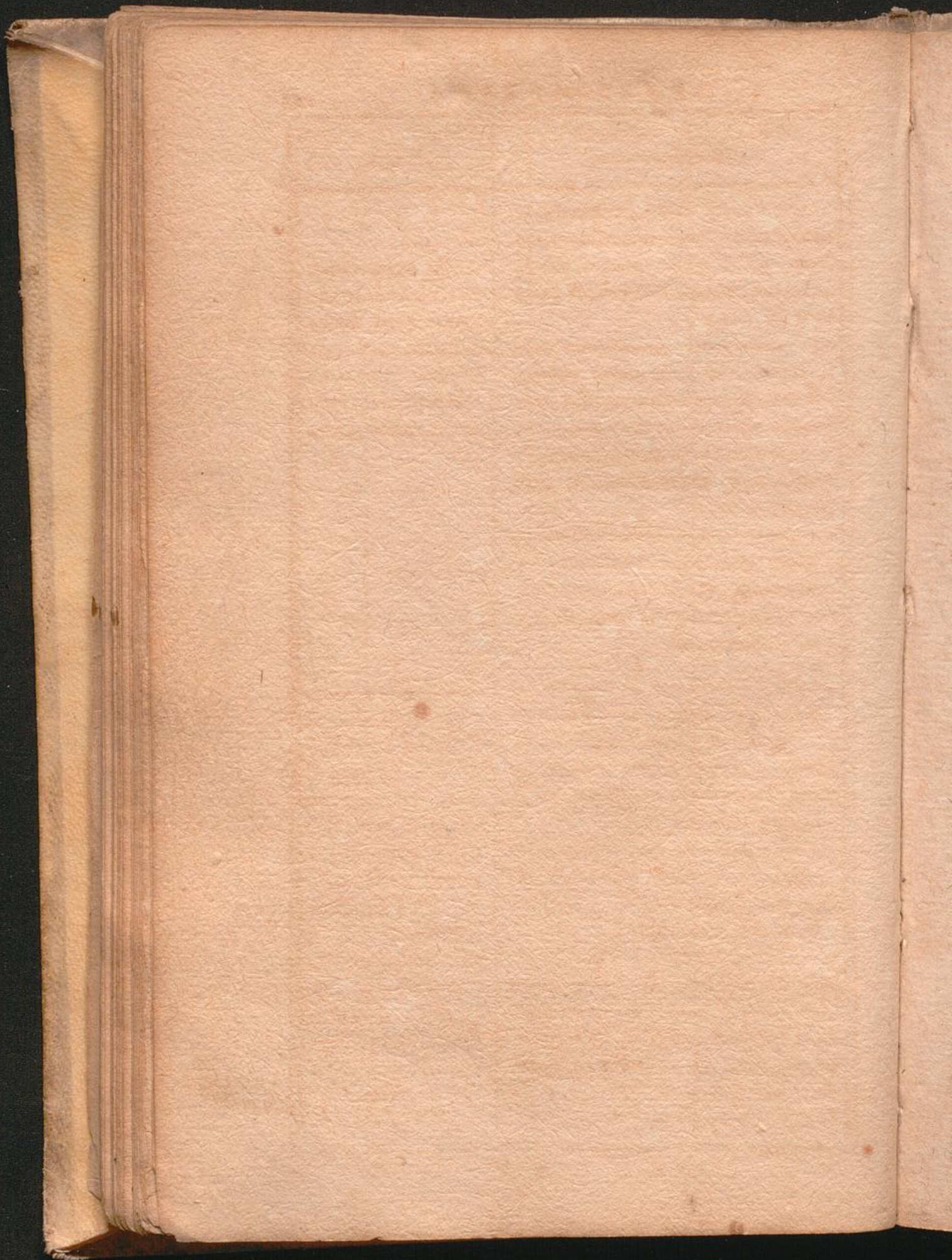
tropio teste, fuit tamen vino deditus, & puerorum amoribus, Dione teste, quæ illi vitia non agnoscebant, cum sint enormia, & contra naturam.

Persecutio quarta sub Antonino.

Hoc tempore quaestio de festo Pasche celebrando die Dominico, an cum Hebraeis decima quarta Luna, diu Ecclesiam vexauit.

Lucius Rex Britannorum ab Eleutherio Pontifice petit, & impetrat, qui eum cum sua gente Christianum faciant. Beda, Ado, & alii in Martyrologio, & Tertullianus lib. aduersus Iudæos cap. 7.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperato- res.	Scripto- res.
195		Pertinax. m. 3 Didius Iulia- nus. m. 2 Seuerus. an. 17 mens. 8	
203	Zepherinus. an. 18. d. 18		Tertullia- nus.
213		Antoninus Ca- racalla. an. 6 mens. 2	
219		Macrinus. an. 1 mens. 2	
220		M. Aurel. An- tonin. Helio- gabalus. ann. 3 mens. 9	Iulius Africa- nus.
221	Calpurnius. ann. 5 mens. 1		Minutius Fe- lix.
224		Alexander Se- uerus. an. 13	Origenes.
227	Vibianus. ann. 6 mens. 7		Ammonius Alexand.
233	Pontianus. ano. 5		Gregor. Tau- maturgus.

Heresiarcha.

Caiani inde dicti sunt, quod Cainum, Iudam, Sodomitas, Chore, Dathan, & Abiron, saluatos esse dicunt: negant carnis resurrectionem. Iren. lib. 1. c. 35.

Valentinus innumeras fabulas inuenit: de quo vide Iren. lib. 1. c. 1.

Marcion duo principia posuit, vnum bonum, alterum malum. Iren. lib. 1. c. 29.

Hermogenes posuit materiam Deo coeternam; & in Deo vnam tantum esse personam. Tertull. lib. contra Hermogenem.

Montanus Phryx, vnde Cataphryga, asseruit se Paraclitum esse, & plurimos seduxit, inter quos ipsum etiam Tertullianum. Epiph. haeresi 48. Aug. haeresi 26. & 86.

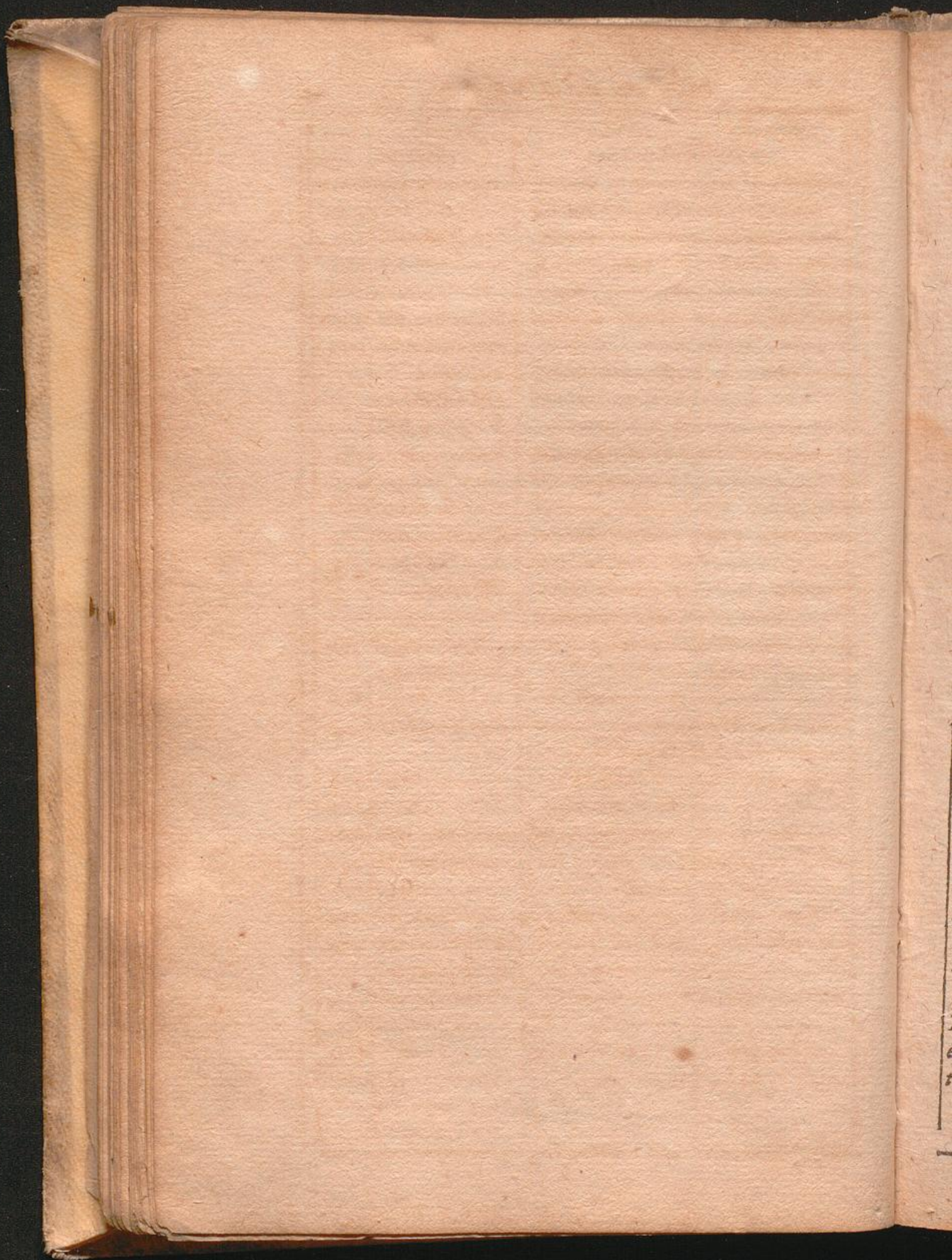
Origenes ex Philosophia Platonis deceptus, multa docuit contra fidei veritatem, praesertim de inaequalitate diuinarum personarum; de origine animarum; de resurrectione corporum; de saluatione demonum. vide Epiph. haeresi 46. & Hieron. ad Auitum, & ad Pammachium, de erroribus Origenis, & quintam Synodum generalem.

Varia.

Quinta persecutio sub Seuero; qui annis fere decem Christianos pacem habere permisit, sed postea crudeliter occidi mandauit.

Heliogabalus, & Seuerus adulescentes consobrini, vnus post alterum Imperium rexit, illo nihil turpius, & nequius: isto nihil iustius & sanctius, si fides ei Christi non defuisset. Vbi que scribi iubebat, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperato- res.	Scripto- res.
237		Maximus. an. 3	
238	Anterus. an. 1		
239	Fabianus. an. 14		
240		Maximus, & Balbinus. an. 1	
241		Gordian ^o . an. 5	
246		Filippus. an. 6	Cornelius. Cyprianus.
253		Decius ann. 1. mens. 3	Pontius Dia- conus.
254	Cornelius. ann. 2	Gallus, & Vo- lufianus. an. 3	Dionysius A- lexandrinus.
255	Lucius. ann. 1 mens. 8		
257	Stephanus. an. 3. mens. 3	Valerianus, & Gallienus. an. 8	
260	Sixtus II. an. 1		Zeno.
261	Dionysius. an. II. mens. 3		Victorinus Pi- ctabionensis.
263		Gallienus So- lus. ann. 7	

Heresiarcha.

Helcheseita docebant, licitum esse fidem ore negare, modo in corde reneretur. Vide Euseb. lib. 6. hist. c. 28.

Rebaptizantes in Africa, Agrippino, qui S. Cyprianum in Episcopatu Carthaginensi precessit, auctore exorti sunt; docuerunt baptizatos ab hereticis iterum esse in Ecclesia baptizandos: & quamuis Agrippinus, & S. Cyprianus heretici appellari non possint, cum Ecclesia communionem nunquam reliquerint: tamen posteri eorum Donatista, qui pertinaciter anabaptismum defenderunt, merito heretici habiti sunt. Vide S. Augustin. lib. 2. de baptismo contra Donatistas.

Novatiani à Novatiano presbytero Romano, & à Novato presbyt. Carthaginensi dicti sunt: docuerunt non esse in Ecclesia potestatem remittendi peccata post baptismum commissa: neque esse baptizatos sacro chrismate confirmandos: & secundas nuptias esse illicitas. Vide Epiphani. heres. 59. & August. heres. 38.

Sabellius Noeri discipulus, docuit Patrem, & Filium, & Spiritum S. esse unam personam, sed nomina tria. Epiphani. heresi 57.

Varia.

Sexta persecutio sub Maximino.

Fabianus descensu columbæ cœlitus missæ declaratus fuit à Deo Pontifex futurus. Euseb. lib. 6. hist. c. 22.

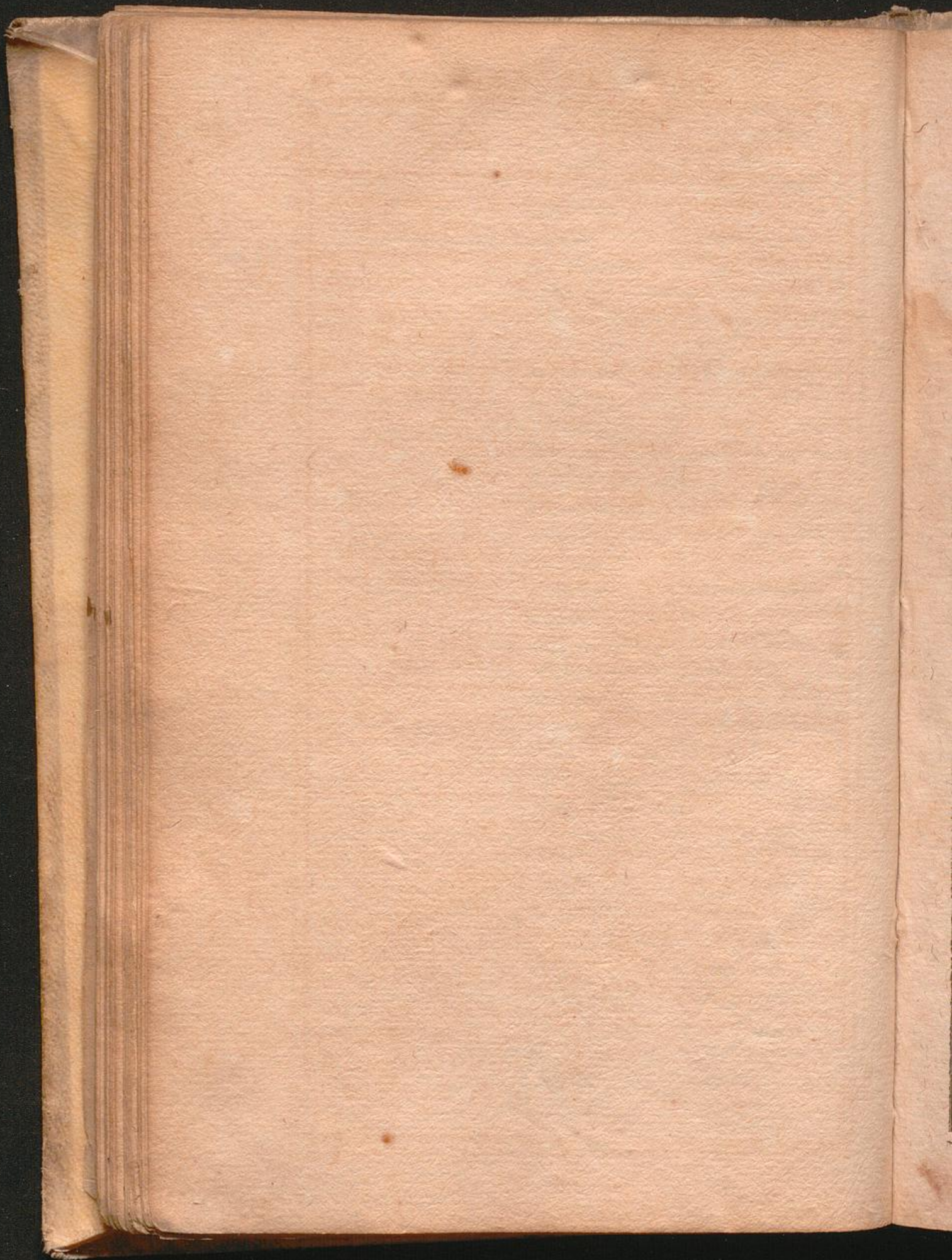
Septima persecutio sub Deio Imp. quam continuerunt Gallus & Volusianus.

Primum schisma in Romana Ecclesia Novatiani Antipapæ cōtra Cornelium.

Gothi Rom. Imperium infestare incipiunt.

Octava persecutio sub Valeriano, quem Sapores rex Persarum à se captum vilissime habuit, ut etiam dorsum eius calcaret, cum equum ascendere vellet.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperato- res.	Scripto- res.
269		Claudius. an. 3	
271		Aurelianus. an. 6	
273	Felix. an. 2. m. 5		
275	Eusychianus. an. 8. m. 6. d. 4		
278		Tacitus. m. 6 Florianus. m. 2	
279		Probus. an. 5	
284	Caius. ann. 12 mens. 4	Carus cum fi- liis Carino, & Numeria- no. an. 2	Arnobius A- fer.
285		Diocletianus, & Maximia- nus. an. 20	Lactantius Firmianus.
297	Marcellinus. ann. 8		Eusebius Cæ- sariensis.
304	Marcellus. an. 5. m. 1. d. 25	Constantius & Galerius. an. 3	Methodius Martyr.
306		Constantinus Magnus. an. 31	Iuuenius Pres- byter.

Hæresiarcha.

Varia.

*Paulus Samosatenus Epi-
scopus affirmavit, Christum
non esse Deum, sed hominem
tantum. Circumcisionem
servandam; non baptizan-
dum in nomine trium per-
sonarum diuinarum. Epiph.
hæres. 81. Aug. hæres. 44.*

*Manes, siue Manichæus
an. 4 Aureliani agnosci ce-
pit; docuit, duo esse princi-
pia coeterna, unum bonum,
alterum malum; nihil esse
vere spirituale, sed omnia
esse corporalia; hominē non
esse liberi arbitrij, & omniū
peccatorum causam esse na-
turam mali principij. Ma-
nichæum esse Spiritum san-
ctum Paracletū, quē Chri-
stus promisit; carnem & vi-
num esse res immundas na-
tura sua; & ideo ab iis abs-
tinendum esse; Animas mi-
grare de corpore in corpora.
Vetus Testamentum esse à
malo principio, & ideo rej-
ciendum. Vide Epiphanium
hæres. 66. & Augustinum
hæres. 46.*

Nona persecutio sub Au-
reliano, vel eius Præfectis.

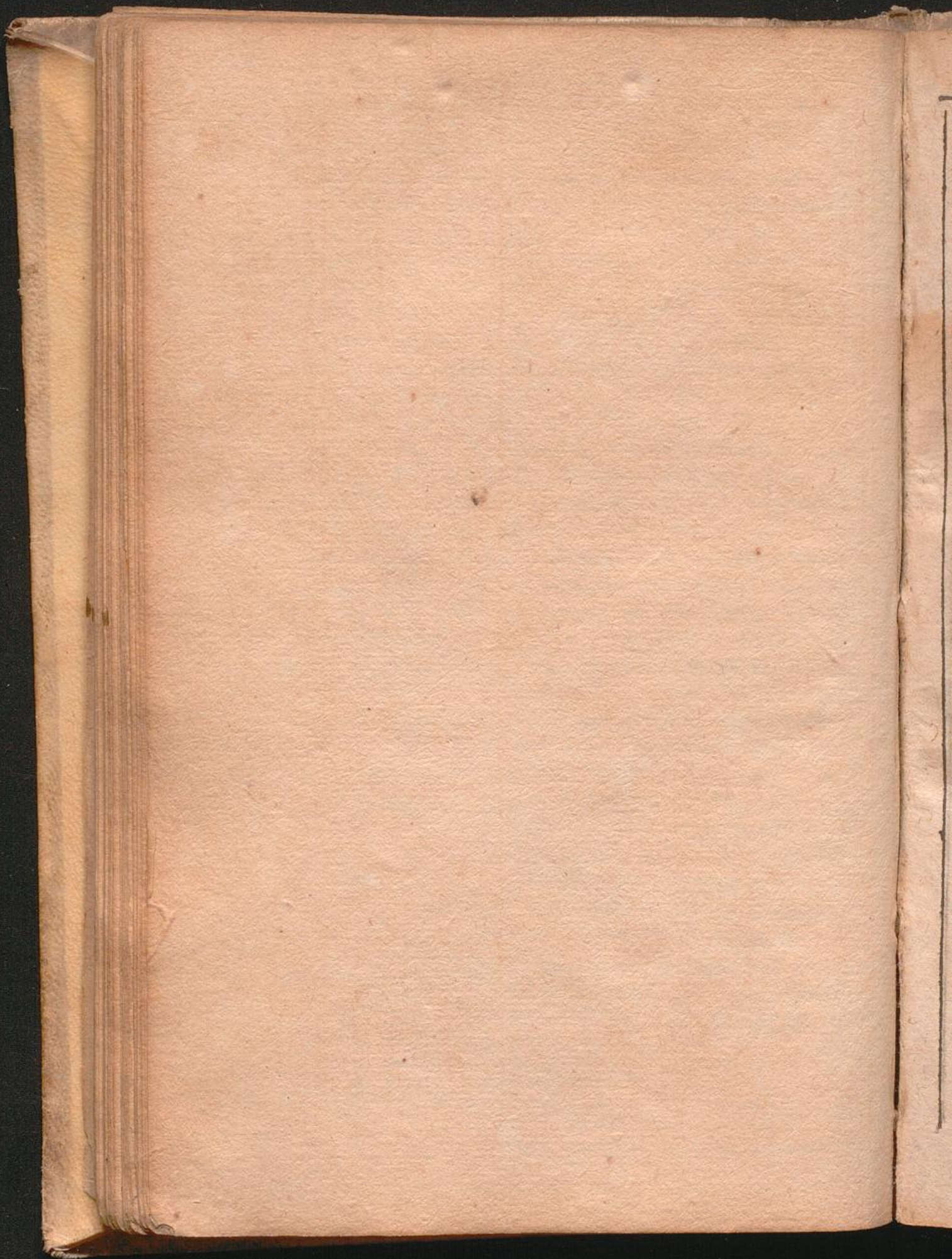
Probus Imperator fortif-
simus à Chroco Rege Ale-
manorum Gallias liberat,
cæcis quadringētis millibus
hostium, Vopiscus, & tunc
simul Ecclesia Gallicana
post longas persecutiones
aliquantulum requieuit.
Greg. Turon. lib. 1. cap. 32.

Carus Imperator, quāuis
Ethnicus, Ecclesiam Thes-
salonicensem à tributis im-
munem facit. 1. 8. C. de sa-
crofanctis Ecclesiis.

Dioclerianus Curino de-
uicto, Maximianū collegā
assumit an. Imperii tertio.

Decima persecutio sæuis-
sima sub Diocletiano, &
Maximiano, qui nihilomi-
nus cum non possent præ-
ualere, deposuerunt Impe-
rium, tradentes illud Con-
stantio, & Galerio. Galerius
Maximinū & Licinium Im-
peratores fecit: & Romæ
Maxentius, Maximiani fi-
lius, Imperium assumpsit:
sed

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperato- res.	Scripto- res.
309	Eusebius. an. 2 mens. 7		Antonius Ab- bas.
311	Miltiades. an. 2. mens. 2		Pachomius. Macharius. Oresiesis.
314	Syluester. ann. 21. mens. 10		
325			Athanasius.
336	Marcus. m. 8		Serapion.
337	Julius. ann. 15 mens. 5	Constantinus Junior. an. 4 Constās. an. 13 Constantius. an. 24	Iuli ⁹ Firmicus. Lucifer. C. Harius. Victorinus. Hilarius.
352	Liberius. an. 15 mens. 4		Greg. Beticus. Sebadius. Pacianus. Didymus.
358	Felix II. ann. 1 m. 3. viunte Liberio.		Optatus. Titus Bostren. Cyrillus. Hierosol. Ephrem. Basilus.
361		Julianus. ann. 1 mens. 9	

Heresiarcha.

Donatus initio schisma fecit, postea
heresim condidit; docuit rebaptizan-
dos baptizatos ab hereticis. In sola
Africa, & in sola parte Donati esse
Ecclesiam. Augustin. heres. 69.

Arius Presbyter Alexandrinus do-
cuit, Filium Dei esse creaturam, non
esse coeternum Patri; non esse coessen-
tialem Patri; Christum hominem non
habere animam, sed eius loco esse Ver-
bum. Epiphan. heresi 69. Augustinus
heresi 49. Theodoretus lib. 4. de fabu-
lis hereticorum.

Photinus Sirmiensis Episcopus do-
cuit, Christum non esse Deum, sed pu-
rum hominem. Deum non esse trinum.
Epiphan. heresi 71.

Macedonius Episcopus Constanti-
nopolitanus docuit, Filium quidem
Dei esse Patri per omnia similem, sed
Spiritus non esse creaturam. Epiphan.
heresi 78. Augustin. heresi 52.

Aetius, & Eunomius eius disci-
pulus docuerunt, Filium Dei esse omni-
no

Varia.

sed breui omni-
bus extinctis,
solus Constan-
tinus feliciter
totum orbem
Romanum diu
tenuit.

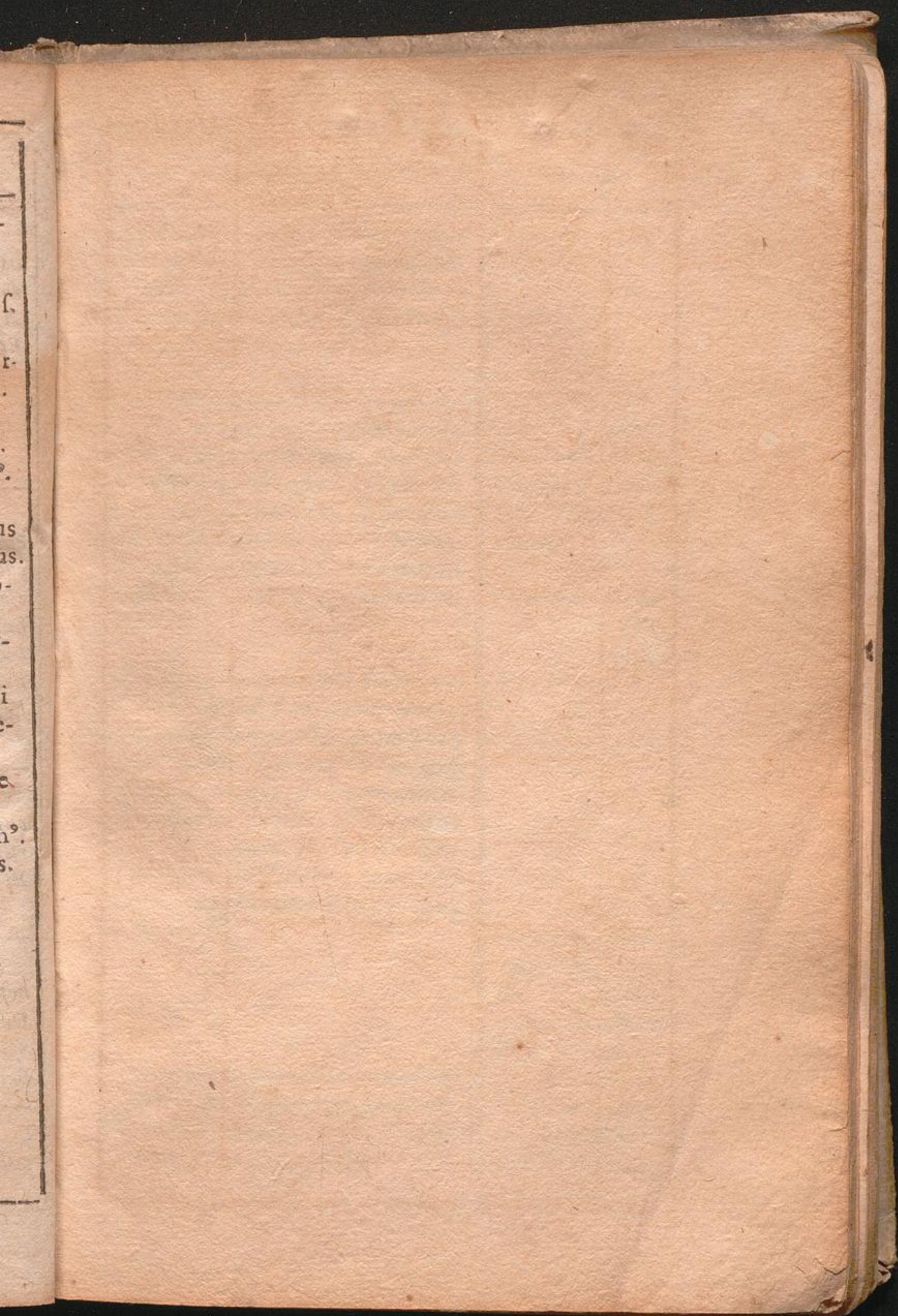
Conciliū ge-
nerale primum
Nicææ habitū
318. Episcopo-
rum, in quo A-
rius damnatus
fuit.

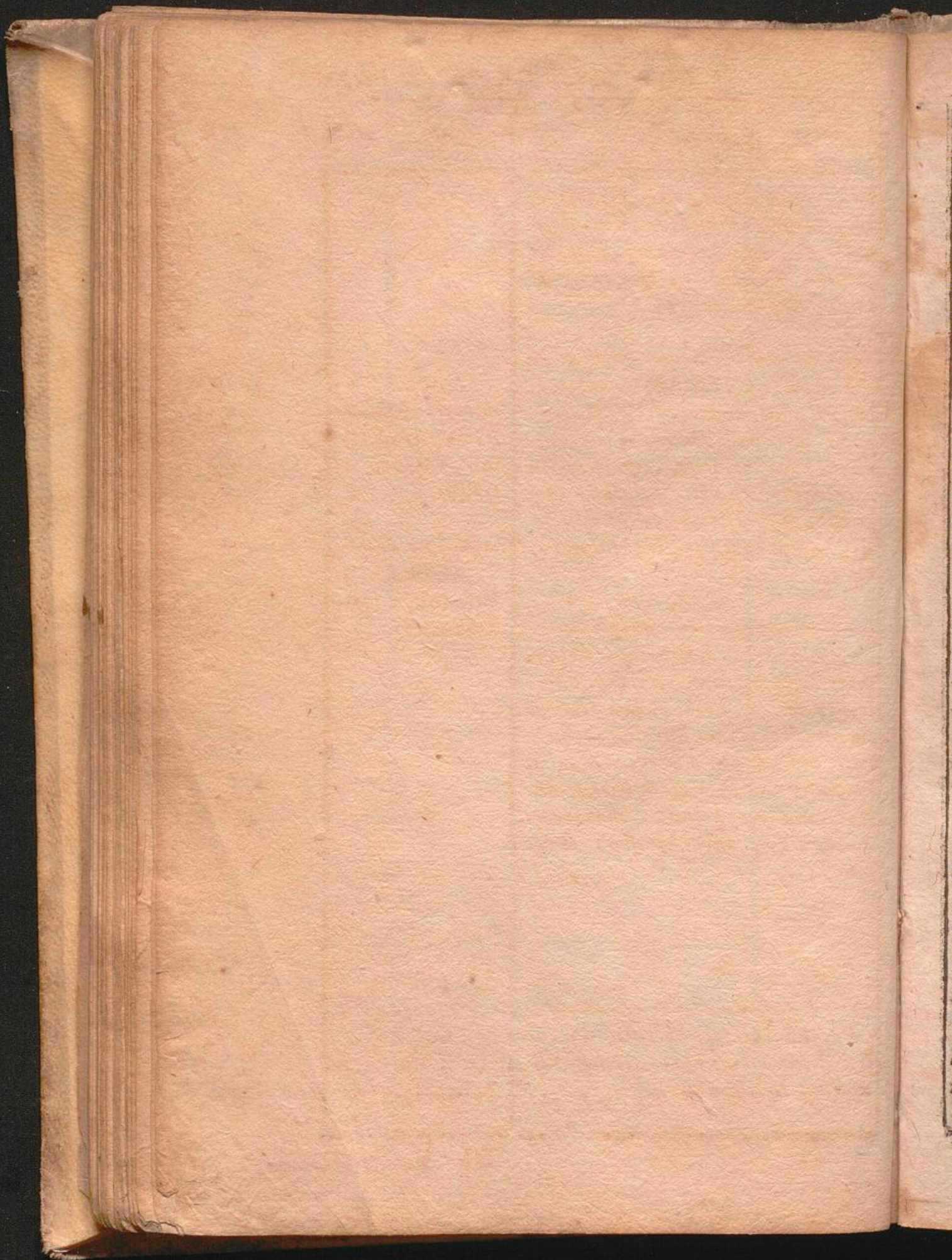
Persecutio XI.
sub Constantio
Ariano.

Schisma secū-
dum Felicis cū
Liberio: sed v-
terque aliquo
tempore legiti-
mus fuit.

Persequutio
XII. sub Iulia-
no, atrox, sed
breuis.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperato- res.	Imperator. Orient.	Scripto- res.
364		Iouianus, m. 7. d. 20		Greg. Na- zianz. Andreas Cæsarienf. Epiphan. Philo Car- pathius. Ambros. Mediol. Philastri ^o . Idacius. Gregorius Nyssenus. Amphilo- chius. Hierony- mus. Theophi- lus Ale- xand.
		<i>Imperatores Occident.</i>		
364		Valenti- nianus, an. 12	Valens, an. 25	
367	Damasus, an. 17. m. 3			
375		Gratianus, an. 8. & Va- lentinia- nus Iunior, ann. 17		
379			Theodo- sius, an. 17	Dorothe- us. Diadoch ^o . Ruffinus.
381				
385	Syricius, an. 13. m. 1			
395		Honori- us, an. 28 mens. 5	Arca- di- us, an. 13 mens. 3	

Heresiarcha.

no dissimilem Patri. Spiritum sanctum esse creaturam Filij. Opera non esse necessaria, sed fidem solam sufficere ad salutem. Basilius lib. I. & 2. in Eunemium. August. heresi 54.

Aerius, quia Episcopatum obtinere non potuit, docere coepit, Episcopos, & Presbyteros esse omnino aequales: addidit, non esse orationes, & sacrificia offerenda pro defunctis: non esse seruanda ieiunia, & festa ab Ecclesia indicta. Epiphanius heresi 75. Augustinus heresi 53.

Apollinarius Laodicenus Grammaticus & Poeta melior, quam Theologus, docuit, Verbum Dei accepisse carnem humanam sine anima rationali: diuinas personas esse inaequales, magnum videlicet esse Spiritum sanctum, maiorem Filium, maximum Patrem. Epiphanius heresi 77. Aug. heresi 55.

Vadius, Anthropomorphitarum auctor, docuit Deum habere formam humanam. Epiphanius heresi 70.

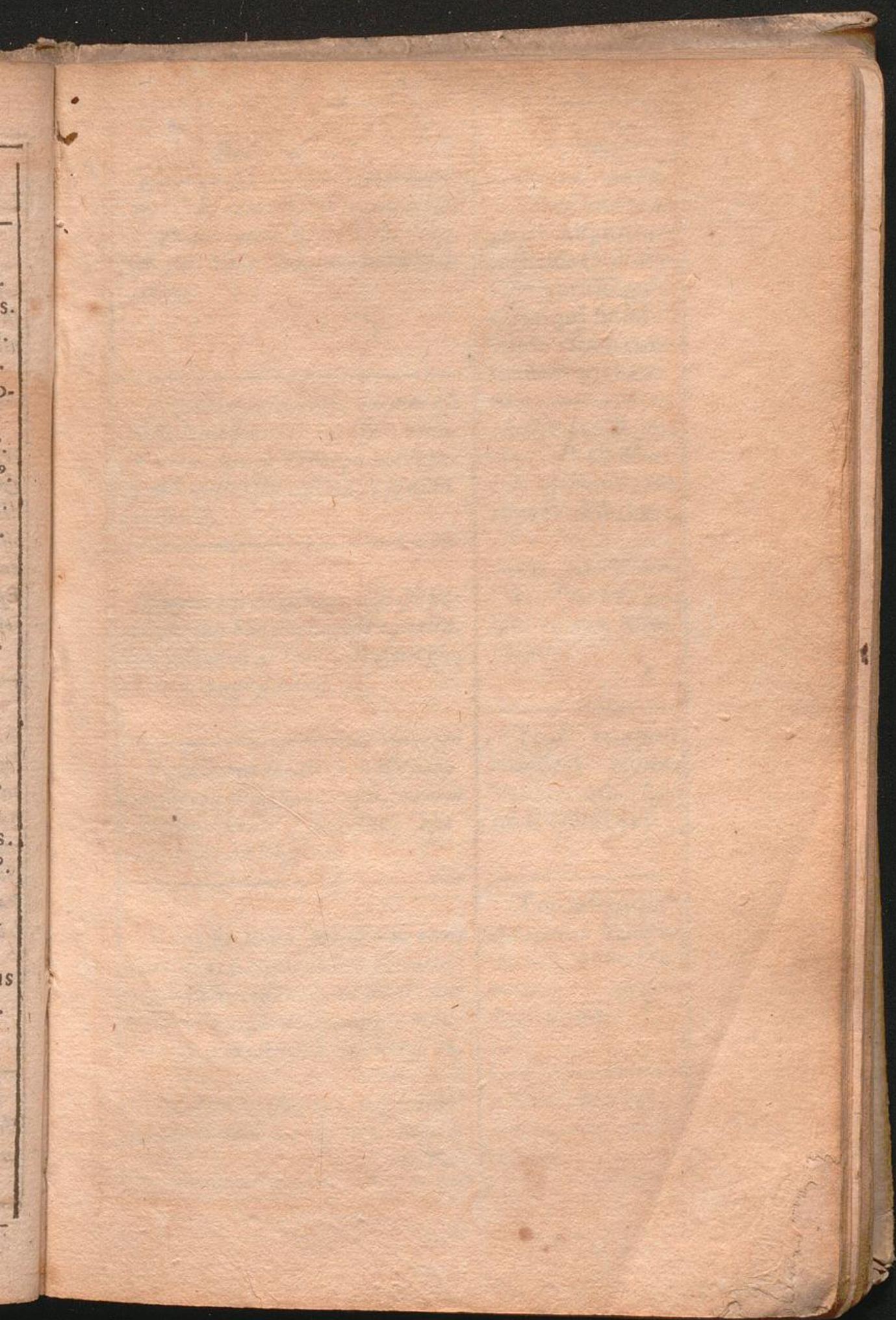
Varia.

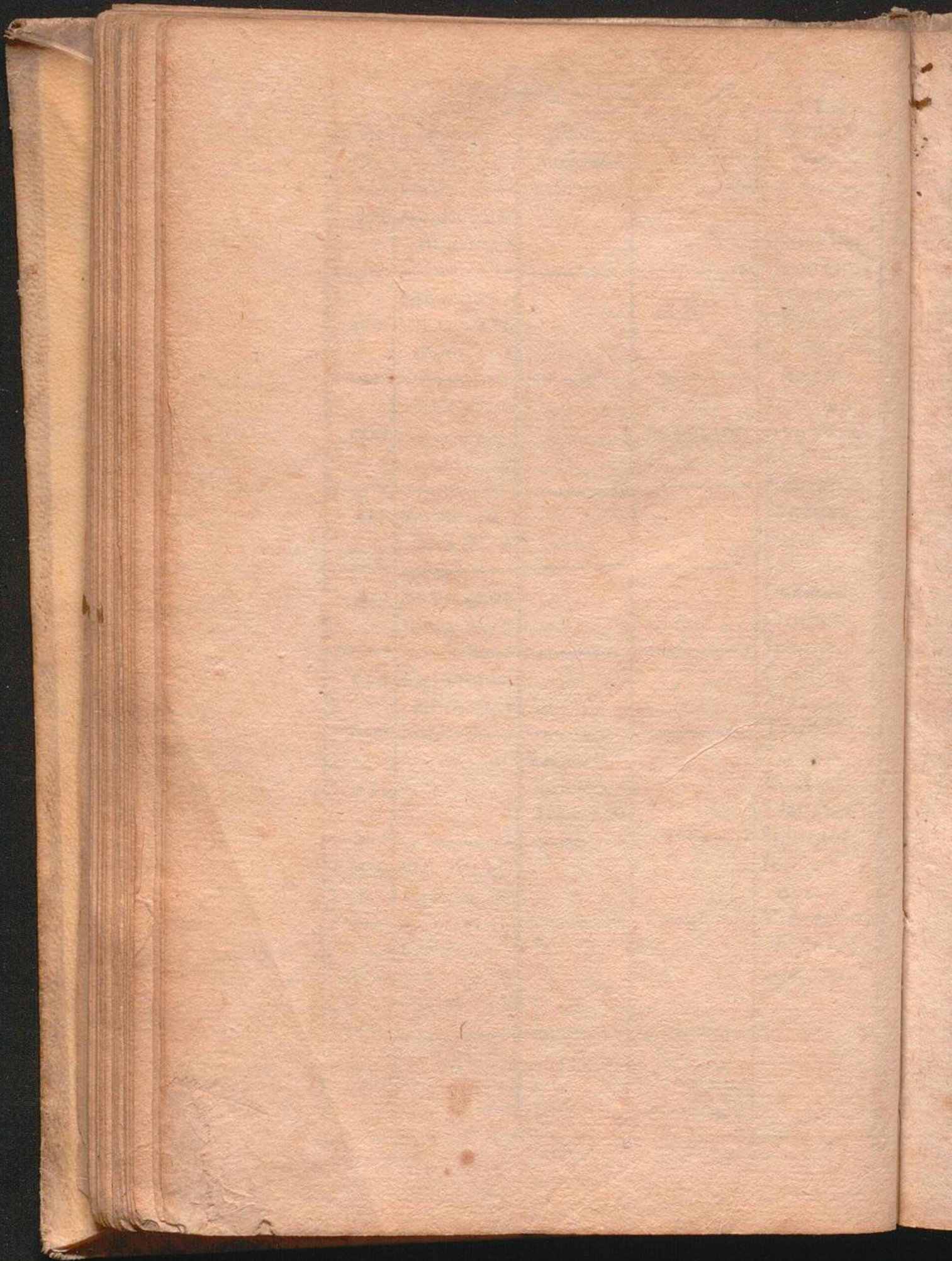
Persecutio XIII. sub Valente Arianio.

Schisma III. Vrsicini contra Damasum.

Secunda Synodus generalis, prima Constantinopolitana, contra Macedonium, & alios negantes diuinitatem Spiritus sancti.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
398	Anastafius. an. 4. m. 1			Palladius. Gaudētius. Prudētius. Chromat. Io. Chryso- ftomus.
402	Innocen- tius. an. 15 menf. 1			Seuerian ^o . Augustin ^o . Maximus. Aufonius. Synefius. Paulinus. Sulpitius. Lucianus. Orofius. Sedulius. Cyrillus. Alexand. Theodor. Proclus. Eucherius. Claudian ^o . Sidonius. Io. Caffia- nus. Vincentius Lirinenf. Socrates.
408			Theodo- fius Iunior ann. 43	
417	Zozimus. an. 1. m. 4			
419	Bonifacius an. 4. m. 10			
424	Celestinus. an. 8. m. 5			
425		Valenti- nianus III. an. 30		
432	Sixtus III. an. 7. m. 11			
440	Leo Ma- gnus. an. 20 menf. 11			
451			Marcianus an. 6. m. 6	

Heresiarchæ.

Heluidius docuit, B. Virginem post Christi natiuitatem habuisse ex Ioseph alios filios. Hieron. contra Heluidium.

Priscillianus docuit, animas esse eiusdem substantia cum Deo; mundum creatum à Principe maligno, & alia multa stultissima. Augustin. heresi 70.

Iouinianus docuit, peccata esse paria, premia Sanctorum esse equalia, virginitatem non prestare coniugio; & alia. August. heresi 82.

Vigilantius docuit, non esse honorandas reliquias Sanctorum, inanem esse inuocationem Sanctorum. Hieronym. contra Vigilant.

Pelagius Brito Monachus anno Domini 415. coepit docere, peccatum originale non esse in hominibus: sine Dei gratia posse impleri omnia mandata, & alia. Augustinus heresi 88.

Nestorius Episcopus Constantino-
politianus anno 430. coepit docere,
B. Vir-

Varia.

Circa hæc tempora S. Augustinus instituit Ordinem Clericorū Regularium; qui simul cū seipso vitam communem agebant.

Anno 410. Roma capta est ab Alarico Rege, anno 1102 ab eius cōditione.

Schisma IV. Eulalii contra Bonifacium.

Hoc tempore conditur ciuitas Venetiarum. Anno Domini 421.

Tertia Synodus generalis habetur Ephesi: anno Domini 431. contra Nestorium.

Attila Rex Hunnorum flagellat Italiam.

Anni Dñi.	Pontif- ces.	Imperatores Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
455		Maximus. mens. 3 Auitus. m. 10		Sozomen ^o . Nilus. Simeon Srilita. Hilarius Arelatenf. Prosper. Petrus Chryso- logus.
457		Maioresanus an. 4	Leo. an. 18	
461	Hilarius. an. 6. m. 10	Seuerus. an. 5		
461		Anthemio ^o . an. 6		
468	Simplici ^o an. 15. m. 5			Isidor ^o Pe- lusiotes. Arnobius Iunior. Theodor ^o . Saluianus. Salonius. Faustus. Æneas Ga- zæus. Victor Vri- centis. Cerealis. Genna- dius.
473		Olibrius. mens. 7		
474		Glycerius. ann. 1	Zeno. ann. 18	
475		Iulius ne- pos mēses paucos. Momyllus Augustu- lus. m. 10		

Heresiarchæ.

Varia.

B. Virginem non esse matrem Dei, & in Christo duas esse personas, alteram diuinam, alteram humanam. Theodor. libro 4. de fabulis hereticor. & Prosper in Chronico.

Eutyches Abbas, ut Nestorio contradiceret, docuit, in Christo unã esse personam, & unam naturam. Euagr. lib. 1. cap. 9. & libr. 2. c. 4. Atq; hæc dua hæreses usq; in nostra tempora durant in partibus Orientis.

Pacificantes dicti sunt, qui auctore Zennone Imperatore, unionem quandã facere volebant inter Catholicos, & Eutychnianos. vide Euagrium lib. 3, cap. 14. & 30.

Quarta Synodus generalis habetur Chalcedone anno 451. contra Eutychem, & Dioscorum.

Vesuuus mons Campaniæ, qui anno primo Titi Imp. ingenter copiam minutissimi pulueris euomuerat, teste Sueton. & aliis: iterum hoc tempore, anno 471. ita immensam copiam euomit, ut totam fere Europam obtenebraret. Marcellinus. & alii, & non diu postea tempore Theodorici Regis Italiæ idem accidit: quam eruptionem pulchre describit Cassiodorus lib. 4. variarum, epistola 50.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
476		Odoacer Rex Italiae. an. 16	Basiliscus occupat im- perium, & tenet annis fere duob ⁹ , deinde ite- rum impe- rat Zeno.	Iulianus Pomerius. Gilda Sa- piens. Gelafius Cizenius.
483	Felix III. an. 9			
491			Anastafius an. 27. m. 3	
492	Gelafius. an. 4. m. 8			Cæsarius Arelatenf.
493		Theodori- cus Gothus an. 34		Pafchafius Diaconus. Vigilius. Fulgētius. Petrus Dia- conus. Ferrandus Diaconus.
497	Anastafi ⁹ II. an. 2			
499	Symma- chus an. 15 menf. 8			
514	Hormif- da. ann. 9			Io. Maxen- tius. Auitus Al- chimus.

Heresiarcha.

Petrus Gnaphaus Episcopus Antiochenus ad errores Eutyche- tis addidit, ut in trisagio poneretur crux, videlicet Sanct. Deus, Sanctus fortis, Sanctus & immortalis, qui crucifixus es pro nobis, ex quo videbatur sentire, totam Trinitatem fuisse crucifixam. Vide Io. Damascenum lib. 3. de Fide, cap. 10. & in epist. de trisagio; & epist. Felicis PP. III.

Varia.

In Augustulo defecit Imperium Occidentale, ut in Augusto cepit. Iulius enim Cæsar Dictator perpetuus fuit, non proprie Imperator, quamvis re ipsa imperaret.

Odoacer etiam, & Theodoricus non Imperatores, sed Reges Italiæ dici voluerunt.

Hoc tempore Persecutio Vandalica in Africa Catholicos crudeliter vexabat.

Hoc eodem tempore Imperator Anastasius Eutychanus hæreticus erat. Reges Italiæ, Hispaniæ, & Africæ Ariani. Reges Francorum, Anglorum, Germanorum Pagani: & tamen Christiana Ecclesia destrui non potuit, quia fundata est super petram, & portæ inferi aduersus eam non præualebunt.

Schisma quintum Laurentii contra Symmachum.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperator. Graci.	Scripto- res.
518			Iustinus, an. 9. m. 2	
524	Ioannes, an. 2. m. 9			Victor A- fricanus.
526	Felix IV. an. 4. m. 2	Athalarī- cus, an. 9		Boetius. Dionysius exiguus.
527			Iustinia- nus, an. 38	Cassiodo- rus. Victor Ca- puanus.
530	Bonifac. II. an. 1. d. 2			Iustus Or- gelitanus.
532	Ioannes II. an. 3			Anastafius Sinaita.
534		Theoda- tus, an. 3		Arator Subdiac.
535	Agapitus, an. 2			Iunilius. Primafius.
537	Syluarius, an. 3	Vitigis, an. 4		Marcinus Bracarenf.
540	Vigilius, an. 15			Procopius Gazaus.

Heresiarcha.

Varia.

Ordo Monachorum sancti Benedicti hoc tempore incipit.

Theodoricus Rex Arianus: sed alioqui prudens, & Ecclesiae Romanae, & summi Pontificis multum honoris deferens, & ideo feliciter regnans, ubi Ioannem Pontificem in carcerem coiecit, & Symmachum ac Boetium interfecit, eodem anno miserime cum Regno vitam amisit.

Bonifacius II. successorem sibi elegit Vigilium, sed cassavit paulo post electionem illam, quam sentiebat omnibus displicere.

Schisma VI. Dioscori contra Bonifacium II.

Schisma VII. per Vigilium contra Sylverium.

Vigilius, qui corruptus ambitione schisma fecerat, & multa male promiserat Augustae,
 mox

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res Græci.	Scripto- res.
541		Theodo- bald. an. 1 Araricus. m. 3		Ioannes Climacus.
542		Totila. an. 10		Dacius Me diolanens.
553		Theias. an. 1		Liberatus Archid.
554		Narfes Eu- nuchus. ann. 17		Venantius Fortuna- rus.
555	Pelagius, ann. 4. m. 10			Euagrius histori- cus.
560	Ioannes III. an. 13			
566			Iustinus Iunior. an. 16. mens. 9	
568		Alboinus, an. 3. m. 6		
570		Clephis Daphom. an. 1. m. 5		

*Heresiarcha.**Varia.*

*Julius Halycar-
nassaus auctor eo-
rum, qui docuerūt,
Christi corpus à
conceptione impas-
sibile. Vide Ioan.
Damasc. in libr. de
hæresibus, & Eua-
grium lib. 4. cap. 38.
& 39.*

mox vt legitimus Pontifex esse
cœpit, à Deo mutatus constan-
tissime restitit Augustæ, & pro fi-
de Catholica fortissime dimica-
uit.

*Quinta Synodus generalis Con-
stantinopolitana secunda.*

Post Theiam nullus amplius
fuit Rex Gothorum in Italia: sed
Narses titulo Ducis eam rexit: sed
paulo post irritatus ab vxore Iu-
stiniani, Longobardos in Italiam
vocauit.

*Agnoita aucto-
re Themistio Dia-
cono Timothei A-
lexandrini Episco-
pi, ad errores Eu-
rychetis, & Dio-
scori addiderunt,
Christum ignora-
re diem iudicij. Vi-
de Ioan. Damasc.
in*

Alboinus Rex Longobardorū,
regnare cœpit in Italia anno 568.
sed breui occisus fuit, vt etiã eius
successor Clephis: deinde per an-
nos decem Rege caruerunt Lon-
gobardi, & Duces multi Provin-
cias sibi diuiserunt, donec iterum
Autaris

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res.	Scripto- res.
573	Benedictus an. 4. m. 1			
578	Pelagius II. an. 12 menf. 3			
582			Tiberius, an. 5	
585		Antaris Flavius, 7		
586			Mauritius an. 17	S. Gregor. Turoni- cus.
590	Gregorius, an. 13. m. 6 d. 9			S. Gregor. Papa. Iſichius Hieroso- lymitan.
591		Agilulph ^o , an. 25		
603			Phocas, n. 8	
605	Sabinianus m. 5. d. 19			
606	Bonifacius II. men. 8 d. 23			

Hæresiarchæ.

Varia.

*in lib. de hæresib.
& Liberatum in
Breviar. c. 19.*

Autaris Rex electus est: cæterum Longobardi nunquam tota Italia potiti sunt: semper enim partem Italiæ cum ipsa Vrbe Imperatores Græci per Exarchos tenuerunt.

Anno 589. inundatio Tyberis maxima, quam sequuta est pestis grauissima.

*Iacobus Syrus
docuit, candenti
ferro inurendam
frontem baptiza-
torum. Nicephor.
lib. 18. c. 45.*

S. Gregorius Papa, missis in Angliam sanctis Monachis, Augustino, & sociis, Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis, magnam partem Angli Saxonum à Paganismo ad fidem Christi conuertit, merito à Beda vocatus Apostolus Anglorum.

*Io. Philoponus
tritheitarum au-
tor fuit, qui tres
personas diuinas,
tres Deos esse vo-
lunt. Nicephorus
lib. 18. cap. 40. &
48.*

Sub hoc Pontifice templum Agrippæ, quod Pantheon dicebatur, conse-

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res.	Scripto- res.
607	Bonifacius IV. ann. 8. m. 6. d. 13			
610			Heracius an. 31	
615	Deusdedit an. 3			
616		Adaluual- dus. an. 10		
618	Bonifac. V. ann. 7. m. 10. d. 25			
626	Honorius, an. 12. m. 5	Arioualdus hæreticus Arianus, an. 12		Sophro- nius.
639	Seuerinus, mens. 11	Rotaris, an. 10		Ioannes Moschus.
640	Ioannes IV. ann. 1 mens. 9			Leontius. Ionas.
641	Theodo- rus, ann. 7 mens. 5		Constans. an. 27	Antio- chus. S. Isido- rus.

Heresiarcha.

Varia.

*Armeni sequeban-
tur errores Eutychia-
norum, & multa ad-
debant. vide Nicepho-
rum libro 18. cap. 33.*

*Niconem de erroribus
Armenorū, & Theo-
riani disputationem,
tom. 3. & 4. Bibliotheca
Patrum.*

consecratum fuit B. Mariæ Vir-
gini, & omnibus sanctis Marty-
ribus, Romæ, Phoca Imperato-
re consentiente.

Heraclius, dum Catholicus
esset, à Deo protectus, Persas
magnis cladibus affecit, & li-
gnum sanctæ Crucis recupera-
uit; sed postea hæreticus Mo-
nothelita factus, imbellis & in-
glorius infelicissimo exitu pe-
riit.

*Monothelita à Cyro
Episcopo Alexandri-
no, & Sergio Constan-
tinopolitano originem
ducūt, initium huius
hæresis fuit ann. 630.
doctrina eorum erat,
in Christo unam tan-
tum fuisse volunta-
tem, & unam opera-
tionem: ex quo seque-
batur, unam tantum
fuisse naturam. vide
Ioan. Damasc. in lib.
de hæresibus.*

Mahometes pestis orbis ter-
rarum hoc tempore sectam su-
am inchoavit, & anno Domini
629. Regnum Saracenorum oc-
cupavit.

Honorius Papa accusatur à
Græcis, quod fauerit Monothe-
litis: sed egregie defenditur à
S. Maximo Græco, auctore il-
lius temporis, & Martyre.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res.	Scripto- res.
649	Martinus, an. 6. m. 3 d. 12			S. Eligius. Berengon- sius.
654	Eugenius, m. 6. d. 23	Rodoal- dus, an. 5		Esaias Ab- bas. S. Maxim ^o Martyr.
655	Vitalianus an 14. m. 5			S. Ilde- phonfus.
660		Aripertus, an. 2		
662		Gundiper- tus, an. 1		
663		Grimoal- dus, an. 9		
668			Constan- tinus Pog- onatus, an. 17	
669	Adeodatus an. 7. m. 2			
673		Garibal- dus, m. 3 Pertari- thus, an. 17		

abstraf

.

b-

m^o

is.

Hæresiarcha.

Varia.

Ab hoc anno Regnum Franco-
rum per magistros domus governa-
ri cœpit, solo fere nomine Regibus
relictis: quod genus regiminis con-
tinuatum est usque ad Pipinum, id
est, usque ad annum Domini 750.
Sigeberrus, & alii.

Sub Adeodato Pontifice, ac de eius
licentia Veneti Ducem eligere inci-
piunt. Petrus Justinianus lib. i. hist.
Venet.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res.	Scripto- res.
676	Donus, an. i. mens. 5			
678	Agatho, ann. 4			
680				S. Iulianus Toletanus.
682	Vacat Se- des.			
683	Leo II. m. io. d. 8			
684	Benedictus II. an. 1			
685	Ioannes V. an. i. d. 11		Iustinia- nus Junior ann. 10	
687	Conon. m. ii. d. 23			Anastafius Nicænus.
688	Sergius, an. 13. m. 8			
691		Cuniper- tus Catho- licus & Pius, ann. 12.		

Hæresiar-
cha.

Variæ.

Hoc anno Cometa tribus mensibus
arsit, & tribus annis sequentibus non
pluit.

Sexta Synodus generalis Constanti-
nopolitana tertia, contra Monothelitas.

Anno 608. post eclipsim lunæ, graui-
sima pestis grassari cœpit in Vrbe, quæ
nō cessauit, nisi altari S. Sebastiano Mar-
tyri erecto in Ecclesia S. Petri ad Vincu-
la. Paulus Diaconus.

S. Kilianus Monachus Hybernus per
hæc tempora Francis Orientalib. euan-
gelizat fidem, & eorum appellatur Apo-
stolus.

Anno 690. celebratur Synodus quini-
sima, vnde sunt Canones Trullani; quæ
Beda merito erraticam vocat, & à Sergio
Papa

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res.	Scripto- res.
694			Leontius, an. 3	
696			Abfimarus Tyberius, an. 5	
702	Ioann. VI. an. 3. m. 2			
703		Luisper- tus, m. 8	Iustinia- nus Iuni- or, ite- rum, an. 8	
704		Regimper- tus, m. 3 Aripertus, an. 11		
705	Ioan. VII. an. 2. m. 7			
708	Sifinnius, d. 20 Constanti- nus, an. 6. mens. 1			
			Philippi- cus, an. 1 mens. 6	

*Heresiarcha.**Varia.*

Papa reiectam fuisse, testatur in lib.
de sex ætatibus.

Hic Aripertus restituit Alpes Co-
ctias Romanæ Ecclesiæ. Paulus Dia-
conus, & Leo Ostiensis.

Constantino Pontifici Constan-
tinopolim proficiscenti, Nicomediæ
Imperator occurrens prostratus, pu-
blice pedes deosculatur. Anastasius
in vita Constantini.

Per hæc tempora regnat in Anglia
Ina Rex, qui anno Domini 740. Gre-
gorii tertii 10. fecit Regnum suum
vectigale Apostolicæ Sedi. Polydo-
rus.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res.	Scripto- res.
713			Anastafius, an. 2	
715	Gregorius II. ann. 16 mens. 8		Theodofi- us, an. 1	S. Grego- rius se- cundus.
716		Aspirādus, mens. 3 Luitpran- dus, an. 30	Leo Maur. Iconoma- chus, an. 24. m. 2	S. Anhel- mus. S. Marcel- linus.
731	Gregorius III. an. 10 m. 9. d. 12			S. Germa- nus. S. Beda.
741			Constanti- nus Co- pronius, Iconoma- chus, ann 34. m. 2	S. Ioannes Dama- scenus.
742	Zacharias, an. 10. m. 3			S. Boni- facius Mogun- tinus.
746		Hilde- brandus, mens. 7 Rachis, an. 6.		Antonius Meliffa.

Heresiarcha.

Varia.

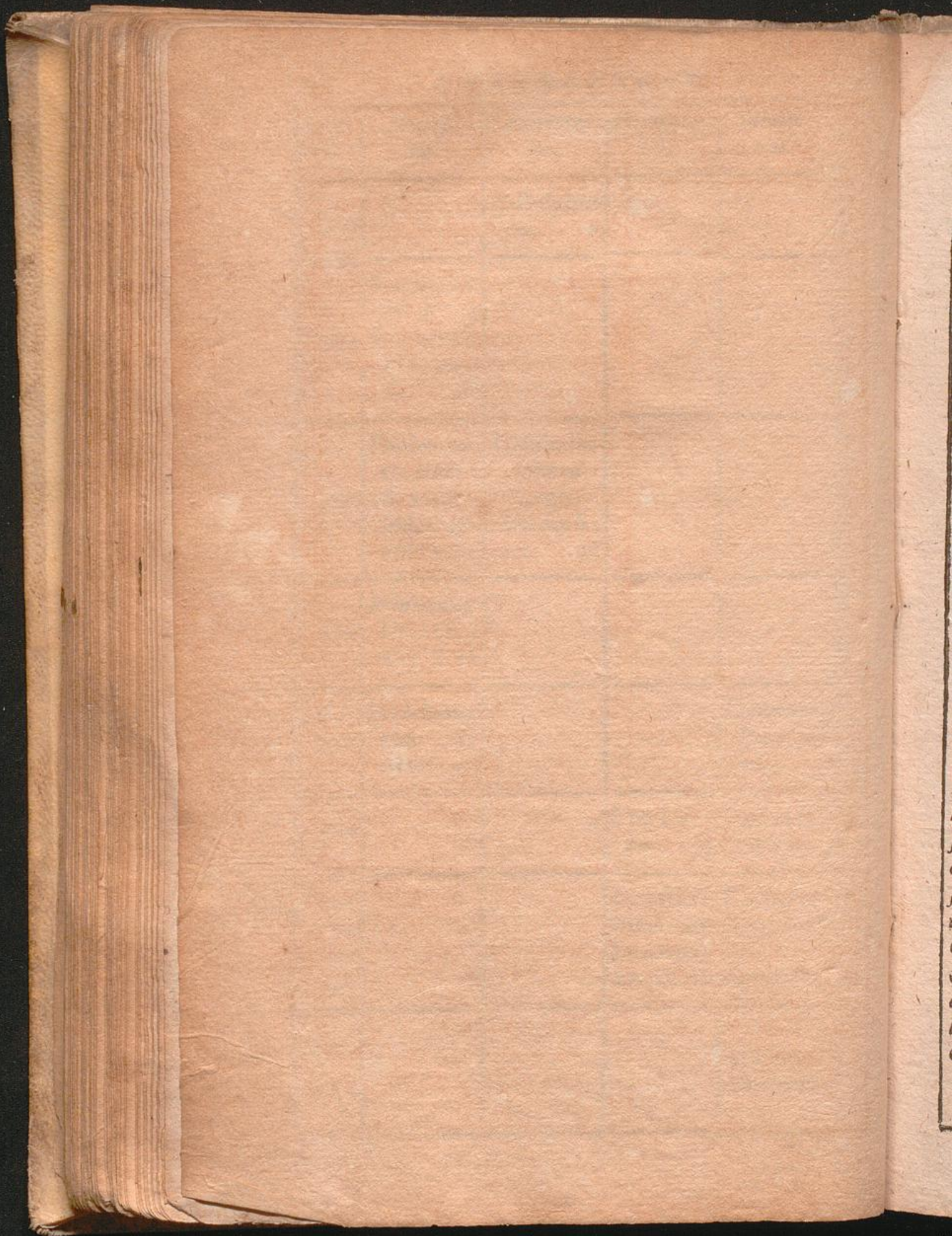
Iconomachi, id est, oppugnatores sacrarum Imaginum fuerunt semper Hebraei & Mahumetani: nam Ezides Rex Arabum persuasus à quodam Hebraeo malefico, in toto regno suo iussit Imagines è templis Christianis auferri: & Leo Isauricus alio Hebraeo impulsore, edictum proposuit, ut ubique sacre Imagines de templis tollerentur: unde Iconomachus dictus est, ut testantur Cedrenus, Zonaras, Faustus Diaconus, & alij Historici.

Hoc anno contigit inundatio Tyberis maxima. Item admiranda visio de pœnis Purgatorii, & Inferni cuiusdam, qui à mortuis surrexit, & scripta est à S. Bonifacio Episcopo, & Martyre in Epistola, quam integre ponit Card. Baronius in tomo Annalium 9.

Rachis cum ut hostis contra Ecclesiam Romanam armatus veniret, à Zacharia Pontifice non solum placatus est, sed etiam ita permotus, ut Monachus in monte Casino factus fuerit.

Hoc anno Pipinus auctoritate Pontificis Zachariae Rex Francorum efficitur.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Reges Ita- lia.	Imperato- res.	Scripto- res.
750		Aistulphus an. 6		
752	Stephanus II. d. 4 Stephanus III. an. 5 d. 28			
757	Paulus, an. 10. mens. 1 & vacat sedes an- num 1.	Desiderius vltimus Longo- bardorū, an. 18		
768	Stephanus IV. ann. 3 m. 5, d. 28			
772	Hadrianus ann. 23 mens. 10			Hadrianus Papa pri- mus.
776			Leo IV. an. 5	Paulus Dia- conus.
780			Constan- tinus cum Irenama- tre, an. 10	Paulinus Aquileien- sis. Eginarth ^o .
787				Albinus Alcuinus.

Heresiarcha.

Varia.

Schisma octauum per Theophylactum Antipapam.

Constantinus Copronicus cum moreretur, clamabat, viuens adhuc igni sum inextinguibili traditus, Cedrenus & alii.

Notent, & horreant nostri temporis Iconomachi.

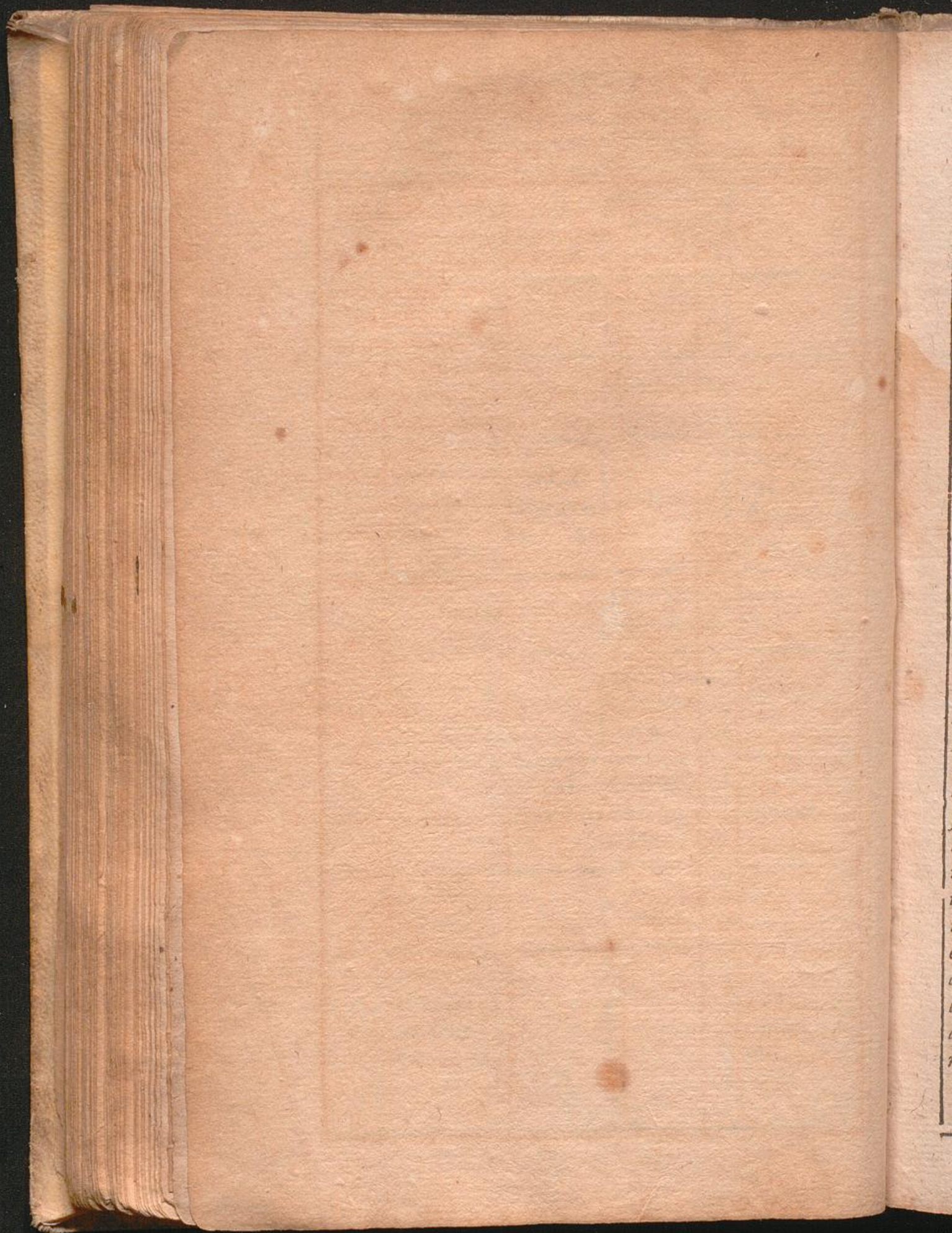
Felix Vrgelitanus, & Elipandus Episcopus Toletanus docuerūt, Christum esse Filium Dei adoptiuum, & damnati sunt tanquam renouantes Nestorianismum in Concilio Francoferensi, & ab Hadriano Papa in epist. ad Episcopos Gallicie. Vide Adonem in Chronico.

Primus Episcopus datur Venetis ab Hadriano Papa, ann. 772. Obelatus nomine. Sabellicus Ennead. 8. lib. 8.

Anno 774. Carolus Rex Francorum singulos gradus scalarum Basilicæ S. Petri deosculās ad Pontificem ascendit, qui cum in atrio super gradus expectabat. Anast.

Septima Synodus generalis, Nicæna secunda.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
790			Constan- tinus So- lus, an. 7	
796	Leo III. an. 20. m. 5			
797			Irene Sola, an. 5	
800		Carolus Magnus, an. 14		S. Nicepho- rus Con- stantino- polit.
802			Nicepho- rus, an. 10	Vfuar- dus.
812			Michael Curopa- lates, an. 2	S. Ludge- rus.
814		Ludoui- cus Pius, an. 27	Leo Ar- menius, an. 7	Aponius.
816	Stephanus V. mens. 7			
817	Paschalis, an. 7. m. 3 d. 16			S. Theodo- rus Studi- tes.

*Heresiarcha.**Varia.*

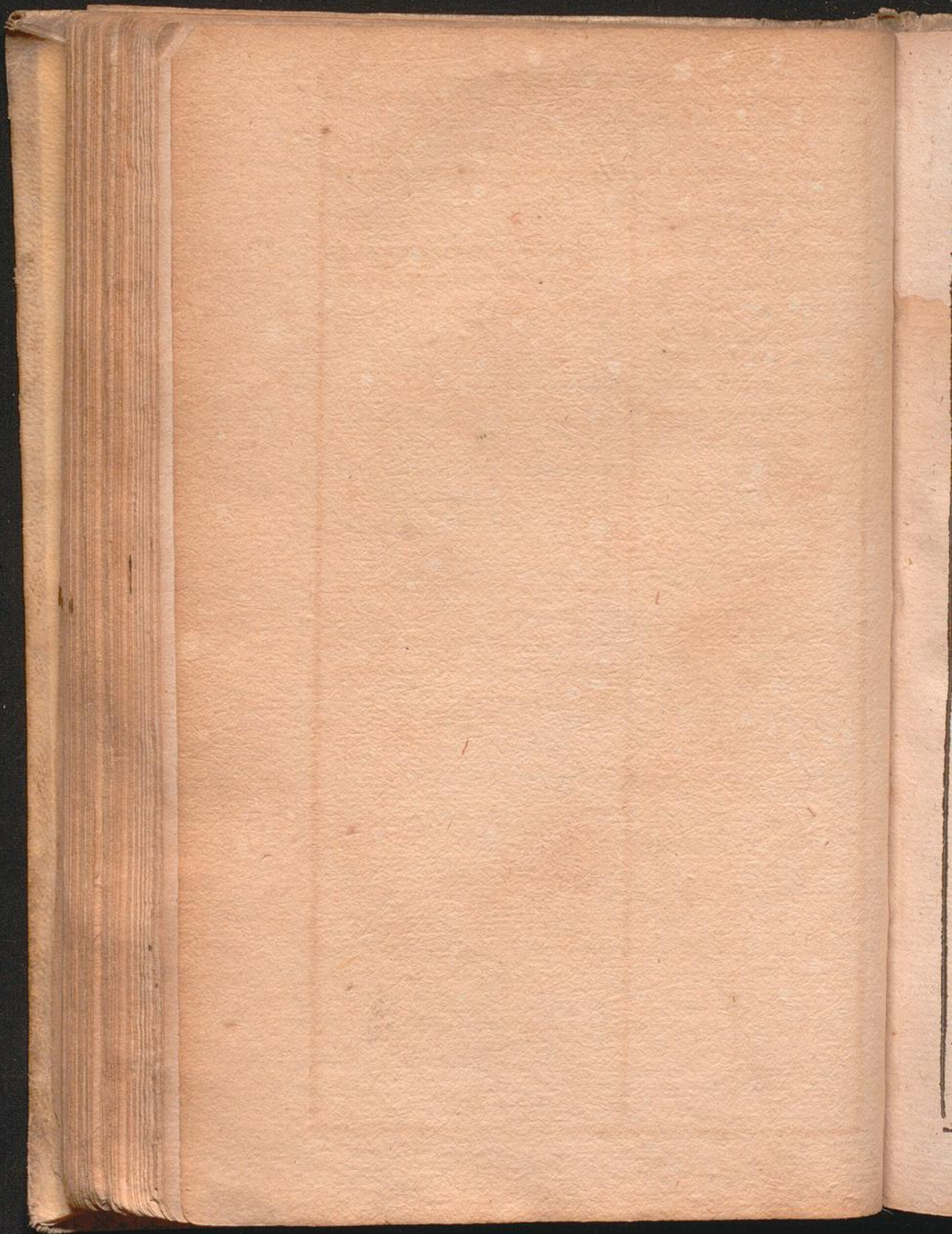
Anno 791. mense Decembri inaudita contigit Romæ inundatio Tyberis à Ponte Miluio vsque ad Pontem S. Petri, vt etiam supra muros Urbis aqua eleuaretur. Anastasius.

Leo Papa tertius transfert Imperium Occidentale à Græcis ad Francos anno 800. in die Natalis Domini; qui annus ab aliis dicitur 801. quia à Natali Domini annos numerant.

Anno 797. Constantinus Imperator ab Irene matre excæcatus est: & Sol mirabili prodigio per dies septēdecim obscuratus mansit.

Claudius Episcopus Taurinensis docuit, nō esse venerandā Crucem Domini, nec sepulchra, & reliquias Sanctorum, peregrinationem ad limina Apostolorum esse inutilem. vide Ionam Aurelianensem lib. 3. de cultu Imaginum.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
821			Michael Balbus, a. 9	Paschasius. Ratbertus.
824	Eugenius II. ann. 3 mens. 2 dies 20			Claudius Scotus. Jonas Au- relianēsis.
827	Valentinus dies 4			Halitga- rius. Amalarius.
828	Gregorius IV. ann. 16.			Nithardus Freculph ⁹ .
830			Theophi- lus, an. 12	Hilduinus. Theodul- phus. Rabanus.
841		Lothari- us, an. 15		Strabus. S. Eulogius Martyr.
842			Michael cum Theo- dora ma- tre, an. 25	Haymo. Angelo- mus.
844	Sergius II. ann. 3 mens. 1			Christia- nus. Drutma- rus.

Haresiarcha.

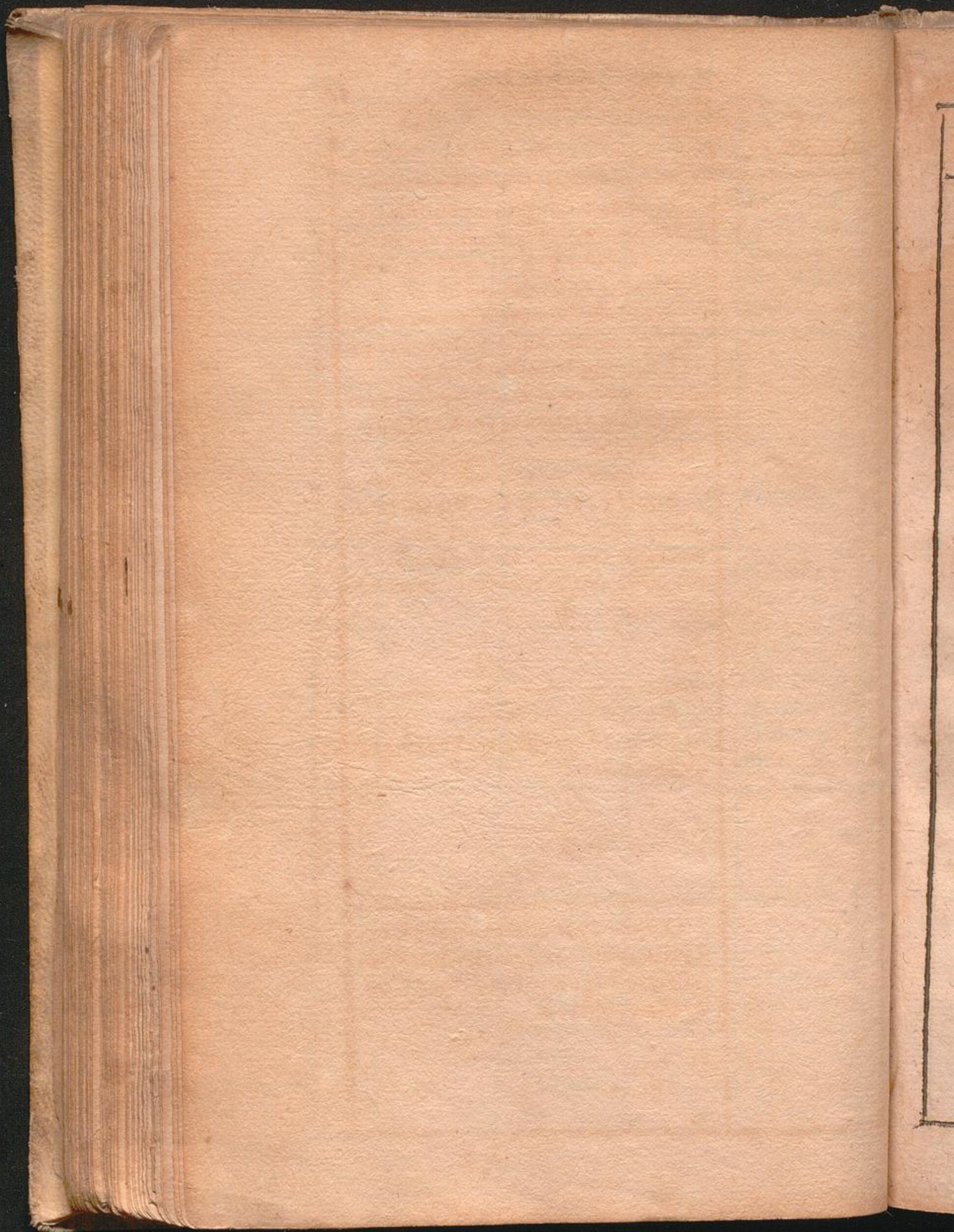
Michael Balbus Imperator, teste Cedreno, & Zonara, Resurrectionem corporum negabat, Prophetas irridebat, demones esse non credebat, scortationem peccatum non esse dicebat, Iudam proditorem inter Beatos collocabat.

Varia.

Schisma nonum per Zinzinum Antipapam.

Theophilus Balbi successor persecutionem in Catholicos continuat, ob cultum sacramentorum imaginum.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator Orient.	Scripto- res.
847	Leo IV. ann. 8. m. 3 d. 5			Valfridus Strabo, Simeon Metaphra- stes.
855	Benedict ⁹ III. an. 2. mens. 6			
856		Ludouicus Iunior, an. 20		Photius.
858	Nicola ⁹ 9. m. 6. d. 20			Nicetas Dauid.
867			Basilus Macedo, an. 20	Anastafius Bibliothe- carius. Hincma- rus.
868	Hadrianus II. ann. 4 mens. 17			
869				
873	Ioannes VIII. an. 10			Ioannes Diaconus.
876		Carolus Caluus, an. 2		Aimoi- nus.

*Hæresiarcha.**Varia.*

Anno 840. pridie Ascensionis Domini, hora 9. fuit Eclipsis Solis maxima, ita vt stellæ cernerentur, vt in verissima nocte. Aimoinus lib. 5. c. 19.

Inter Leonem IV. & Benedictum III. fingitur Ioannes, fœmina.

Schisma decimum per Anastasium Antipapam.

Anno 848. Leo IV. Urbem Leoninam condidit aduersus irruptiones Saracenorum. Ita Basilica S. Petri, quæ extra Urbem erat, intra Urbem esse cœpit.

Nicolai primi tempore Tyberis ex alueo suo egressus, bis Urbem grauissime afflixit.

Octaua Synodus generalis Constantinopolitana quarta, cōtra Photium pro S. Ignatio Patriarcha Constantinopolitano.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Scripto- res.
878		Ludouicus III. an. 1		Ado Vien- nensis.
881		Carolus Crassus, 7		
883	Marinus, an. 1. d. 20			
884	Hadrianus III. an. 1 m 3. d. 19			
885	Stephanus VI. an. 6			
886			Leo VI. an. 25. m. 3	
888		Arnul- phus, an. 12.		Remigius Antio- dorensis.
891	Formosus, an. 4. m. 6			Ambrosius Ausberrus.
895	Bonifacius VI. d. 15			
897	Stephanus VII, an. 4.			

n-

is

o-

is.

us

us.

*Hæresiarcha.**Varia.*

His temporibus agitur alia Synodus Constantinopolitana pro restitutione Photii, in qua vix credi potest, quanta impudentia Photius falsauerit literas Romani Pontificis, & Legatos eius deceperit. Vide Concilia generalia Romæ edita, anno 1611.

Post Carolum Crassum magna est orta perturbatio in Imperio. Alios enim creabant Germani, alios Itali. Vide tomum 10. Annal. Card. Baronii.

Schisma vndecimum Sergii Antipapæ contra Formosum.

Formosus Papa doctrina, & sanctitate insignis fuit, quicquid aliqui dicant. Id testatur Luitprandus, qui eo tempore vixit; & ex operibus

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
900		Ludoui- cus IV. an. 6		Leo Sapi- ens Impe- rator
901	Ioannes IX. an. 4			Idiota.
905	Benedictus IV. an. 3			Marcus E- renita.
906		Conradus an. 7		Rhegino Abbas.
907	Leo V. dies 40			Radulphus Flauiacen- fis.
908	Christo- phorus, mens. 7 Sergius III. an. 2			
910	Anastafius III. an. 2 mens. 2			
912	Lando, m. aliquor. Ioannes X. an. 16	Henricus an. 20	Constan- tinus VIII. an. 49	
928	Leo VI. mens. 7			

o-

si-

pe-

E-

l.

o

l.

hus

en-

*Heresiarcha.**Varia.*

ribus eius id ipsum demonstrat Cardinal. Baronius tomo 10. Annalium: quod autem in eius memoriam peccavit ex ignorantia successor eius Stephanus VII. reformavit postea Ioannes IX.

Ordo Cluniacensis.

Anno 925. apud Cordubam nobilissimus, & formosissimus puer sanctus Pelagius, annorū tredecim, pro fide & castitate fortiter pugnans crudelissimo supplicio interficitur à Rege Arabum Habdarrhagman. Vide appendicem ad Eulogium.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator Orient.	Scripto- res.
929	Stephanus VIII. an. 2			
931	Ioannes XI. an. 5			
936	Leo VII. an. 4	Otho, ann. 26. titulo Regis.		
940	Stephanus IX. a. 3. m. 4			
943	Marinus II. an. 3. m. 3 d. 13			
946	Agapit ^o II. an. 10. m. 3 d. 10			Luitpran- dus Wif- chindus.
956	Ioannes XII. an. 9			Stephanus Eduensis. Froduar- dus.
961			Romanus an. 2	Moses Bar- Cepha.
962		Otho idem vt Imper. an. 12		

fi.
s.
us
fis.
ar-

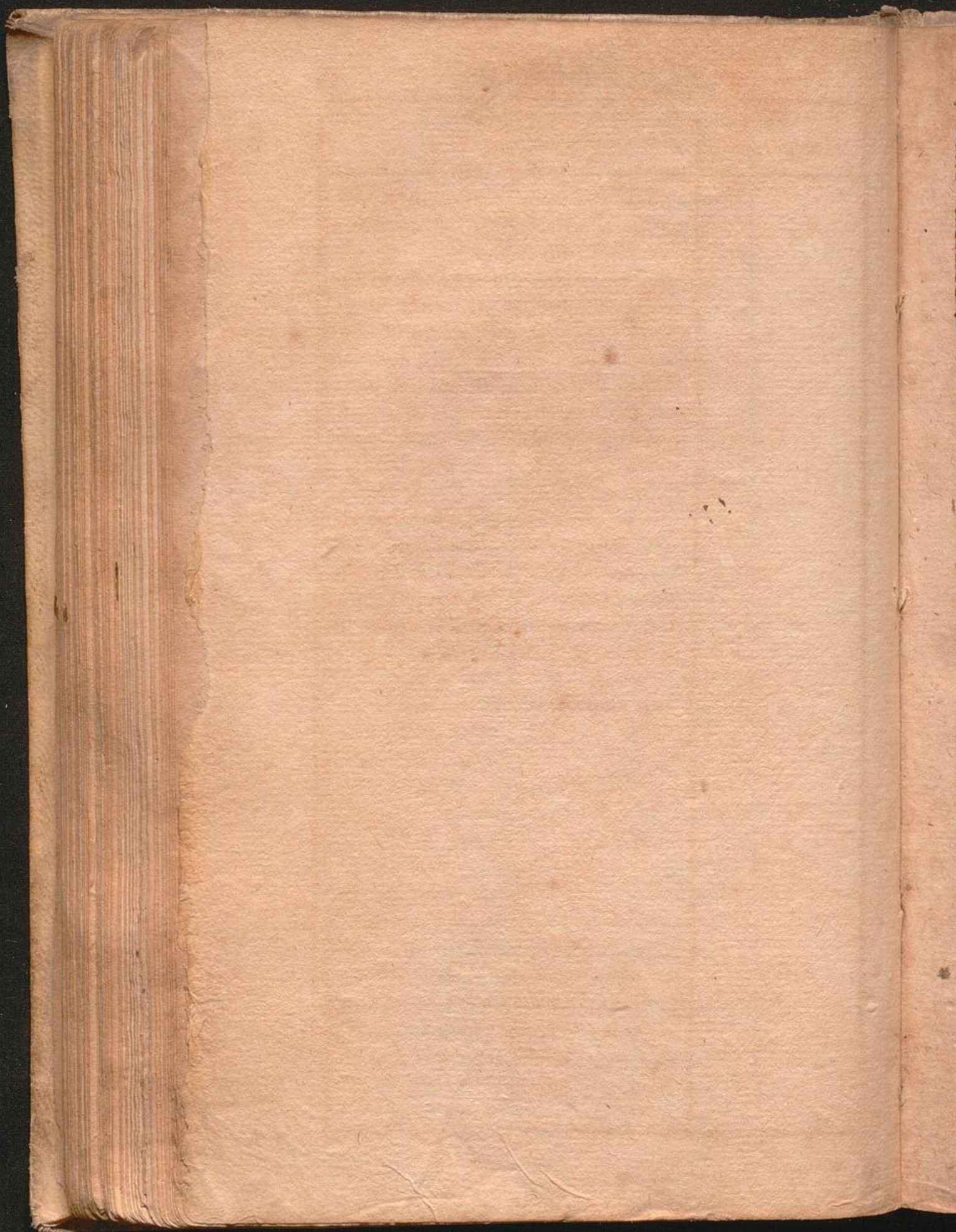
*Heresiarche.**Varia.*

Anno 938. Sanctus Venceslaus Bohemiæ Princeps optimus à proprio fratre necatus, inter sanctos Martyres numeratur.

Anno 950. Ramirus Rex Legionensis fortissimus Saracenos ad internecionem deleuit, prælio ingenti apud Talauera commisso.

Hoc anno Otho primus coronatur: ideo ab hoc multi numerant annos Imperii ipsius.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
963			Nicephor ⁹ Phocas, an. 7	
964	Leo VIII. an. 1			
965	Benedict ⁹ V. an. 1			
966	Ioannes XIII. an. 6. m. ii. d. 5			
970			Ioannes Ze- miscis, 6	
972	Donus, an. ii. mens. 3			
973	Benedict ⁹ VI. an. 1 mens. 3	Otho II. an. 10		
975	Benedict ⁹ VII. an. 9 dies 10		Basilus, & Constati- nus, an. 50	
984	Ioannes XIV. an. 1	Otho III. an. 18		
985	Ioannes XV. ann. 10			

*Hæresiarchæ.**Varia.*

Schisma duodecimum inter Leonem, & Benedictum, & Ioannem duodecimum.

Leo octauus initio non fuit legitimus Pontifex: quia creatus fuit ab Imperatore, Ioanne 12. adhuc viuentem. Sed mortuo Ioanne, & abdicante se Benedicto, cœpit esse legitimus; sed non diu supervixit.

Vide seculum infelix, in quo nulli Scriptores illustres, nulla Concilia, Pontifices parum solliciti de republ. Sed diuina prouidentia fecit, vt nullæ surgerent hæreses nouæ.

Otho III. accusatus, quod innocentem Comitem occidisset, adductus precibus vxoris, quæ se ab illo de pudicitia postulatam dixerat:
cum

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Scripto- res
995	Ioannes XVI. m. 4			
996	Gregorius V. an. 2. m. 8			
999	Syluefter II. a. 4. m. 6. dies 12			
1002		Hēricus II. Rex, sed nondū Im- per. an. 12		
1003	Ioannes XVII. m. 5 Ioannes XVIII an. 6			
1009	Sergius IV. an. 2. m. 8			
1012	Benedictus VIII. ann. 12.			S. Fulber- tus Carno- tensis.
1014		Henricus Rex hoc anno co- ronatur, & Imper. an. 11		S. Burchar- dus Vor- mationensis.

*Heresiarcha.**Varia.*

cum contra illa Comitum castissimum sollicitasset: paratus erat & ipse occidi, nisi Procetes impediissent, & impudicam ac iniustam uxorem comburi iussissent. Vide Gothifredum Viterbientem.

Schisma XIII. per Antipapam Ioannem contra Gregorium quintum.

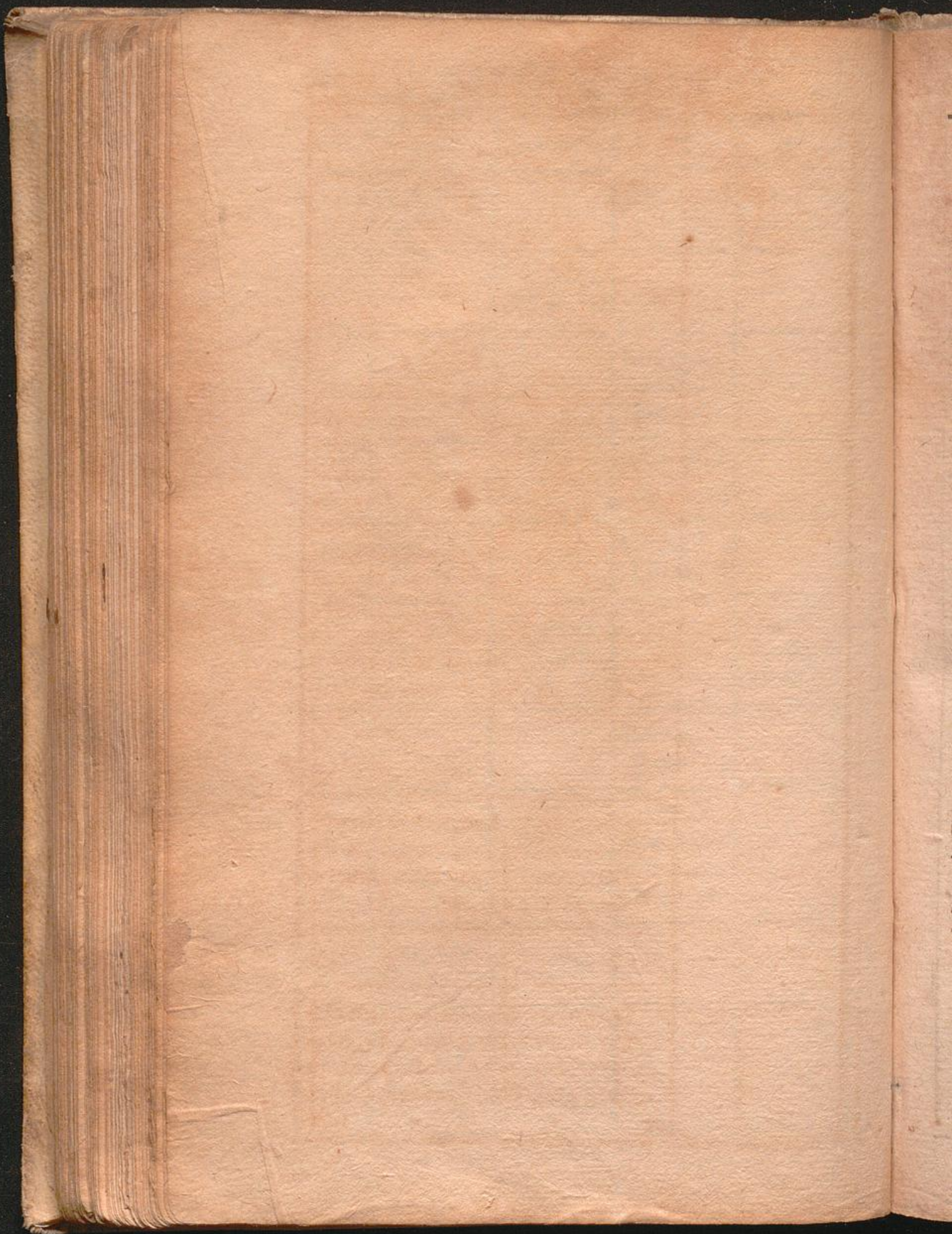
De hoc Syluestro multa fabulantur aliqui. Sed vere fuit vir magnus, doctus & pius, ut ex inscriptione sepulchri eius, quæ extat in Ecclesia Lateranensi, cognosci potest.

Sed quoniam Philosophiæ, & Geometriæ peritus erat, indoctum vulgus existimavit, necromanticum fuisse, & cum Diabolo pactum habuisse.

Ordo Camaldulensium auctore S. Romualdo.

Anno 1009. Princeps Babylonis a perfidis Iudæis excitatus, Basilicam Hierosolymitanam, ubi Domini sepulchrum conseruatur, funditus euerit. Sed paulo post mater Principis eiusdem, quæ Christiana erat, eandem Basilicam maiori nobilitate, & splendore reedificandam curauit: & Iudæi vndique pelli cœperunt. Glaber.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
1024	Ioan. XIX. an. 10			Berno Au- gientis.
1025		Conradus II. an. 15		
1026			Constan- tinus So- lus, an. 3	
1029			Romanus, an. 5	
1034	Benedict ⁹ IX. an. 11		Michael IV. an. 8	
1040		Henricus III. ann. 16.		Glaber Rodul- phus.
1042			Michael V. an. 1	
1043			Constan- tinus Mo- nomachus an. 12	
1044	Gregorius VI. an. 3			
1047	Clemens II. mens. 9			

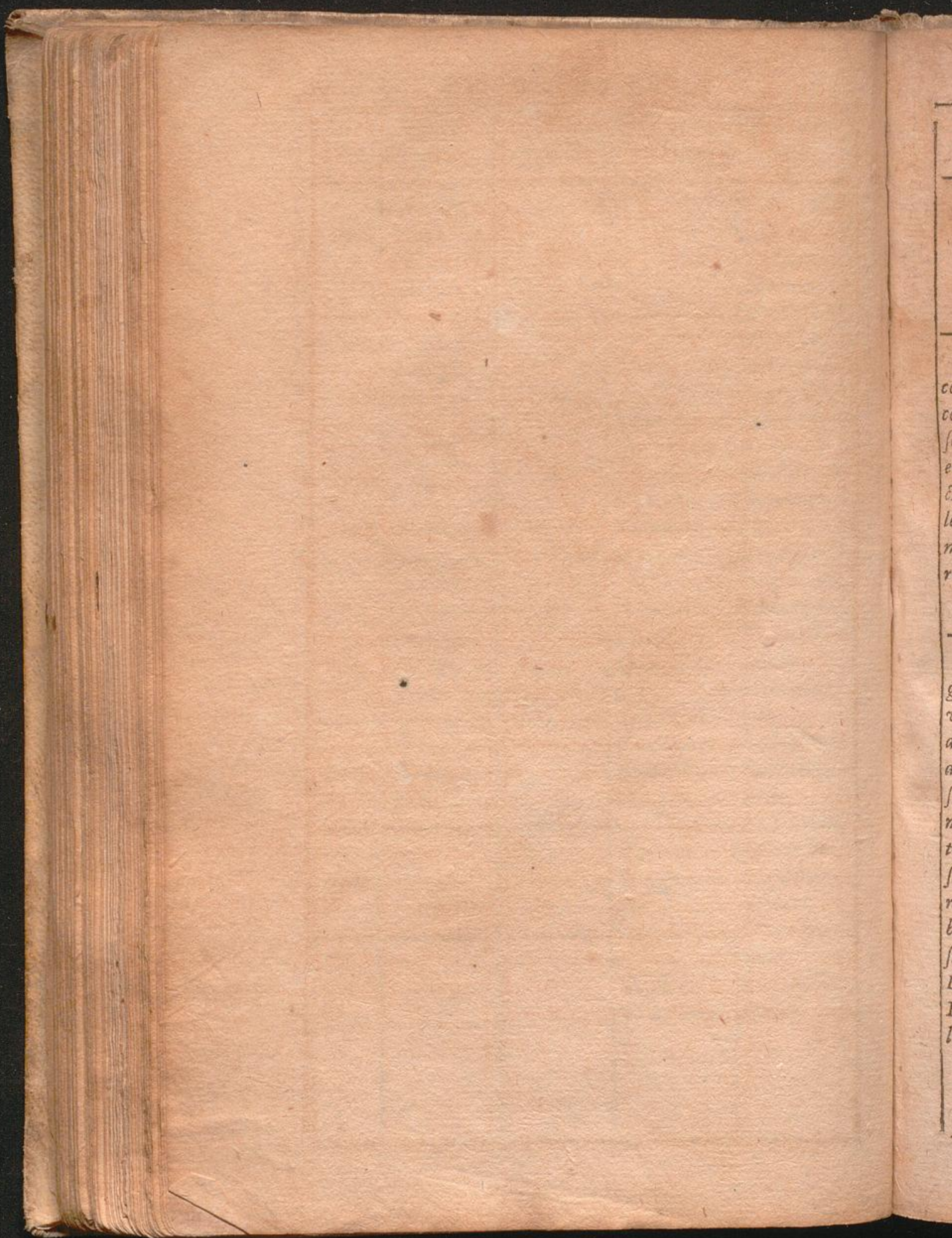
*Heresiarcha.**Varia.*

His temporibus, quibus Pontifices Romani à pietate veterum degenerauerant, Principes seculi sanctitate florebant; talis fuit Imperator Henricus cum vxore Chunegunda: Romanus, Imp. Græcus, Chnuus Rex Daniæ, & Angliæ. Stephanus Rex Hungariæ cum filio sancto Emerico. Robertus sanctus Rex Francorum. Magnus Ferdinandus Rex Castellæ, & Legionis cum Vxore Sanctia.

Schisma XIV. Syluestri, & Ioannis Antipaparam, quibus sublatis, & Benedicto nono renunciante creatus est Gregorius VI.

Gregorius VI. depositus fuit tanquam simoniacus à Concilio quodam Sutrino, præfente Imperatore. Sed viri grauissimi sentiunt, Concilium

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
1048	Damasus II. d. 23. & vacat Se- des an. 1			Hermanus Contractus. Humber- tus Card. Lambertus Schaphna- burgensis. Ingulphus. Petrus Da- miani. Lanfrancus. Guitmun- dus.
1049	Leo IX. an. 5. m. 2. d. 8			
1055	Victor II. an. 2. m. 3. dies 13		Theodora Porphyro- genita, an. 1. mens. 9	
1057	Stephanus an. 10. m. 9	Henricus IV. an. 50	Michael VI. an. 1	Georgius Cedrenus. Bertoldus.
1058	Nicolaus II. an. 2. mens. 6		Isaacius Comnenus an. 4	Theophi- lactus. Microlo- gus.
1061	Alexander II. an. 11. m. 6. d. 22		Constan- tinus Du- ca. an. 7	Anselmus Cantuari- ensis.
1068			Romanus Diogenes, an. 4	Anselmus Lucensis. Io. Curo- palates. Occume- nius.
1072			Michael VII. ann. 6.	Olympio- dorus.

Hæresiarcha.

Græci cœperunt quidem tempore Nicolai primi, auctore Photio, schisma facere: tamen hoc tempore apertissime se ab Ecclesia Romana diuiserunt, & errores suos de processione Spiritus sancti à solo Patre; & de sacrificio non celebrando in azymo, & de primatu summi Pontificis, & alios defendere cœperunt.

S. Antonius summa hist. p. 3. tit. 22.

Berengarius Archidiaconus Andegauensis docuit in Eucharistia non esse verum Christi corpus, & sanguinem: deinde cum hunc errorem reuocasset, docuit, cum corpore Christi esse etiam substantiam panis: addidit, paruulos non esse baptizandos, sed adultos tantum. Itaque viam aperuit hæreticis nostri temporis, Zuinglianis in primo errore, Lutheranis in secundo, & Anabaptistis in tertio: tandem tamen respuit, & in fide Catholica obiit. Vide Lanfrancum, & Guitmundum contra Berengarium, & Blondinum decadis 2. lib. 3.

Varia.

lium illud egisse, quod non poterat: & Gregorium non fuisse simoniacum, sed virum optimum. Vide Card. Batonium tom. II.

L. 6 IX. miraculis claruit. Leo Ostiensis libr. 2. cap. 88.

Schisma 15. per Benedictum Antipapam.

Schisma 16. per Honorium Antipapam, qui Cadalous dicebatur, contra Alexandrum, qui etiam miraculis claruit.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
1073	Gregorius VII. ann. 12. mens. 1 d. 3			Marianus Scotus. Bruno. Ivo Car- notensis.
1078			Nicepho- rus Boto, an. 3	Samuel Marochia nus.
1081			Alexius Connenus an. 38	
1084		Henricus IV. hoc an- no corona- tur, & Im- peratoris nomen af- sumit.		
1086	Victor III. an. 1			
1087	Vrbanus II. an. 11 m. 4. d. 18			
1099	Paschalis II. an. 18 mens. 5			

15

100

Ba
Ca
tre
ba
ni

Heresiarcha.

Varia.

Gregorius VII. miraculis multis claruit: teste Lamberto Schaphnaburgensi.

Schisma XVII. per Guibertum, qui Clemens dici voluit.

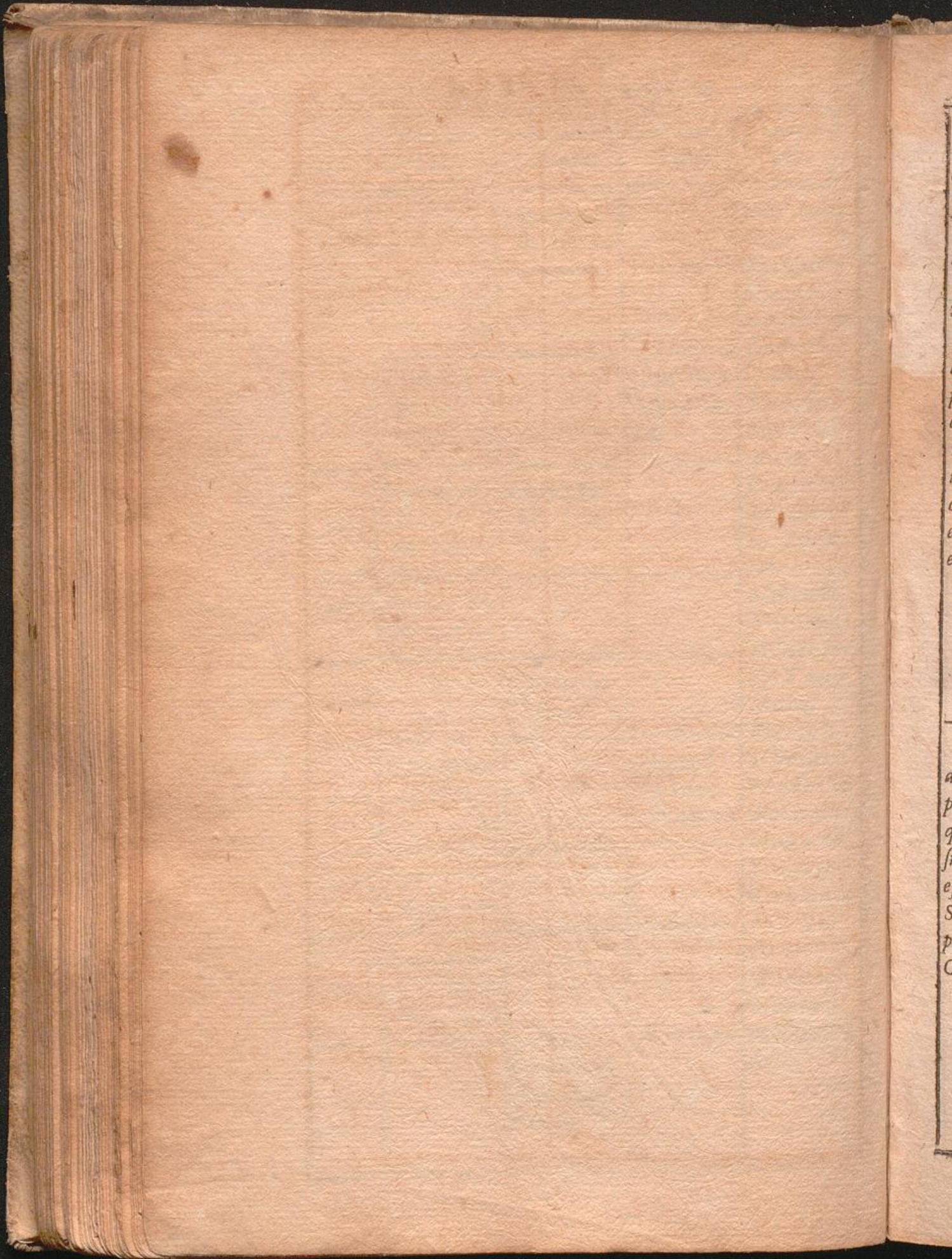
Ordo Vallis Umbrosæ, auctore S. Ioanne Gualberto.

Petrus Igneus Cardinalis sic nominatus, quod, cum esset Monachus, iussu S. Ioannis Gualberti, per ignem maximum illæsus transiit, ut probaret, Episcopum Florentinum per simoniam ascendisse ad Episcopatum.

Bogomiles, auctore Basilio, qui ab Alexio Comeno Imp. in theatro exustus fuit, docebant, nõ esse in Deo Trinitatẽ, Deum humana for-

Schisma XVIII. Alberti, & Theodorici contra Paschalem.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Scripto- res.
1106		Henricus V. an. 20		Leo Osti- ensis. Zacharias Chryfop. Sigebertus Gembla- censis.
1118	Gelasius II. an. 1. d. 4			Godefri- dus Vin- docin.
1119	Callistus II. an. 5. mens. 10		Ioan. Con- nenus an. 24.	Eutymius Zigaben ⁹ . Io. Zona- ras.
1125	Honorius II. an. 5. m. 1. d. 17	Lotharius II. ann. 14.		Rupertus Tuitiensis. Hildeber- rus Turo- nensis. Algerus.
1130	Innoc. II. an. 13. m. 7			S. Bernard. Perrus Clu- niacensis. Hugo de S. Victore.
1139		Conradus III. an. 3		Richardus de S. Vi- ctore.
1143	Cælestinus II. mens. 5. d. 13		Manuel Comne- nus an. 38	Wilhel- mus Mal- mesberien- sis.
1144	Lucius II. m. 11. d. 14			
1145	Eugenius III. an. 8. m. 4. d. 13			
1152		Fridericus Ænobar- bus an. 37		

Heresiarcha.

forma prae ditum esse; mundum à
Demonibus creatum, & alia:
testis Eurymius in Panoplia par.
2. tit. 23.

Petrus de Bruis, & Henricus
ex Monacho apostata, docebant,
parvulos non baptizandos, cru-
ces conculcandas, nullum esse in
Ecclesia sacrificium, non esse in-
uocandos Sanctos, nec pro mortuis
orandum, & alia. S. Bernardus
epist. 240. & Pet. Cluniacensis in
epistola contra hanc heresim.

Petrus Abailardus, & Arnol-
dus Brixienfis, S. Bernardi tem-
pore, docebant, gradus esse inae-
quales in diuinis personis; fidem
sine ratione admittendam non
esse, & alia id genus multa: testis
S. Bernard. in epist. 190. respicit
postea, & sancte obiit, teste Petro
Cluniacensi lib. 5. epist. 3. & 20.

Varia.

Ordo Cisterciensis
auctore S. Roberto.

Ordo Canonicoꝝ
Regularium.

Ordo Equitum S.
Ioannis Hierosolymi-
tani, anno Domini
1113. sub Paschali:

Concilium genera-
le, Lateranense pri-
mum anno 1119. sub
Calisto II. Pontifice.

Ordo Templarioꝝ
anno eodem 1119.

Ordo Praemonstra-
tensium.

Ordo Militum Teu-
tonicorum.

Schisma XIX. Petri
Leonis contra Inno-
centium II.

Concilium genera-
le, Lateranense II. sub
Innocentio II. anno
1139.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
1153	Anastafius IV. an. 1. menf. 4. dies 14			Gratianus. Petr ⁹ Lom- bardus. Petrus Co- mestor.
1154	Hadrianus IV. an. 4. menf. 8. dies 28			Otho Fri- fingensis. Theoria- nus.
1160	Alexan- der III. an. 22			Hugo E- therianus. Arnoldus Carnoren- fis.
1181	Lucius III. an. 4. m. 2. dies 28		Alexius Connenus an. 2	Petrus Blesensis. Gulielmus
1183			Androni- cus Con- nenus, an. 3	Tyrius. Helmol- dus. Gorhifre- dus Viter- bientis.
1186	Vrbanus III. an. 1. m. 10. d. 25		Isaacius Angelus, an. 10	
1187	Gregorius VIII. m. 2.			
1188	Clemens III. ann. 3. menf. 2. dies 26			

Heresiarcha.

Cathari, siue Patareni haretici docebāt. mundum factum esse à demonibus; Sacramenta nihil valere; & alia, de quibus vide Io. de Turrecremata, in Summa de Ecclesia, lib. 4. p. 2. cap. 35.

Valdesius, unde Valdenses, qui & pauperes de Lugduno anno 1170. docere cepit. non esse obediendum Pontifici Romano; potestatem absoluendi à peccatis, & conficiendi Eucharistiam laicis etiam esse concessam; Indulgentias nihil valere; non extare Purgatorium; Sanctos non attendere precibus nostris; Festa, & ieiunia indicta non esse seruanda, & alia. De quibus vide S. Antoninum in Summa pag. 4. art. 11. cap. 7. & Claudium Cussordium contra Valdenses.

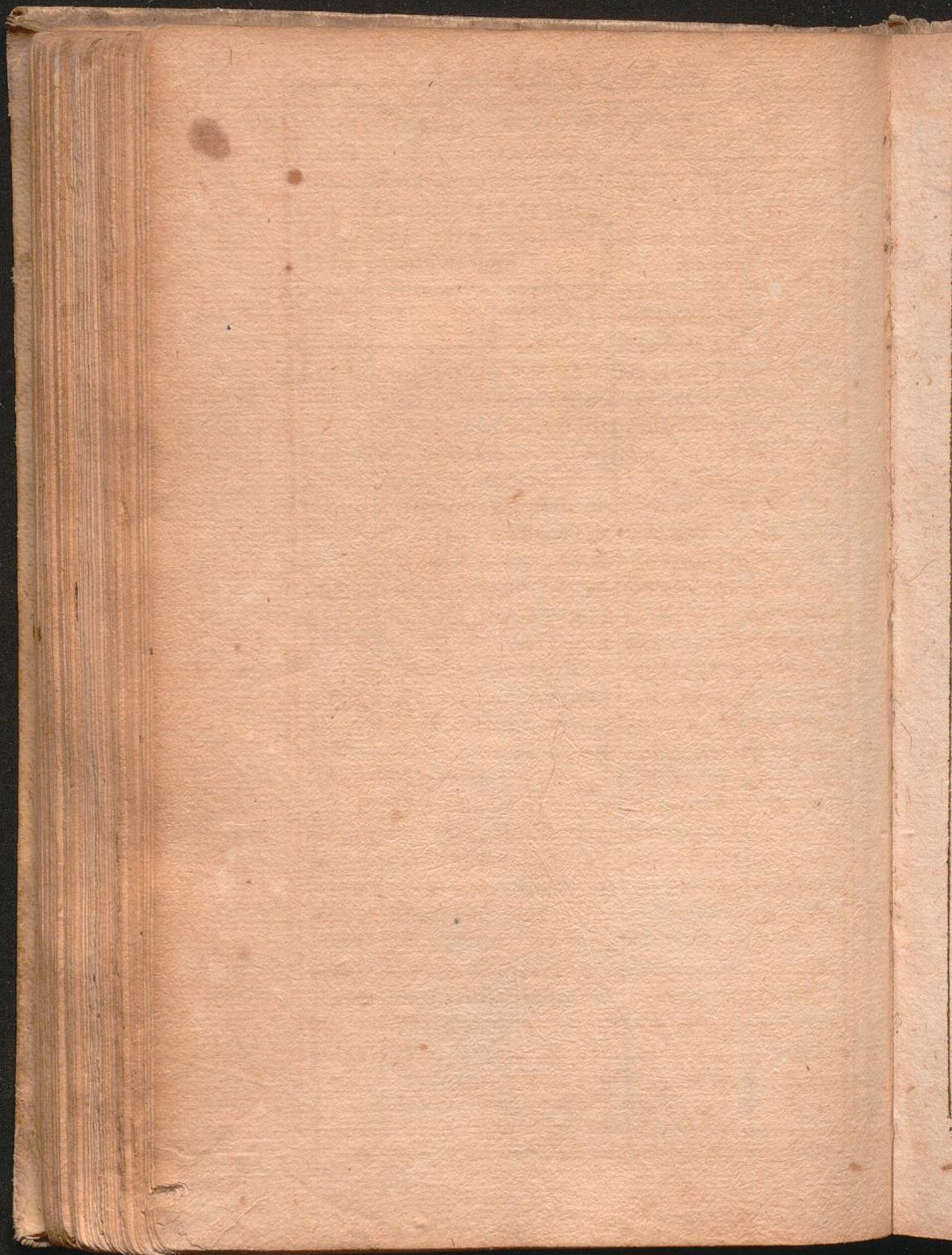
Varia.

Hadrianus Papa quartus, natione Anglus, vir sapiens & pius, Hiberniã Insulam Henrico I I. Regi Anglorum concessit, ea conditione, vt in ea Insula virtutes plantaret, & vitia eradicaret: vt à singulis domibus quotannis denarium S. Petro pendi curaret: vt iura Ecclesiastica illibata serua- ret. Extrat diploma tom. 12. annal. Card. Baronii.

Schisma X XI. Victoris, Callisti, & Paschalis contra Alexandrum,

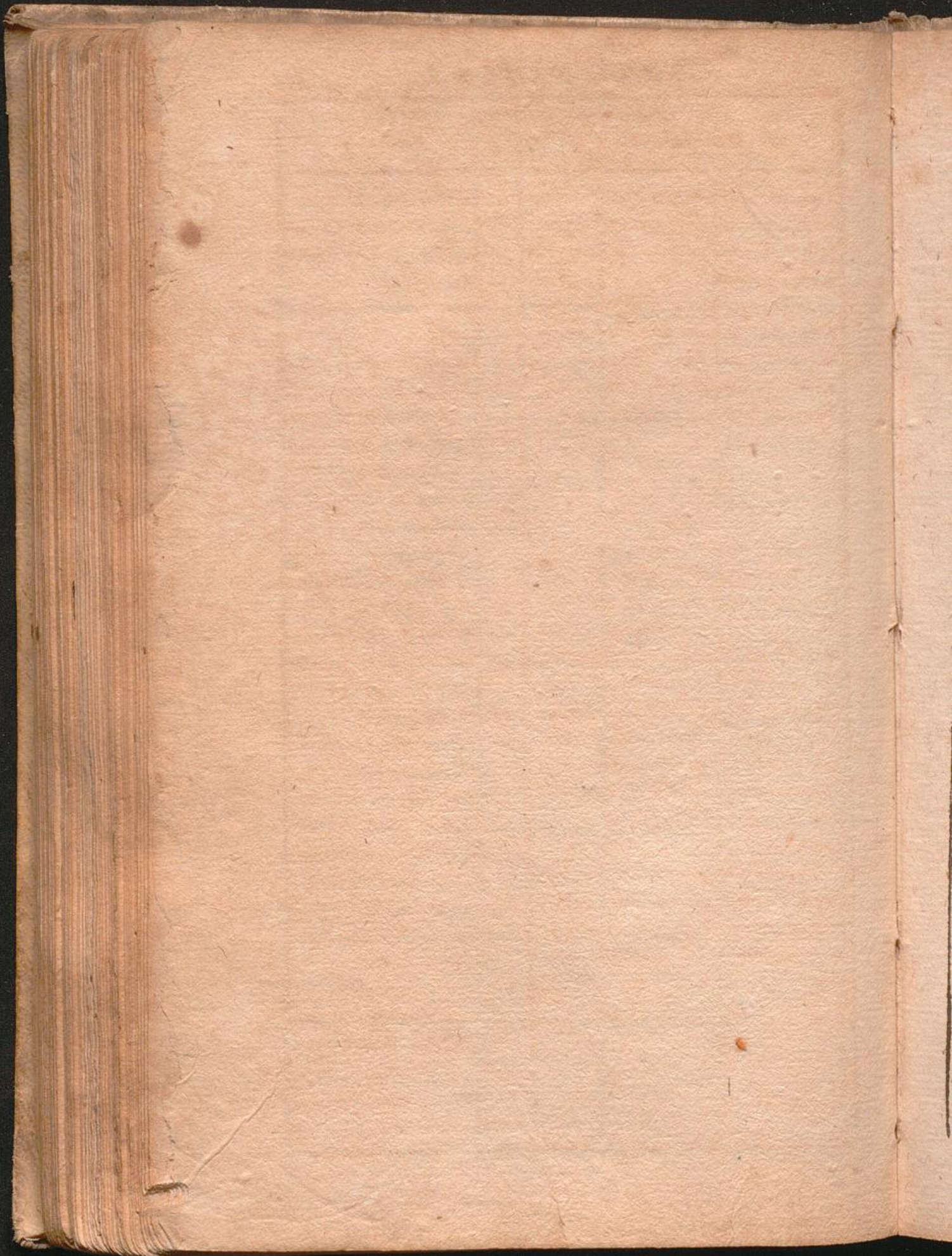
Concilium generale, Lateranense tertium, sub Alexandro III. anno 1180.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
1191	Cælestinus III. an. 6. m. 9. dies 11	Henricus VI. ann. 8.		Gulielmus Neubru- gensis. Rogerius Houeden. Theodo- rus Balsa- mon.
1195			Alexius Angelus an. 6	Ioachimus Abbas. Innocent. Guntherus Helinādus.
1198	Innoc. III. an. 18. m. 6. dies 9			Nicetas Choniates. Honorius Augustu- dunensis.
1203		Philippus an. 9	Balduinus Belga an. 9	Conradus Abbas Vr- spergensis.
1209		Otho IV. an. 4	Henricus an. 7	S. Antoni ⁹ de Padua.
1212		Fridericus II. an. 33		Raymund. de Penna forti.
1216	Honorius III. ann. 10. mens. 8.		Petrus m. aliquot. Robertus an. 11	Gulielmus Antisiod. Gulielmus Parisiensis.
1227	Gregorius IX. ann. 14. mens. 5		Balduinus II. vltimus Latin. 34	
1241	Cælestinus IV. dies 17. vacat Se- des an. 2			

Hæresiarchæ.	Varia.
<p><i>Petrus Ioannis hoc tempore docuit Christo latus perforatum adhuc viuenti: animam rationalem non esse formam corporis: Ecclesiam uniuersalem esse Babylonem de Apocalypsi: & Papam esse mysticum Antichristum. Guido Carmelita, & Bernar. de Lutsemb. in Catalogo hæresum.</i></p>	<p>Ordo Carmelitarum confirmatur ab Alexandro III. anno 1180. Item ab Innocentio III. an. 1199. Item ab Honorio III. anno 1216. mitigatur ab Innocentio IV. anno 1248.</p>
<p><i>Almaricus Doctor Parisiensis docuit, legē Dei Patris durasse vsque ad aduentū Christi: legem Christi vsq; ad Almarichum: legem Spiritus sancti vsque ad finem mundi. Docuit multa alia perniciosissima. Vide Io. de Turrecremata lib. 4. Summa; part. 2. cap. 35. & Vincentium in Speculo historiali lib. 99. cap. 107.</i></p>	<p>Ordo Cruciferorum dicitur confirmatus a Cælestino III. anno 1197.</p> <p>Ordo Minorum confirmatur ab Innocentio III. & postea ab Honorio III.</p> <p>Concilium generale Lateranense IV. sub Innocentio III. anno 1215.</p> <p>Ordo redemptionis captiuorum confirmatur ab Innoc. III.</p> <p>Ordo Prædicatorum confirmatur ab Honorio III.</p> <p>Ordo Sanctimonialium sanctæ Claræ, quæ sequuntur regulam Fratrum Minorum, confirmatur.</p>
<p><i>Albigenses tempore Innocentij III. & forse antea, exorti sunt, qui non solum concionibus,</i></p>	<p>Ordo Eremitarum S. Augustini ab Innocentio IV. hoc nomen accipit, cū antea Guglielmi dicerentur.</p>

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Scripto- res.
1243	Innocen- tius IV. an. II. mens. 5. dies 14			Iacobus à Vitriaco. Edmundus Ganthutar. Iurocœtius.
1245		Imperium vacat ann. 28.		Alexander de Hales. Hugo de S. Caro. Humber- tus.
1254	Alexander IV. ann. 6. m. 5. d. 5			Matthæus Parisiensis. Marrinus Polonus.
1261	Vrbanus IV. ann. 3. mens. 1. dies 4		Michael Paleo- gus, an. 33	Vincentius Bellouac. Guido Pa- pa.
1265	Clem. IV. ann. 3. m. 9. d. 25. vacat Sedes an. 2. mens. 9			Robertus Sorbona. Albertus Magnus. S. Thom. S. Bona- ventura.
1271	Gregorius X. an. 4. m. 4. d. 10			Henricus Stero.
1273		Rodolphus ann. 20		Vdalricus Argentin.
1274				

Heresiarchæ.

bus, sed etiam armis Ecclesiã diu vexauerunt. Errores eorum recenset S. Antonius in Summa Theologica. p. 4. tit. II c. 7. quod videlicet ponerent duo principia coaterna, vnum bonũ, alterum malum more Manichæorum. & alia id genus. Vide S. Antonin. in Summa histor. 3 part. tit. 19. c. 1.

Gulielmus de S. Amore, Doctor Parisiensis, tempore Alexandri Papa IV. odio Religiosorum mendicantium, docuit, illicitum esse omnia relinquere, nisi quis cogatur. Quod idem Desiderius Longobardos docuit, & addidit, non esse licitum instituire, vel ingredi ordinem religiosum, qui non habeat possessiones, saltem in communi.

Scripserunt contra hanc heresim S. Thomas in opusculo contra impugnantes Religionem, & S. Bonaventura in opusculis variis.

Varia.

Ordo Syluestrinorum confirmatur ab Innocentio IV. anno 1248.

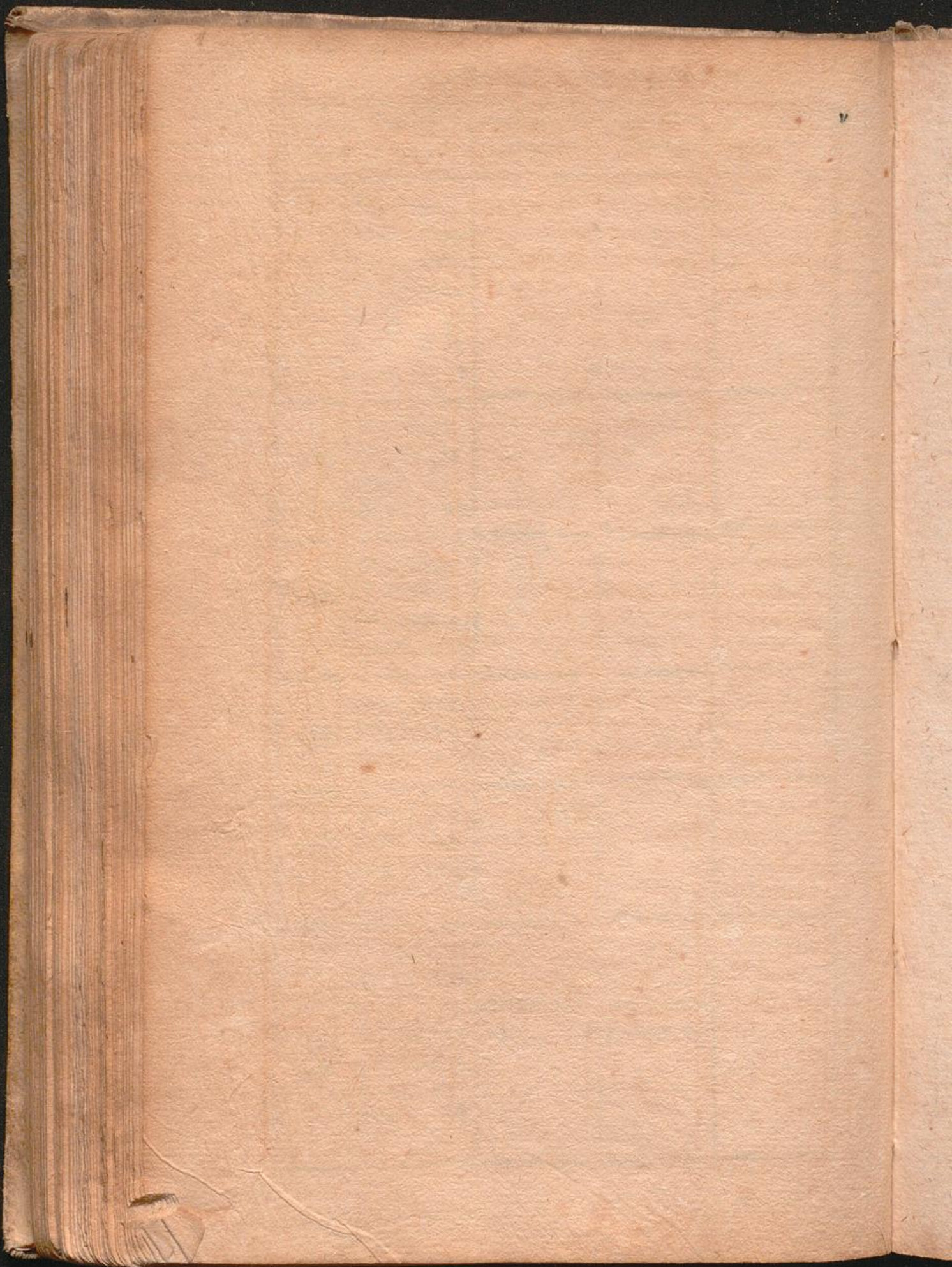
Concilium generale, Lugdunense primum, sub Innocentio IV. in quo deponitur Fridericus Imperator, & decernitur expeditio pro terra sancta recuperanda.

Ordo Eremitarum S. Augustini ab Alexandro IV. reducitur ad vnum, & eundem habitum, qui hodie est in vsu.

Albigensium ad centum millia vincuntur. diuino miraculo, ab octo millibus Catholicorum, Duce Simone, Comite Montisfortis. Æmilius lib. 6. hist. Franco. um.

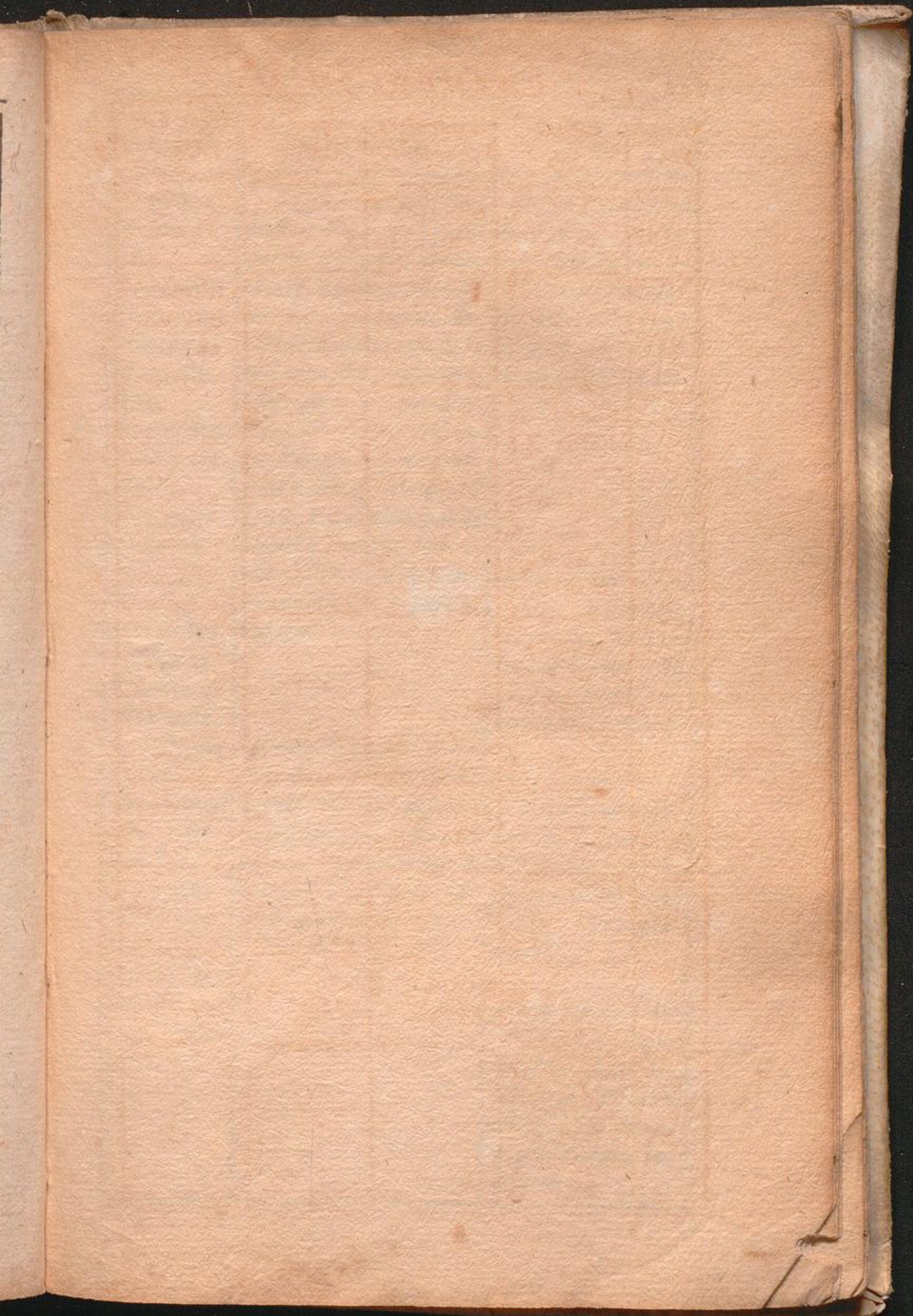
Concilium generale, Lugdunense secundum, sub Greg. X. pro vnione Græcorum cum Latinis.

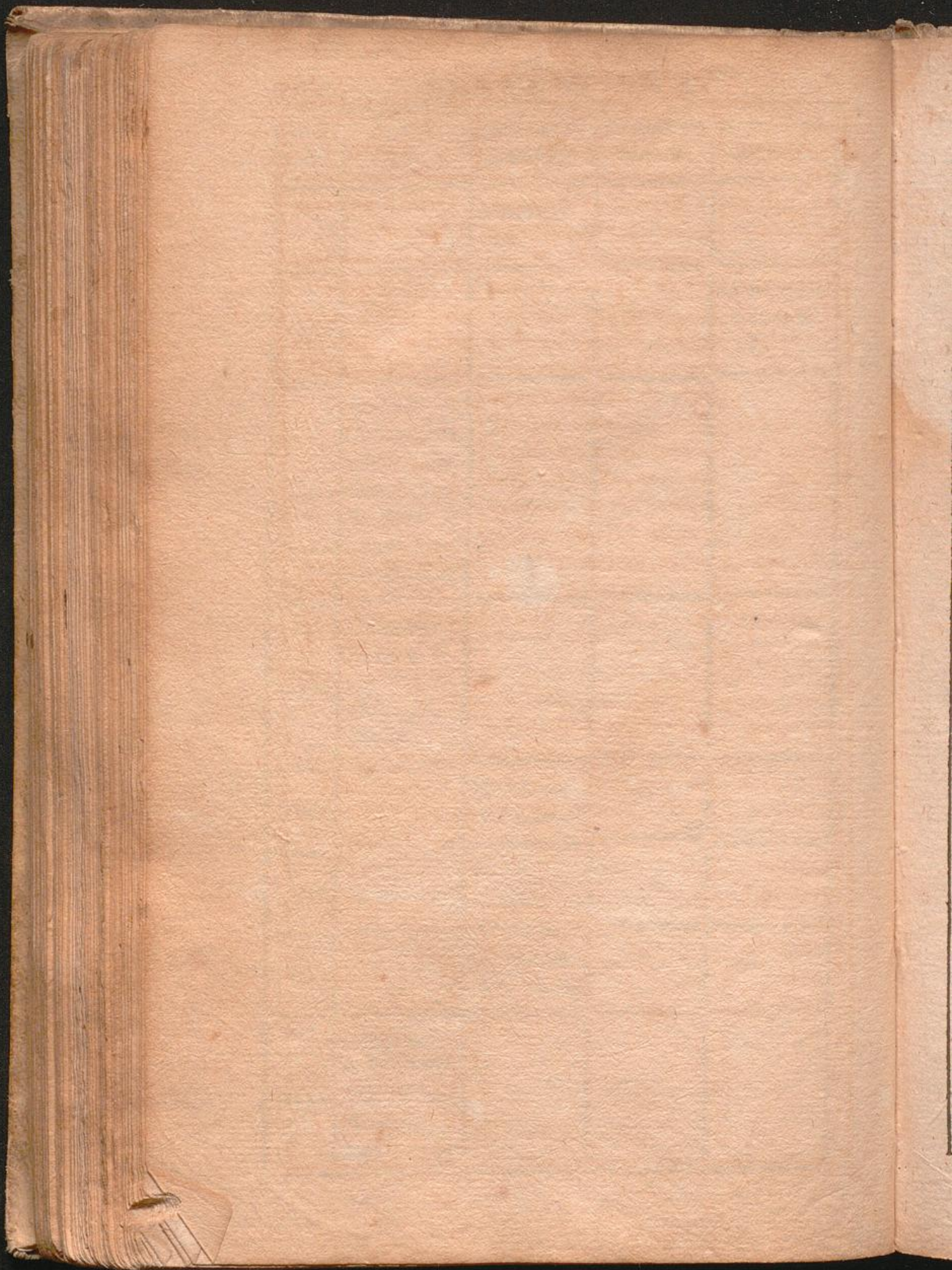
Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Reges Tur- cāum.
1276	Innocēt. V. Ord. Præ- dic. mens. 5. Hadrianus V. d. 19 Ioan. XX. m. 8. d. 8			
1277	Nicolaus III. ann. 2. mens. 8. dies 29			
1281	Martinus II. dictus IV. ann. 4. mens. 1			
1285	Honorius IV. ann. 2, dies 2			
1288	Nicol. IV. Ord. Min. ann. 4. m. 1. dies 14			
1294	Cælest. V. mens. 5. dies 17. Bonifacius VIII. an. 8. mens. 9. dies 18	Astaulph ⁹ an.	Androni- cus an. 40	

Scriptores.	Heresiarcha.	Varia.
Petrus de Tarantasia. Rupertus de Rufia.	<i>Fratricelli auctore quodam Hermanno, cum Dulcilio Nouatiensi, heresim suam inchoarunt, docentes, auctoritatem Romana Ecclesia cessasse propter malitiam Prælatorum: se solos esse veram Ecclesiam, & perfectos, ut erant Apostoli: se nulli debere obedire, & quod secta ipsorum sit immediate à Christo: quod omnes Pontifices à tempore S. Sylvestri fuerint prævaricatores, excepto Cælestino V. Hac & similia damnauit Bonifac. VIII. vide Nauclerum generat. 44. & Ioan. de Turrecremata lib. 4. summa, part. 2. cap. 37.</i>	Mirum, cur iste Ioannes Papa dici voluerit XXI, cum nullus præcesserit XX.
Guido Archidiac. Gulielmus Durantes. Ægidius Romanus. Raymundus Lullius. Richardus de media villa. Henricus de Gandauo. Dinus Mugellanus. Ioan. Parisiensis. Ioan. Scotus.		Cælestinus Papa, raro exemplo, dimissa sponte summa dignitate, ad monasterium rediit. Ordo Cælestinorum.

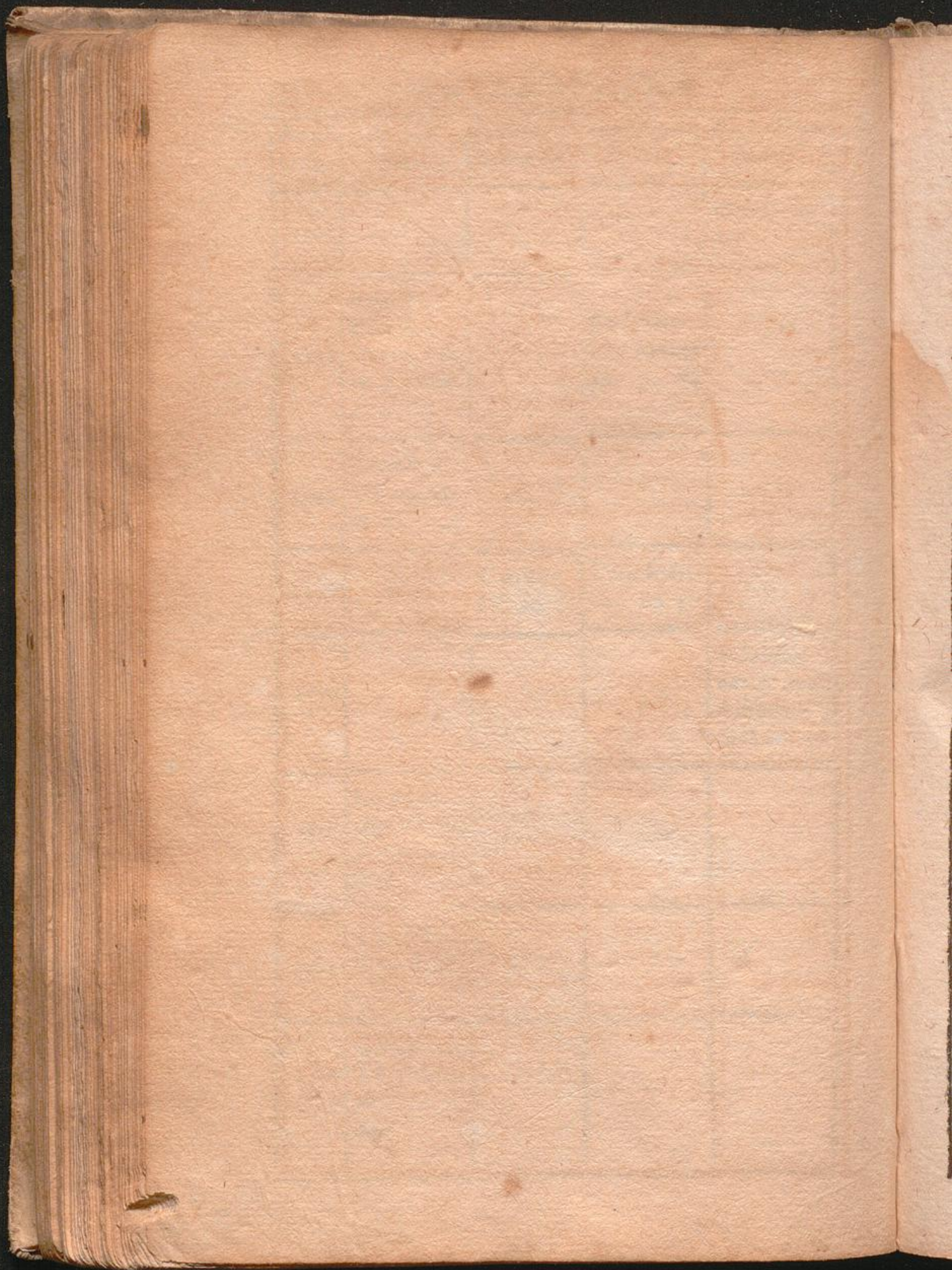
Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Reges Tur- carum.
1299		Albertus an. 10		
1300				Othoman- nus, an. 28.
1303	Bened. X. dictus XI. Ord. Præ dicat. men. 8. dies 6. vacat Se- les men. 11.			
1305	Clemens V. an. 8. m. 10. d. 16. vacat Se- les an. 2			
1309		Henricus VII. an. 5		
1311				
1315		Ludouicus IV. an. 33		
1316	Ioannes XXI. dict ⁹ XXII. an. 18. mens. 3. dies 18			

Scriptores.	Heresiarcha.	Varia.
Augustin. de Anco-ua.	<i>Begardi, & Beghina, auctore Bogonato (erant autem Begardi, Mona-</i>	Ordo Seruorum B. Mariæ.
Barlaamus Hieracens. Nicephorus Callistus.	<i>chi, & Beghina, Moniales, sed absque votis) docebant, hominem posse in hac vita fieri impeccabilem: & non teneri am-</i>	Hoc anno incipit Iubilæum, centesimo quoquo anno celebrandum.
Eberardus. Petrus Aucreolus.	<i>plius ad ieiunia, vel orationem: & in gratia crescere non posse, & alia id</i>	Hic Pontifex transtulit Sedem Apostolicam in Galliã, vbi mansit annis circiter 70.
Antonius Andreas. Pelagius Aluarus.	<i>genus. Vide Aluarum de planctu Ecclesie libr. 2. cap. 52. & Ioan. de Turrecremata lib. 4. part. 2. cap. 36.</i>	Concilium generale Viennense sub Clemente V. in quo deletus fuit Ordo Templariorum.
Durandus Heruæus. Franciscus Maironis. Guhelmus Okam.	<i>Lollardus Gualtherus docuit, Luciferum iniuste à Deo damnatum, ut testatur Trithemius in Chronico anni 1315. Vbi alios etiã errores refert.</i>	Anno 1327. opera Ludouici Imp. schisma 22. factum est Nicolai Antipapæ contra Ioannem.
Monaldus. Nicolaus de Lyra. Nicephorus Gregoras.		
Petrus de Palude. Ioan. Villanus.		

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Reges Tur- carum.
1328				Orchanes an. 22
1334	Benedi- ctus XI. dictus XII. an. 7. men. 4.		Androni- cus Iunior an. 14	
1342	Clemens VI. an. 10. mens. 7			
1348		Carolus IV. an. 32	Calo Ioan- nes an. 30	
1350				Sulaima- nes, & mox Amora- thes an. 23
1352	Inocen- tius VI. an. 9. mens. 8. dies 26			
1362	Vrbanus V. an. 8. m. 2. dies 23			
1371	Gregorius XI. ann. 7. mens. 6. dies 5			

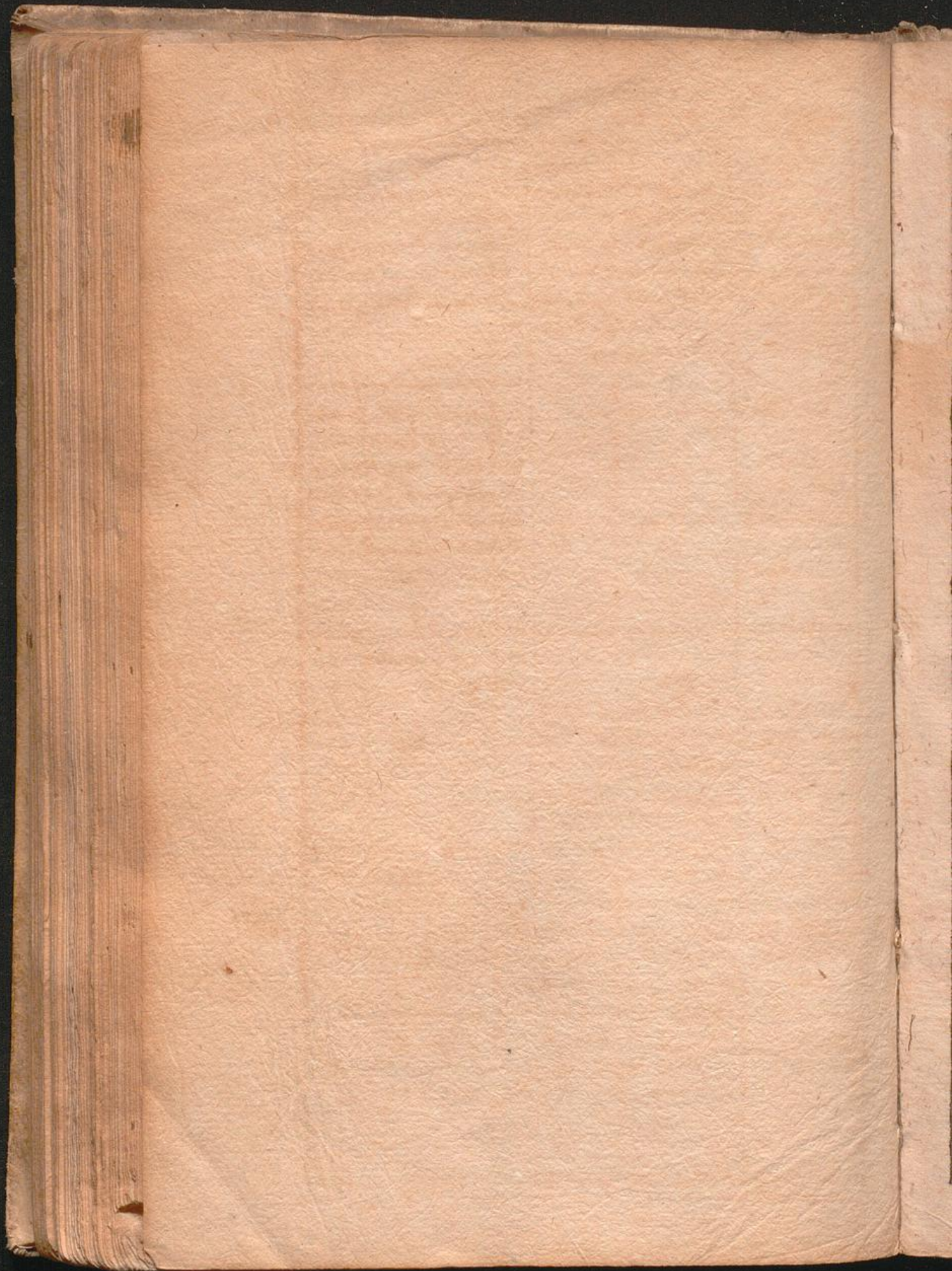
Scriptores.	Heresiarcha.	Varia.
Guido Carmelita. Astefanus. Adam Goddam. Landolphus. Lupoldus. Ioan. Andreas. Bartholomæus Pisanus. Io. Calde- rinus. Io de Ba- chone.	Marsilius de Padua, & Io. de Landuno mul- tos errores docuerunt, quos damnauit Ioan- nes XXII. in Extra- uaganti, qua incipit, Licet iuxta doctrinã. summa errorum est, quod S. Petrus nõ fue- rit caput Ecclesie, & quod Christus soluerit didrachma necessitate coactus, non ex conde- scensione.	Ordo Equitum Christi in Lusania incipit.
Albericus Simon de Castia. Henricus Sufo. Robertus Olkot. Gregor. de Arimino.	Flagellantes orti qui dem sunt in Italia, sed in Germania maxime propagati. Docebant, non posse saluari eos, qui non se baptizarent in proprio sanguine, flagellantes se nodosis funibus: Sacramen- ta, & cetera opera bo- na contemnebãt. Pur- gato-	Anno 1350. Cle- mens Papa reuocat Iubilæum ad annum quingagesimum,
		Ordo Iesuatorum, auctore B. Ioanne Columbino Senen- se.
		Gregorius Papa re- ducit Sedē ad Urbē.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Reges Tur- carum.
1373				Balazetes an. 25
1378	Urbanus VI. ann. 11. mens. 6 d. 5		Manuel an. 2	
1380		Vencef- laus ann. 39.	Androni- cus III. an. 39	
1389	Bonifacius IX. an. 14. mens. 11			
1398				Iosue an. 4
1402		Robertus an. 10		Musulma- nes an. 2
1404	Innocent. VII. an. 2. d. 21			Mofes an. 2
1406	Greg. XII. an. 8. m. 7. dies 5			Maometh an. 13
1409	Alexander V. m. 10. viuente Gregorio XII.			

T
de
ti
Fr
P
ch
A
nt
N
C
N
G
Ic
rt
A
V
M
C
Ic
ch
H
de
P
A
n
A
de
Ic
lu
S
ti

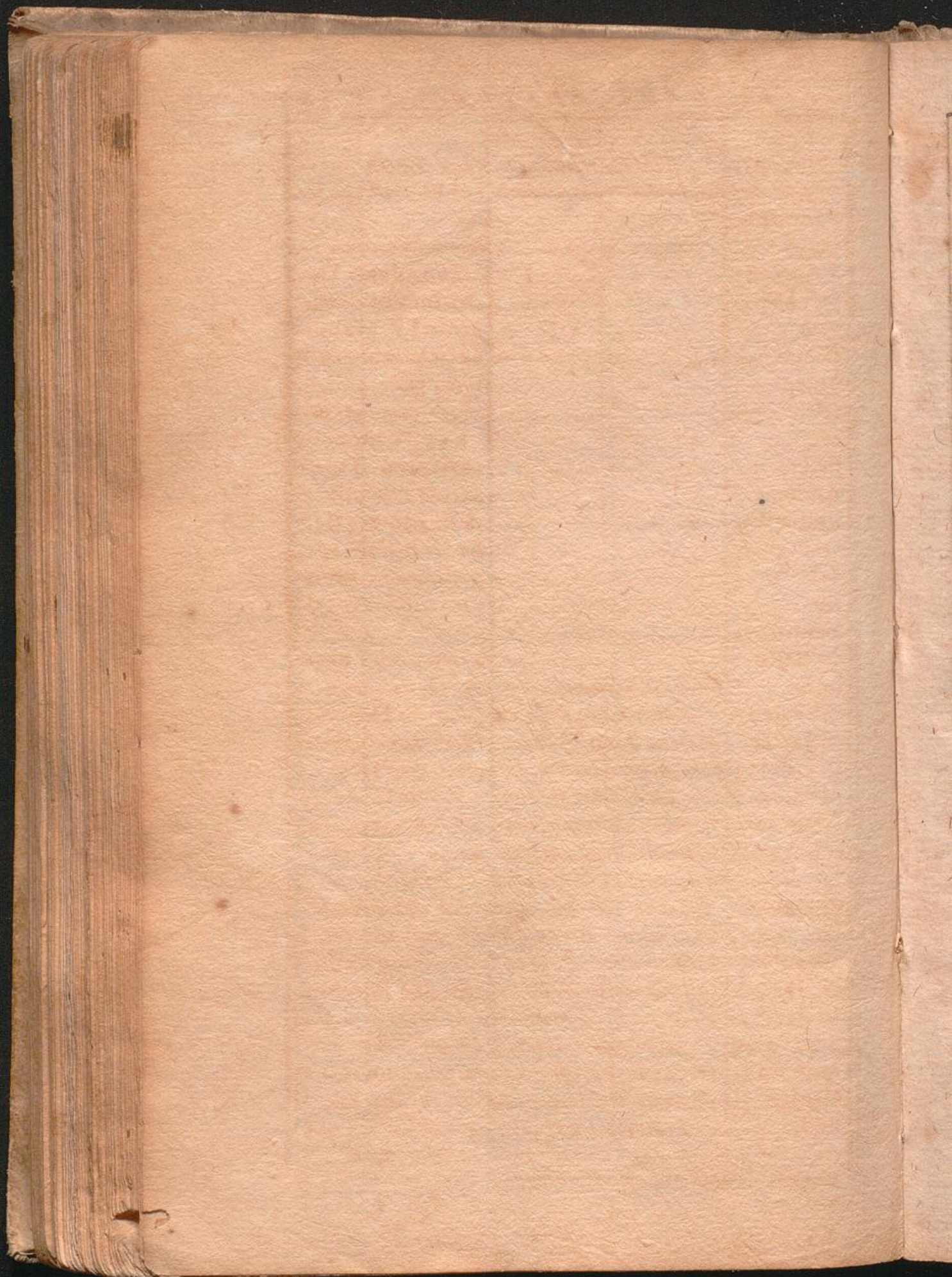
Scriptores.	Heresiarchæ.	Varia.
Thomas de Argentina.	<i>gatorium in alia vita esse negabant. Denique plurimis erroribus laborabāt. Vide Bernardum Lutzemburg.</i>	Ordo Montis Oliveti.
Franciscus Petrarca. Armachanus.	<i>in Catalogo heresum, & Nicol. Sander. de visibili monarchia Ecclesiæ.</i>	Schisma 23. omnium grauiissimum, & longissimum, Clementis Antipapæ contra Urbanū VI. Nam Clementi successit in schismate Benedictus XIII. cui schismati volēs Concilium Pisanum remedium adhibere, illud auxit, creato Alexandro V. inde enim tres Pontifices simul sedebant: Gregorius XII. Benedictus XIII. & Alexander V. & paulo post Ioannes XXIII.
Nicolaus Cabasila. Nicolaus Gorram.	<i>Ioannes Wiclephus</i>	
Io. Taulelius.	<i>Anglus anno 1372. haresim perniciosissimam docere cœpit: de qua vide Concilium Constantiense sess. 8.</i>	
Alphonſus Vargas. Manuel Caleca.	<i>& Ioannē Cochleum in Historia Hussitarum lib. 3.</i>	
Io. Rusbrochius.		
Henricus de Hassia.		
Petrus de Anacharano.		
Augustin ^o de Butrio.	<i>Ioannes Hus Bohemus ex libris Ioannis Wiclephi hareses hausit, & propagauit in Bohemia. Erroris eius referuntur, & damnantur in Concilio Constantiensi sess. 15.</i>	
Io. Capreolus.	<i>Vide de hac haresi, qua</i>	
S. Vincentius.		

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Imperator. Orient.	Reges Tur- carum.
1410	Ioan. xxij. dict. xxij. an. 5. d. 15 viuēte Gre- gorio xij.			
1412		Sigismun- dus an. 27		
1417	Martinus III. dictus V. ann. 13. m. 3. d. 10			
1419			Ioannes Paleolo- gus an. 28	Amurates Iunior an. 23.
1431	Eugenius V. an. 15. m. 11. d. 21			
1440		Albertus Iunior an. 2.		
1441		Fridericus III. ann. 54.		
1447	Nicolaus V. ann. 8. d. 19		Constan- tinus XI. an. 6	Mustapha an. 3

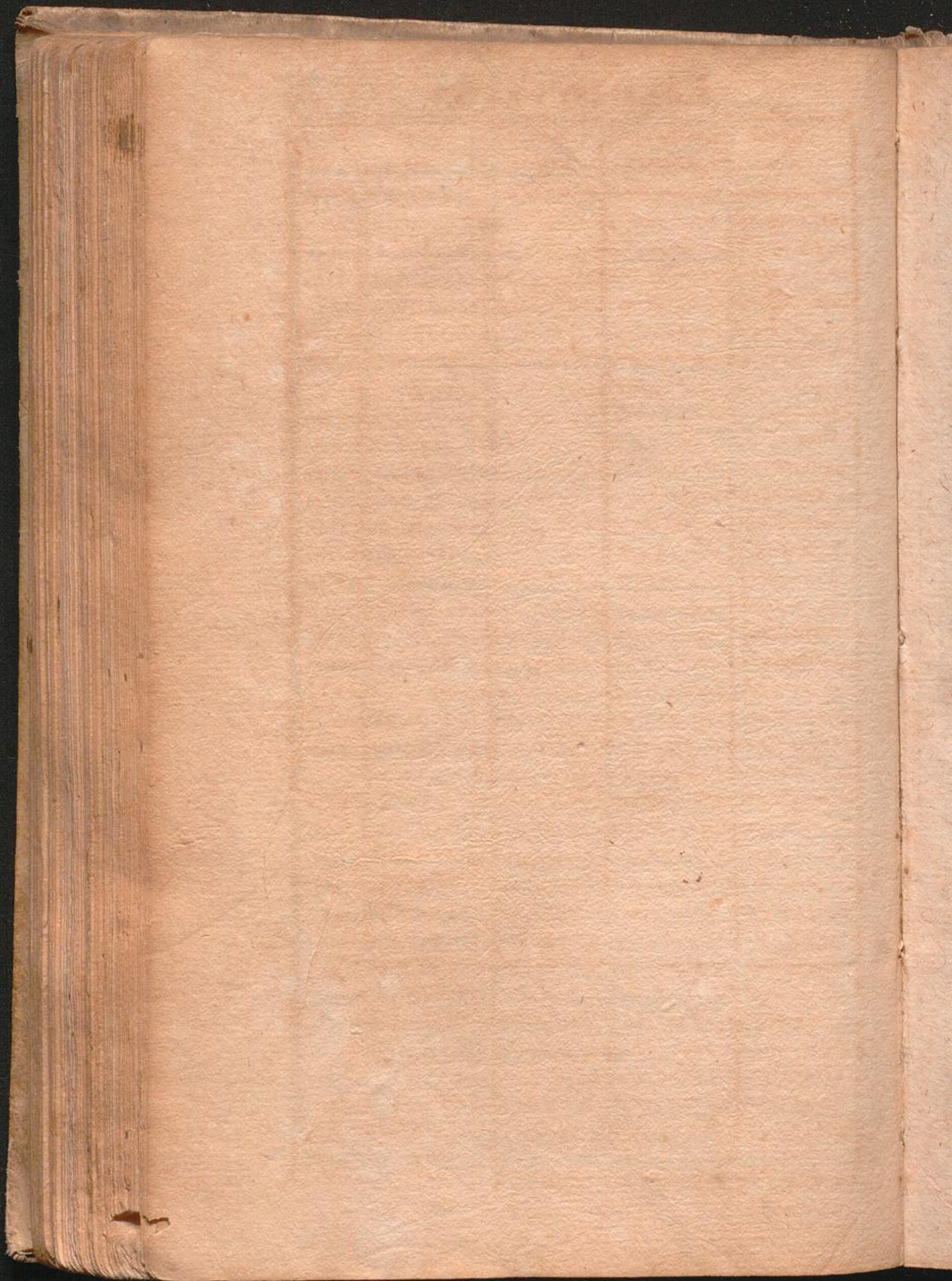
Scriptores.	Heresiarcha.	Varia.
Franc. Zabarella. Petrus ab Alliaco. Ioan. Gerſon.	<i>qua adhuc viget, hiftoriam Io. Cochlei, & Æneam Syluium in lib. de orig. Bohemorum, cap. 35.</i>	Ordo S. Hieronymi. Ordo Scopetitorū. Ordo S. Georgii de Alga.
Tho. Valdenſis. Auguſtin. de Roma. Ioannes de Imola. Io. de Anania. Io. de Ragufa.		Concilium generale Conſtantiense, pro schismate tollendo, in quo Gregorius xij. abdicauit ſponte; idem paulo poſt fecit Ioannes xxij. Benedictus fuit deſpoſitus, ſed noluit diſmittere præſam dignitatem.
Henricus Kalteifen. S. Bernardinus Senenſis. Io. de Capitrano.	<i>Huffita diuiduntur in varias ſectas. Alij enim dicuntur Orebite; alij Thaborita; alij Orphani; alij Adamita, ſiue Pichardi, auctore quodam Gallo, qui dicebatur</i>	
Io. de Polemar. Alphonſus Toſtatus. Flauius Blondus.	<i>Pichardus, & Bohemos multos ſeduxit, dicens, ſe eſſe Filium Dei, & vocari Adamum. Vide Æneam Syluium de orig. Bohemorum, cap. 40.</i>	Schisma xxv. Clementis Antipapæ contra Martinū V. mortuo Benedicto XIII. anno 1424.
Nicolaus Abbas.	<i>41. 43. & 47.</i>	Schisma xxvi. Feliceis Antipapæ contra Eugenium IV. anno 1439.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Reges Turca- rum.
1452			Maumerus Rex Tur- carum euerso Impe- rio Orientali, an. 28
1455	Callistus III. ann. 3. mens. 4		
1458	Pius II. an. 5. m. II. dies 27		
1464	Paulus II. an. 6. m. 10. dies 26		
1471	Sixtus IV. ann. 10. di- es 4		
1480			Baiazethes, ann. 32
1484	Innocenti ⁹ VIII. ann. 7. mens. 10. dies 27		
1492	Alexander VI. ann. II. mens. 8		
1494		Maximi- lianus, an. 26.	

Scriptores.	Heresiarcha.	Varia.
Panormitanus. S. Anroninus Florētinus. Æneas Syluius. Io. de Turrecrem. Bessarion. Andreas Barbatius. Georgius Scholarius. Laonicus. Io. Baffolius.		Conc. gene. Florentinum, sub Eugenio IV. p̄ vnione Græcorum cum Latinis. Constātinopolis capitur à Turcis an. 1452. in ipsis feriis Pentecostes; sic Deo vlciscente perfidiam Græcorum circa processionem Spiritus S̄ à Patre & Filio.
B. Laurent. Iustinian⁹ Iosephus Methon. Greg. Protosincellus Nicolaus de Cusa. Dio. Cart. Th. de Kēp H. Harph. Al. de Imo.	<i>Hermannus Rissuich natione Batauus, tempore Alexandri VI. docuit, animam mori cum corpore: nullum esse Infernum: Christum fuisse stultum: fidē nostram esse fabulosam: Euangelium falsum. Bernardus Lutsemburgensis in catalogo hæreticorum.</i>	Ordo Minimorū auctore S. Francisco de Paula. Sixtus IV. reuocat Iubilæum ad an. 25. Hic Hermannus videtur fuisse omnium hæreticorū pditissimus & stultissimus, quippe, qui cum doceret, animā mori cum corpore tamē maluit viuus exuri, quam suam hæresim reuocare.
Bapt. Plat Amb. Cam. Gabriel Biel.	<i>Martinus Lutherus Germanus heresiarcha, & pater heresiarcharū, anno Domini 1517. per-</i>	

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Tyranni Orient.	Scripto- res.
1503	Pius III. dies 26			Martilius ab Ingen. Io. Picus. Iacobus de Valentia. Martilius Ficinus. Cyp. Bene. Robertus Gagunus. M. Anton. Sabellicus. Iac. Philip- pus Berg. I. Naucler.
1503	Iulius II. an. 9. mens. 3.			
1512			Selimus an. 8	
1513	Leo X. an. 8. mens. 8. dies 20			Albertus Krantzius. Fel. Sande ^s Iac. Wim- phel. Ant. Bonfi. H. & Boet. Th. Caiet. Iac. Almai. Franc. Fer- rariensis. Io. Francif. Picus. Io. Tabiēf. Io. Maior. Hadrianus VI. Syluefter Prieras.
1520		Carolus V. an. 38	Solimanus an. 46	
1522	Hadria- nus VI. an. 1. mens. 8. dies 6			
1523	Clemens VII. ann. 10. mens. 10.			
1534	Paulus III. an. 15. dies 25.			

Heresiarcha.

Varia.

turbare coepit Ecclesiam, & perturbavit usq; ad an. 1546. in quo misere obiit. Docuit errores plurimos. Sed praecipui sunt, hominē sola fide iustificari: liberū arbitrium perūsse per peccatum: Papam esse Antichristum: in Eucharistia remanere substantiam panis cum corpore Christi: Indulgentias nihil valere: non esse Purgatorium: per Sacramentum non dari gratiam: peccata cum remittuntur, non deleri, sed non imputari. & alia id genus multa. Vide Io. Cochlaum in lib. de actis & scriptis Martini Lutheri.

Andreas Carlostadius, qui primus ex discipulis Lutheri uxore publice duxit, cum esset Sacerdos, & cum eo Huldricus Zuinglius, & Ioannes Oecolampadius sacramentariam haesim inchoarunt anno 1526. docentes, in Eucharistia non esse corpus Christi, nisi in signo; & addiderunt, Imagines Christi, & Sanctorum esse confringendas. Vide Ioannem Cochlaum in libro de actis Lutheri anno 1526.

Balthasar Pacimontanus, & Bernardus Rothmannus sectam Anabaptistarū instituerunt an. 1527. quae etiā proles Lutheranismi est, & in varias sectas diuisa. Docent hi, non esse paruulos baptizandos, & si baptizati fuerint, iterum esse

Concilium generale Lateranense quintū inchoatur sub Iulio an. 1511. & ab soluitur sub Leone anno 1518.

Equitib. Rhodiensibus fortissime resistentibus, Rhodus Insula capitur, nō sine magna clade Turcarum.

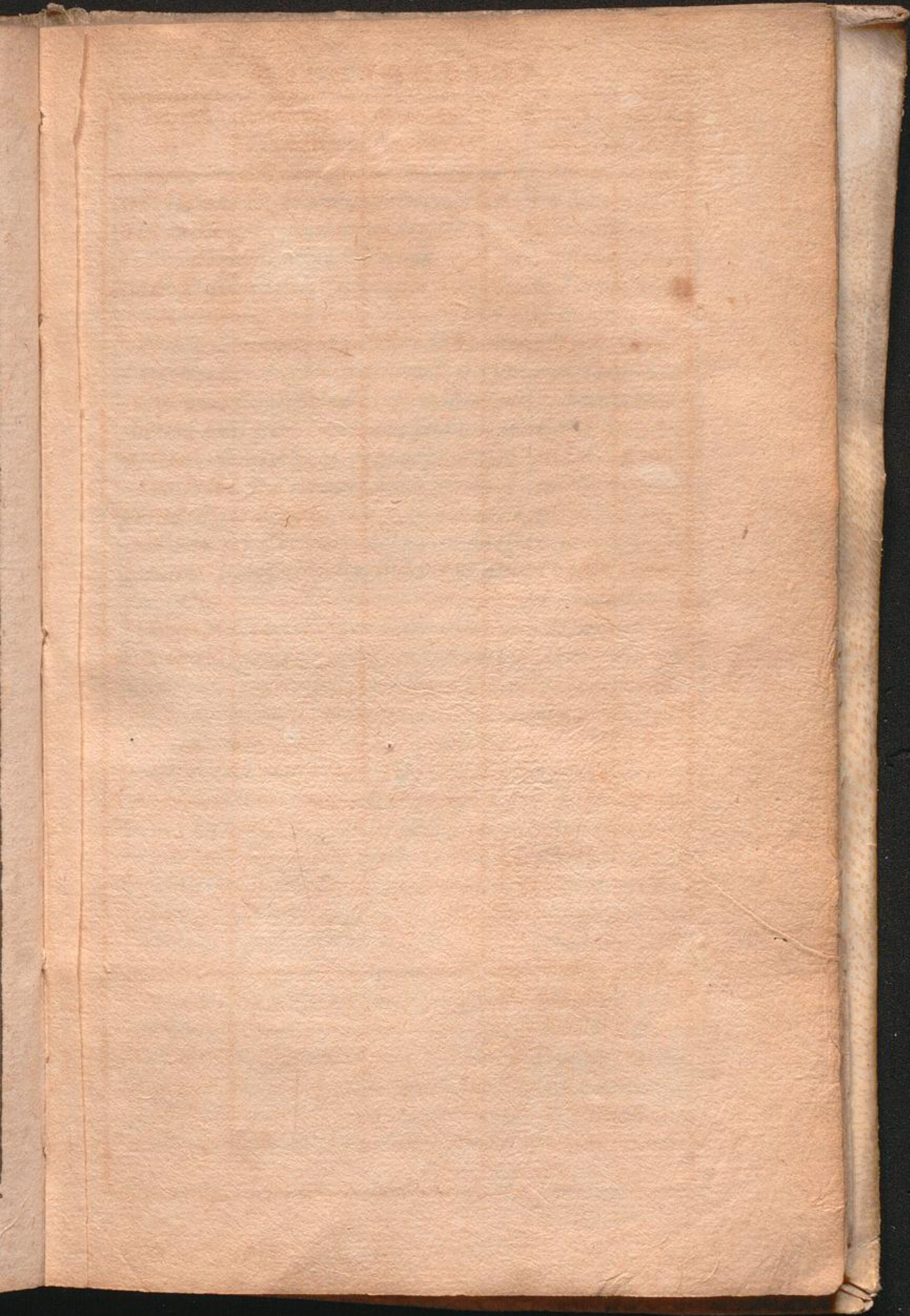
Ordo Clericorum Regulariū confirmatur à Clemente VII. anno 1524.

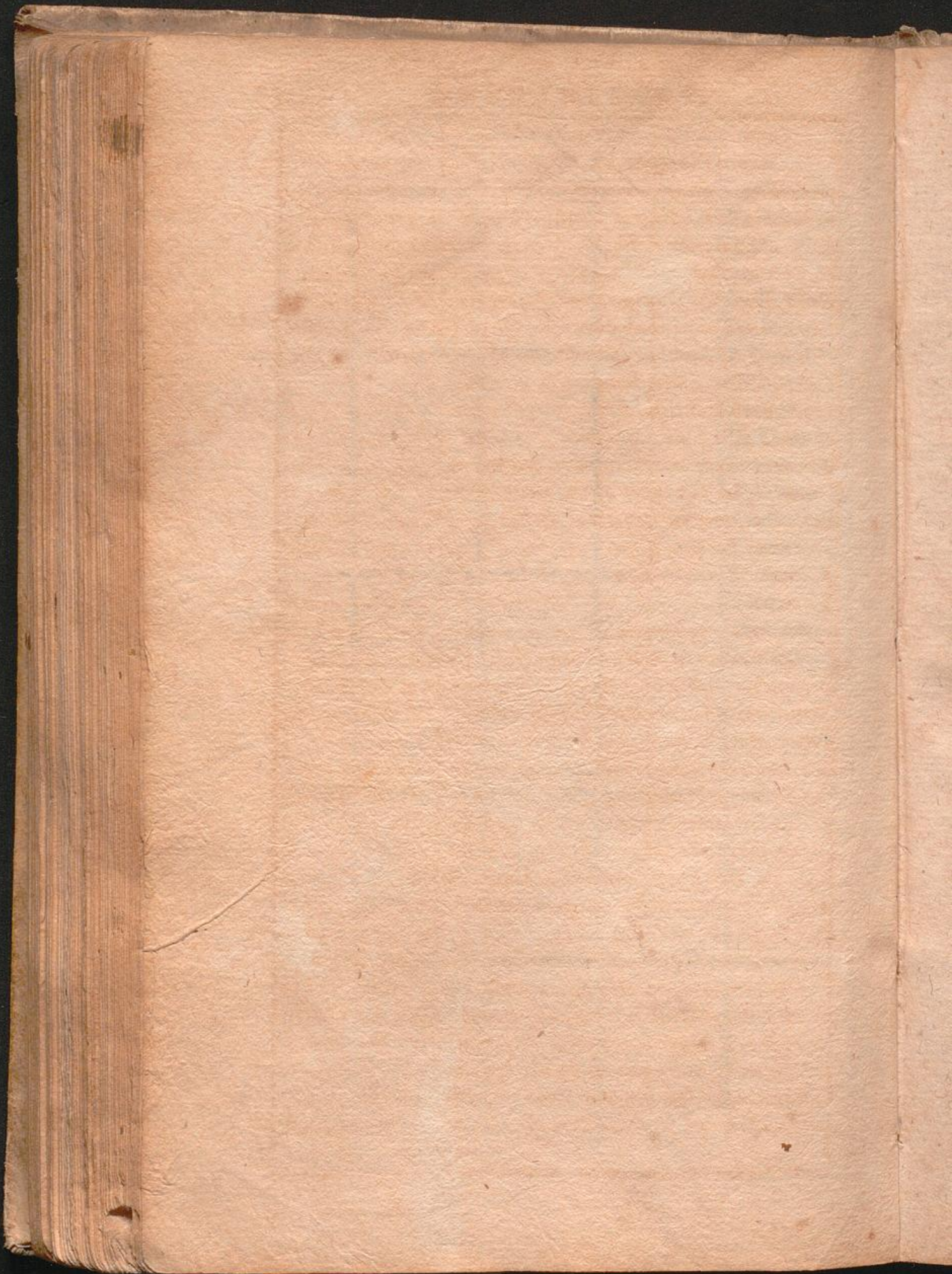
Ordo Capucinatorū ab eodem, anno 1530.

Ordo Clericorum S. Pauli, ab eodem an. 1533.

Henricus viij. Rex Angliæ an. 1535. ab Ecclesia Catholica deficiens caput Ecclesiae Anglicae

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperator. Occident.	Imperatores Orient.	Scripto- res.
				Io. Roffen. Tho. Mo- rus. Io. Echius. Io. Faber. I. Cochle ^o . Iacobus Latomus. Io. Dried. Franciscus Victoria. Ambrosius Catharin. Domin. à Soto. Martinus Nauarrus.
1540				
1545				
1550	Iulius III. ann. 5. m. 1. dies 16			
1555	Marcellus I I. dies 22. Paulus IV. ann. 5. m. 2. dies 27			

Heresiarcha.

esse baptizandos, quando adulti erunt. Alios plurimos errores docent, de quib. vide Io. Cochlaum de actis Lutheri an. 1527. & Card. Hosii lib. 1. de hare. nostri temporis.

Philipp. Melancton Lutheri discipulus Confessionem Augustanã composuit anno 1530. unde Confessionista, & molles Lutherani dicti sunt, qui eam sequuntur. Multos habent errores, ut quod partes pœnitentiæ sint dua tantum, contritio, & fides, id est, terrores consciëntiæ, & fides, quæ credimus per Christum nobis remissa esse peccata. Vide Cochlaum in libr. de actis Lutheri.

Ioan. Calvinus Nouiodunensis Zuinglij discipulus, contempto magistro propriam familiam instituit anno 1538. docuit, filios baptizatorum nasci sanctos: gratiam semel habitam non posse amitti: omnes veros fideles esse predestinatos: hæc, & his similia habentur in quatuor libris institutionis. Obijt anno 1567 morbo pediculari, teste Surio in historia ad hunc annum; & blasphemans, ac desperans, teste Hieronymo Balseco in eius vita.

Michael Seruetus Hispan. cum esset annorum 25. summũ se orbis prophetam esse iactabat. Scripsit autem libros 7. de erroribus Trinitatis, in quibus docuit, nullam esse in Deo realem generationem: non esse in Deo personalem distinctionem: non de-

Varia.

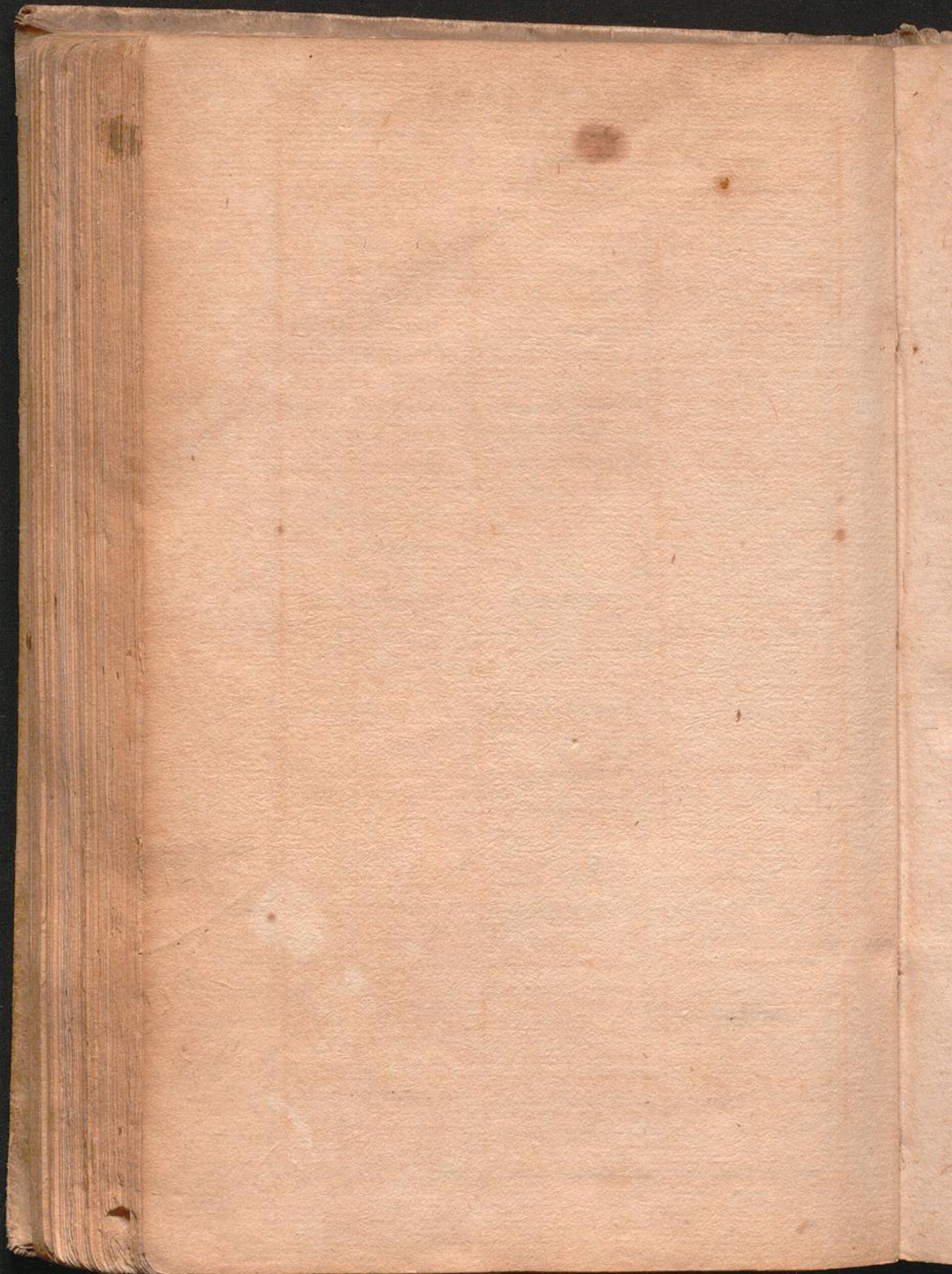
næ dici voluit: & repugnantes Io. Roffensem, & Thom. Morum cum aliis multis occidit.

Anno 1540. Ordo Societatis Iesu, auctore B. Ignatio Loyola, confirmatur à Paulo III.

Conciliũ Tridentinum generale inchoatur anno 1545.

Regnum Angliæ sub Iulio Pontifice, & Maria Regina Angliæ, ad Ecclesiæ unitatem redit: sed post paucos annos sub Elisabetha Regina hæretica iterum ad schisma, & hæresim reuertitur.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Tyranni Orient.
1555	Marcellus II. d. 22 Paulus I V. an. 5. m. 2. dies 27		
1558		Ferdinandus ann. 6	
1560	Pius IV. an. 5. m. 2. dies 15		
1563			
1564		Maximilianus Iunior ann. 12.	
1566	Pius V. Ord. Præ- dicat. an. 6. mens. 3. dies 24		Selimus Iunior an. 8

Heresiarcha.

Varia.

bere homines baptizari, nisi ann. 30. tandem anno 1555. ab ipso Caluino Geneva igni traditus est. Vide Ioan. Cochleum de actis Lutheri ad annum 1532. & Surium in historia eiusdem anni.

David Georgius Delphis in Batavia natus, predicauit se esse eximium prophetarum, & Filium Dei Christo Iesu maiorem, & anno tertio post mortem resurrecturum, & regnum Israel restitutum. Sed iam anni circiter sexaginta ab eius obitu praterierunt, & nondum surrexit, neque resurget, nisi in die nouissimo cum aliis impostoribus gehenna eternis ignibus cruciandus. Vide totam historiam apud Surium in historia anni 1555.

Caspar Suuenckfeldius, unus ex Confessionistis propria dogmata adinuenit; Humanam Christi naturam post ascensionem in diuinam esse mutatam: & solo spiritu contentos nos esse debere; uocale uerbum, tanquam occidentem litteram, esse reijciendum. Vide Frideric. Siaphilum in lib. de concordia Lutheranorum.

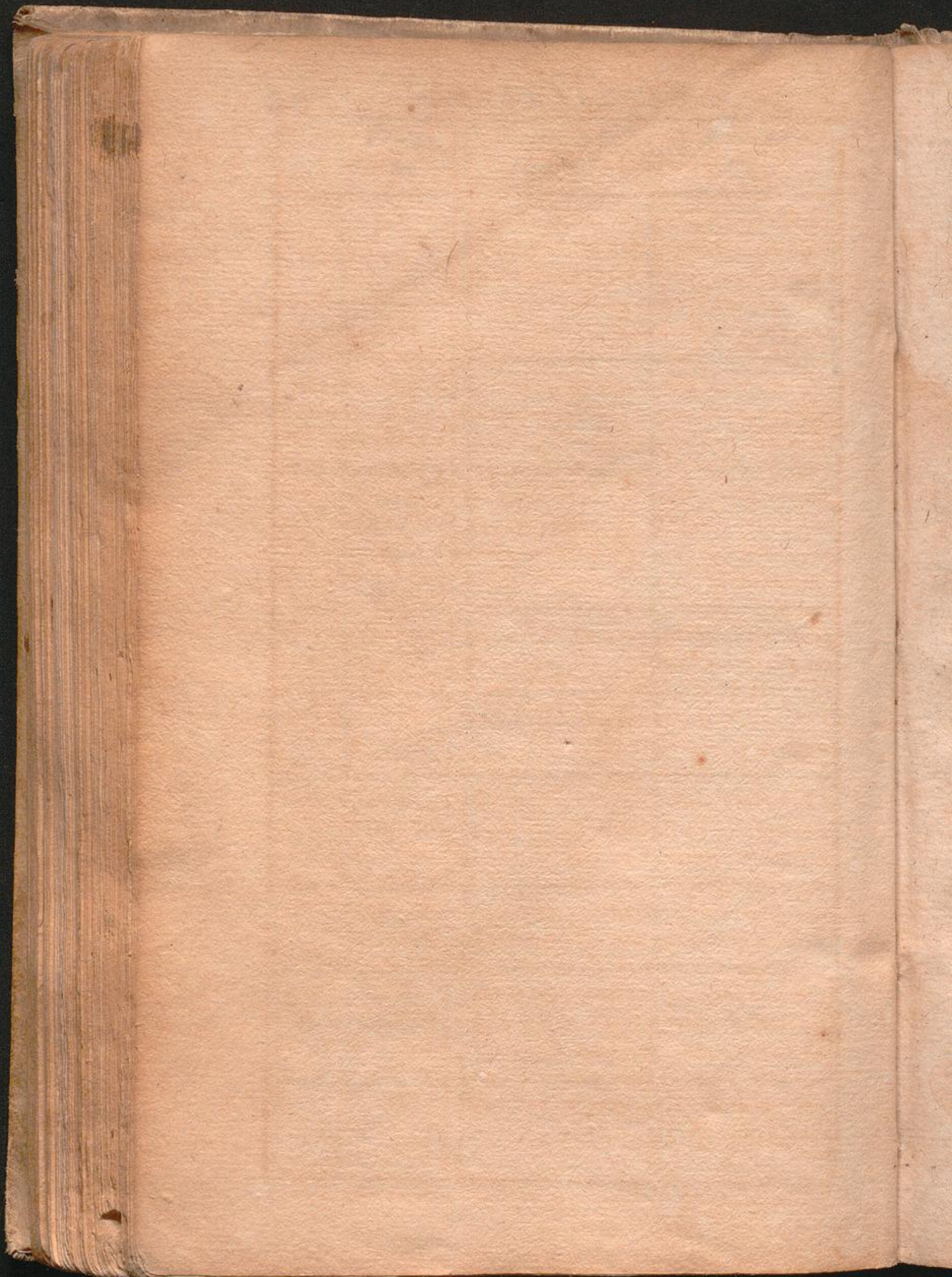
Andreas Osiander, unus ex Confessionistis, sed propter nouas hareses, ipsis etiam Confessionistis hareticus, docuit, Charitatem, & Iustitiã, & Sapientiam, quibus

Caluinistę sub nomine Hugonotorum Regnum Gallię infestare incipiunt anno Domini 1560.

Conciliũ Tridentinum generale concluditur sub Pio IV. anno 1563. Melita insula summa uia Turcis oppugnatur, sed maiore uirtute a Christianis defenditur.

Caluinistę sub nomine Geuseorum, id est, uilium personarum Belgium tumultibus replere incipiunt, anno 1566.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Tyranni Orien- tis.
1571			
1572	Gregorius XIII. ann. 12. men. 10. dies 27		
1574			Amurates III. an. 20
1577		Rodulphus I I. an. 35	
1585	Sixtus V. Ord. Min. an. 5. m. 4		
1590	Vrbanus VII. d. 12		
1590	Gregorius XIV. m. 10. dies 10		
1591	Ianocentius IX. mens. 2		

Heresiarcha.

quibus homo iustus, & sapiens est, esse ipsam Dei essentiam: & Christum iustificare homines solum iuxta naturam divinam. Vide Fridericum loco citato: & Surium in historia anni 1551.

Io. Brentius non minimus inter Confessionistas, docuit, Christi humanitatē ab ipsa incarnatione semper fuisse ubiq;. Vnde nati sunt Ubiquista, aduersus quos acriter diu pugnauerunt Theod. Beza, & alij. Vide Surium in historia anni 1564.

Matthias Flaccius Illyricus auctor principis historiae centuriatae Magdeburgensis, & Lutheranorum rigidorum pater, praeter alia stultissima dogmata, docuit, peccatum originale esse substantiam. Vide in nostris controuersis libr. 5. de amissione gratiae, cap. 1.

Libertini auctore quodam Quintino Piccardo, docent, licitum esse simulare & dissimulare fidem & religionem, & cum omnibus communicare: vnum esse tantum spiritum immortalem; Angelos, & animas hominum non esse immortales: Christum non vere obiisse in cruce, sed opinione tantum. Alia multa docent, sed clam, & inter se. Quorum non alium auctorem habeo, nisi Ioan. Calvinum, heresiarcham, in libro contra Libertinos, ubi dicit, sibi notum esse, multa milia esse in hac secta.

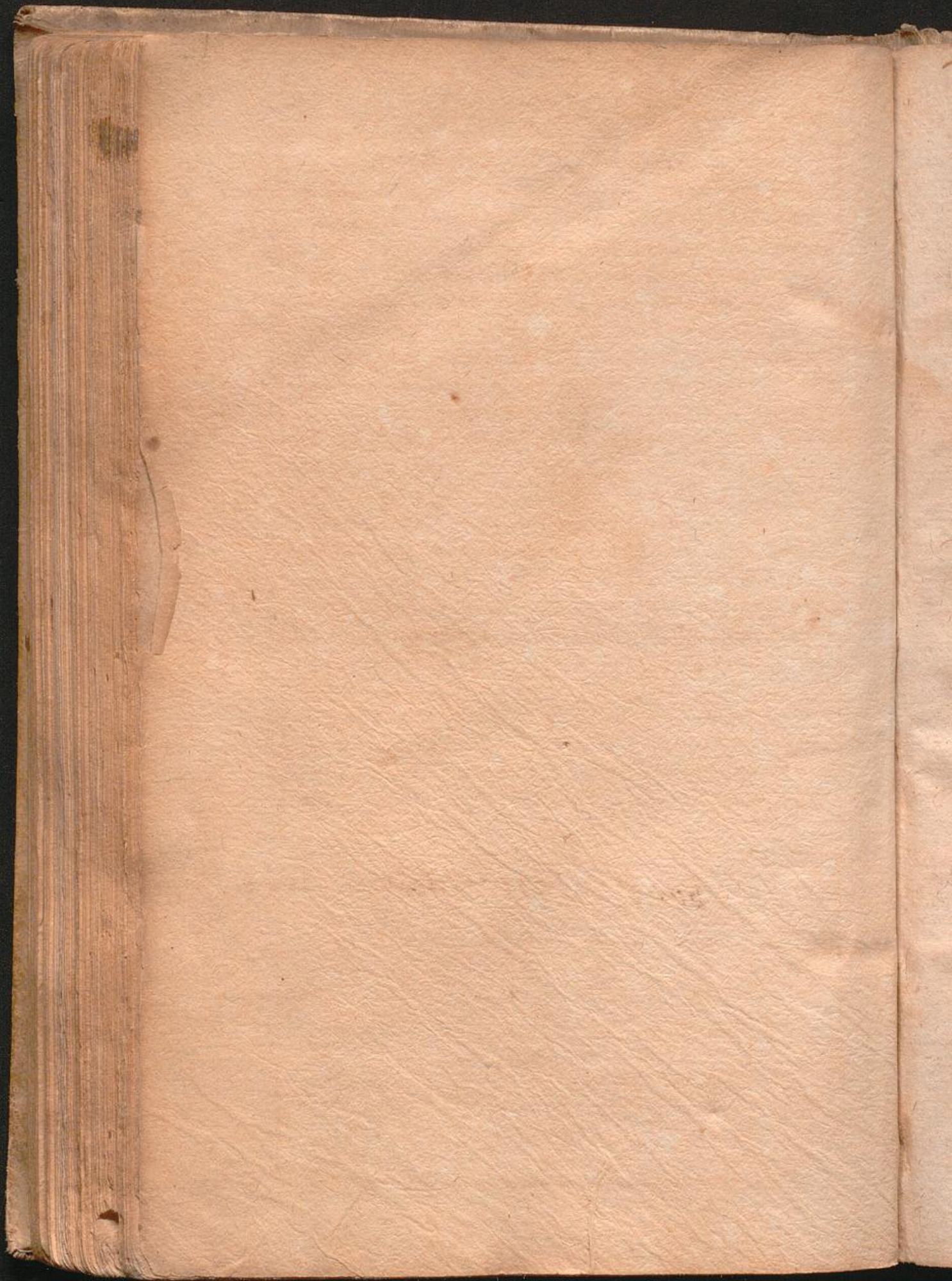
Varia.

Hoc an. 1571. ingens victoria naualis de Turcarum classe à Christianis reportata est, cum sancto foedere iuncti essent Pius V. Papa, Philippus II. Rex, & Resp. Venetorum.

An. 1572. mense Nouembri apparuit noua stella mirae pulchritudinis in signo Cassiopeia, & durauit ultra annum, & paulatim minui coepit, donec euanesceret.

Ordo Clericorum Minorum à Sixto V. confirmatur an. 1588.

Anni Dñi.	Pontifi- ces.	Imperatores Occident.	Tyranni Orient.
1592	Clemens VIII. an. 12. men. 1. dies 3		
1595			Maumetus III. an. 8
1603			Amath. an. 17
1605	Leo XI. d. 26		
1605	Paulus V. ann. 15 m. 10. d. 13		
1612		Matthias ann. 7. menf. 2	
1619		Ferdinandus II. ann.	
1620			Mahomeres ann.
1621	Gregorius XV. an.		

Heresiarcha.

Varia.

Valentinus Gentilis, patria Consentinus an. 1558. Arianismum renouans docere cepit, tres personas diuinas esse tres spiritus aternos, essentiali numero differentes: sed Patrem esse maiorem Filio, & Spiritu sancto. Ob quam haresim ab ipsis hareticus Berna capite plexus est, extat hac historia apud Benedictum Aretium, auctorem damnatum, quem citamus, quia alios non habemus.

Ordo Ministratum infirmis confirmatur a Gregorio XI V. anno 1591.

Clem. VIII. anno Iubilaei 1600. multa praebuit exempla pietatis, & humilitatis, non solum obiens frequenter septem Ecclesias: sed etiam peregrinis pedes lauans, & eorum victui largiter prospiciens.

Franciscus David cum ceteris ministris Transiluanis, nouis Samosatensis & Ebionitis: docet, solum Patrem esse Deum verum; Filium, & Spiritum sanctum esse virtutes Dei, non distinctas à Patre persona, vel relatione, vel essentia; Christum esse purum hominem, sed dici Verbum Dei, quia verba Dei annunciauit, quomodo Ioannes Baptista dicitur Vox. Vide, si placet, in nostris conuersionibus, lib. I. de Christo, cap. I. & 2.

Sortis J. M. Paderb. 1652

COLONIAE AGRIPPINAE,
Apud Bernardum Gualtheri.

M. D. C. XXI.